

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις – Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/41/ΕΕ»

Προς τη βουλή των Ελλήνων

ΓΕΝΙΚΑ

Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η βελτίωση και ανάπτυξη των οικονομικών συνθηκών δημιούργησε μια ευρεία κινητικότητα των ανθρώπων και του εμπορίου μέσω των συνόρων, με παράλληλη άνθηση του διασυνοριακού οργανωμένου εγκλήματος, που δεν γνώριζε πλέον θεωρητικά ή φυσικά σύνορα. Το γεγονός αυτό επέβαλλε στενότερη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ευρωπαϊκών κρατών για την καταπολέμηση του εγκληματικού φαινομένου. Η συνεργασία αυτή εκδηλωνόταν, κατά το πλείστον, με την κατάρτιση διμερών συμβάσεων ή συνθηκών δικαστικής συνδρομής μεταξύ των διάφορων κρατών στην Ευρώπη, αφορούσε δε στην πλειονότητα των περιπτώσεων την κτήση και τη διαβίβαση των αποδείξεων από ένα ευρωπαϊκό κράτος σε άλλο.

Η αναγκαιότητα για δράση στον τομέα της αντεγκληματικής πολιτικής παραμερίζει προοδευτικά τις επιφυλάξεις, που στηρίζονται στην εθνική κυριαρχία, με αποτέλεσμα να γίνει μια προσπάθεια διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση των εγκλημάτων με διασυνοριακά στοιχεία και την αποδοχή μιας απλουστευμένης και ταχείας διαδικασίας για την κυκλοφορία των αποδείξεων στον ευρωπαϊκό χώρο, με την προσφυγή στον μηχανισμό της δικαστικής συνδρομής.

Στο πλαίσιο αυτό, καταρτίστηκε η ευρωπαϊκή Σύμβαση δικαστικής συνδρομής την 20η Απριλίου 1959¹, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 12.6.1962 και συμπληρώθηκε: α) με το Πρώτο Πρωτόκολλο της 17.3.1978 και β) με το Δεύτερο Πρωτόκολλο της 8.11.2001. Στην Ελλάδα, η εν λόγω Σύμβαση κυρώθηκε με το ν.δ. 4218/1961², με δύο επιφυλάξεις στα άρθρα 4 και 11.

Βάσει του άρθρου 1 της παραπάνω Σύμβασης τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεσμεύθηκαν να παράσχουν μεταξύ τους την ευρύτερη δυνατή δικαστική συνδρομή σε κάθε διαδικασία σχετικά με παραβάσεις, των οποίων η καταστολή τύγχανε αναγκαία. Η εν λόγω Σύμβαση ως νομικό μέσο της παραδοσιακής δικαστικής συνεργασίας για την κτήση αποδεικτικών μέσων χαρακτηρίζεται από την «αρχή της αίτησης»³ (request for assistance, demande d'entraide), δηλαδή μια αρμόδια αρχή ενός κυρίαρχου κράτους, ενώπιον της οποίας εκκρεμεί η ποινική διαδικασία, υποβάλλει μια αίτηση σε μια αντίστοιχη αρχή ενός άλλου κυρίαρχου κράτους, το οποίο αποφασίζει να εκτελέσει ή μη την αίτηση αυτή.

Η Σύμβαση δικαστικής συνδρομής του 1959 είχε πολλές αδυναμίες, αφού με τον μηχανισμό αυτόν (της δικαστικής συνδρομής) η υπεροχή της εκτελεστικής εξου-

σίας κατά τη διαδικασία της δικαστικής συνεργασίας ήταν καθοριστική θεωρώντας το ποινικό δίκαιο στενά συνδεδεμένο με την κρατική κυριαρχία, ήτοι τον σκληρό πυρήνα της κρατικής υπόστασης. Ακόμη, η δικαστική συνεργασία υπόκειτο σε μια συγκυριακή πολιτική απόφαση, που λαμβανόταν σε κυβερνητικό-πολιτικό επίπεδο.

Επιπρόσθετα, η διαδικασία της συγκέντρωσης των αποδείξεων έπρεπε να συνάδει με την αρχή του «locus egit actum», η οποία μπορούσε να δημιουργήσει προβλήματα ως προς το παραδεκτό της απόδειξης στο αιτούν Μέρος κ.λπ..

Εκτός τούτων, η Σύμβαση αυτή δεν καθόριζε ομοιόμορφο τύπο, στον οποίο θα υποβαλλόταν η αίτηση ούτε προβλέπονταν προθεσμίες, εντός των οποίων το προς οί/ η αίτηση Μέρος έπρεπε να ενεργήσει. Ενόψει αυτών, η ως άνω παραδοσιακή διαδικασία αποδείχθηκε μακρόχρονη και διαδικαστικά περίπλοκη, χωρίς να απολήγει σε πολλές περιπτώσεις στην κτήση των αποδείξεων στο προς οί/η αίτηση Μέρος.

Ορισμένα αδύνατα σημεία του καθεστώτος της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής βελτιώθηκαν με την πάροδο του χρόνου, με πρώτο παράδειγμα τη Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν, η οποία θα μεταβάλλει και θα απλουστεύσει τη διπλωματική διαδικασία, επιπλέον δε θα αρχίσει η δικαστικοποίηση της διακρατικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, θεσπίζοντας ως γενικό κανόνα την άμεση επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων δικαστικών αρχών του εκζητούντος και του εκζητούμενου⁴ μέρους (άρθρο 53 Σύμβασης Σένγκεν).

Με ειδικό πρωτόκολλο στη Συνθήκη του Άμστερνταμ⁵ το κεκτημένο των συμφωνιών Σένγκεν ενσωματώθηκε στο νομικό και θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ενόψει της δυσχέρειας πραγμάτωσης της δικαστικής συνεργασίας και συνακόλουθα της κτήσης των αποδείξεων μέσω της παραδοσιακής οδού της δικαστικής συνδρομής η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη-μέλη (ΚΜ) της ΕΕ αναζήτησαν άλλη λύση και συγκεκριμένα την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Την αρχή αυτή της αμοιβαίας αναγνώρισης καθιέρωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το 1979, με την περίφημη απόφαση Cassis de Dijon⁶ στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών στην εσωτερική αγορά και των σχετικών εφαρμοστέων νομικών διατάξεων, γνωστή και ως αρχή της ισοδυναμίας ή αρχή του ελέγχου του κράτους προέλευσης.

Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στο πεδίο της ποινικής δικαιοσύνης, σύμφωνα με την Επιτροπή, εκτός των άλλων, στηρίζεται στην ιδέα ότι «ακόμη και αν κάποιο άλλο κράτος-μέλος δεν αντιμετωπίζει δεδομένη υπόθεση κατά ταυτόσημο ή ανάλογο τρόπο με το κράτος του ενδιαφερομένου, τα αποτελέσματα είναι τέτοια, ώστε να θεωρούνται ισοδύναμα των αποφάσεων του κράτους του ενδιαφερομένου. Η αναγνώριση μιας αλλοδαπής δικαστικής απόφασης σε ποινικές υποθέσεις θα μπορούσε εξίσου να σημαίνει ότι αποκτά ισχύ εκτός του κράτους

¹ Council of Europe Treaty Series, No. 030.

² ΦΕΚ τευχ. Α' της 19.9.1961.

³ J. Pradel/G. Corstens, Droit pénal européen, 1999, No 156, p. 176.

⁴ Ορολογία σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14.06.1985.

⁵ Protocol (No 2) of the EU Treaty and the EC Treaty integrating the Schengen acquis into the framework of the European Union (OJ 1997 C 340).

⁶ ΔΕΚ, 20 Φεβρουαρίου 1979, υπόθεση 120/78.

στο οποίο εκδόθηκε, είτε αναγνωρίζοντας της τα έννομα αποτελέσματα που προβλέπονται από το αλλοδαπό ποινικό δίκαιο είτε λαμβάνοντάς την υπόψη προκειμένου να παράγει τα αποτελέσματα που προβλέπονται από το ποινικό δίκαιο του αναγνωρίζοντος κράτους⁷ .

Υπό το καθεστώς της αμοιβαίας αναγνώρισης, η δικαστική αρχή «διατάσσει» άμεσα μια αλλοδαπή δικαστική αρχή να αναγνωρίσει και εκτελέσει την απόφασή της εντός μιας ορισμένης προθεσμίας, με την επιφύλαξη προβολής περιορισμένων λόγων άρνησης. Έτσι, το αιτούν Μέρος γίνεται κράτος έκδοσης και το προς ο η αίτηση Μέρους⁸ γίνεται κράτος εκτέλεσης.

Η φιλοσοφία της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία στηρίζεται στην αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των ΚΜ (ως κρατών εκτέλεσης), απαιτεί από τα τελευταία να δεχθούν αλλοδαπές αποφάσεις και να τις εκτελέσουν «σαν να ήταν δικές τους», χωρίς να μπορούν να ελέγξουν τη νομιμότητα της αλλοδαπής δικαστικής απόφασης πριν από την εκτέλεσή της. Ως συνέπεια, η εκτέλεση μιας απόφασης ρυθμίζεται από την αρχή «forum regit actum», που καθιστά ευκολότερη την αποδοχή της συλλογής των αποδείξεων στην αλλοδαπή για το αιτούν Μέρος (κράτος έκδοσης).

Υπήρξαν, ωστόσο και σοβαρές αντιρρήσεις για την αποδοχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, αφού, μεταξύ των άλλων, της αποδίδουν ότι επιζητεί να υπερβεί τους φραγμούς της εθνικής κυριαρχίας και τη διαφορετικότητα των ευρωπαϊκών ποινικών συστημάτων, απειλεί δε τα βασικά ατομικά δικαιώματα, καθότι τα άτομα ευθέως εκτίθενται σε άλλες ποινικές (δικονομικές) διαδικασίες που μπορούν να διαφέρουν ουσιωδώς από τις αντίστοιχες εθνικές τους.

Η ανάπτυξη του τομέα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΔΕΥ) ως δυναμικού πεδίου πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε μία από τις πιο σημαντικές εξελίξεις της δεκαετίας του 1990. Με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣυνθΕΕ, Συνθήκη του Μάαστριχτ) την 1η Νοεμβρίου 1993, η συνεργασία σε θέματα ΔΕΥ περιλήφθηκε στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΕ. Τα θέματα αυτά αποτέλεσαν τον λεγόμενο «τρίτο πυλώνα» της Συνθήκης ΕΕ (Τίτλος IV)⁹ .

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαΐου 1999, μετέβαλε την ανάπτυξη των πολιτικών της ΕΕ σε θέματα ΔΕΥ σε θεμελιακό στόχο, μέσω του άρθρου 2 της ΣυνθΕΕ, που προέβλεπε τη διατήρηση

και την ανάπτυξη της ΕΕ ως «Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης» (Χώρος ΕΑΔ).

Περαιτέρω, στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Tampere το έτος 1999¹⁰ , μεταξύ άλλων τονίστηκε ότι η αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων θα αποτελούσε τον ακρογωνιαίο λίθο της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των ΚΜ¹¹ .

Πρώτη απόπειρα εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποτέλεσε η Σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων¹², που υπογράφηκε την 29.5.2000 μεταξύ των ΚΜ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 23.8.2005, χωρίς, ωστόσο, να επικυρωθεί από την Ελλάδα.

Η Σύμβαση του 2000 περιέχει διατάξεις για ανταλλαγή πληροφοριών και παρέχει δυνατότητα για άμεση δικαστική συνδρομή και επικοινωνία μεταξύ των δικαστικών αρχών.

Η δε ανάπτυξη νέων τεχνικών και οι συνακόλουθες σημαντικές τεχνολογικές εξελίξεις διευκόλυναν την αμοιβαία συνδρομή στην Ευρωπαϊκή Ένωση με εικονοτηλεδιάσκεψη, τηλεφωνική συνδιάλεξη καθώς και με την άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών (άρθρα 10, 11, και 17 έως 22 της Σύμβασης του 2000).

Επιπλέον, τα ΚΜ θεωρώντας ότι το σοβαρό οικονομικό έγκλημα είναι ένας από τους τομείς ιδιαίτερης σημασίας και ότι η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες αποτελεί το θεμελιώδες στοιχείο του οργανωμένου εγκλήματος (βλ. επίσης τα συμπεράσματα του Tampere) θεσμοθέτησαν Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ευρωπαϊκής Σύμβασης του 2000, διατάξεις του οποίου προέβλεπαν τη δικαστική συνδρομή σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς¹³ .

Μετά τα συμπεράσματα του Tampere υιοθετήθηκαν διάφορα σχέδια και προγράμματα προς υποστήριξη της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Ειδικότερα:

- Το Πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις¹⁴, που υιοθετήθηκε την 29.11.2001.

- Η ανακοίνωση της Επιτροπής για την αμοιβαία αναγνώριση των οριστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις¹⁵ .

- Το πρόγραμμα της Χάγης¹⁶, το οποίο περιλαμβάνει

⁷ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την αμοιβαία αναγνώριση των οριστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, Βρυξέλλες, 26.7.2000 COM (2000) 495 τελικό, σ. 5.

⁸ Ορολογία της ευρωπαϊκής σύμβασης δικαστικής συνδρομής του 1959.

⁹ Ο πρώτος πυλώνας ο «κοινοτικός», που καθιέρωνε την «κοινοτική μέθοδο», αφορούσε τις διατάξεις των Συνθηκών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τη φυσιογνωμία και τις πολιτικές τους, την οικονομική και νομισματική ένωση, ενώ ο δεύτερος πυλώνας περιείχε τις ρυθμίσεις για τα θέματα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας (ισχύει η διακυβερνητική μέθοδος).

¹⁰ G. Kerchove, L' espace judiciaire pénal européen après Amsterdam et le sommet de Tampere, in G. de Kerchove et A. Weyembergh, Vers un espace judiciaire pénal européen, 2000, p.3.

¹¹ European Council, Presidency Conclusions, 15 – 16 October 1999, Tampere, <http://www.europarl.europa.eu/summits/tam-en.htm>. With regard to evidence, βλ. σημ. 36.

¹² Επίσημη Εφημερίδα C 197, 12.7.2000.

¹³ Επίσημη Εφημερίδα αριθμ. 326 της 21/11/2001 σ. 0002-0008.

¹⁴ Επίσημη Εφημερίδα C12, 15.1.2001.

¹⁵ European Commission, Programme of measures to implement the principle of mutual recognition of decisions in criminal matters, OJ C 12/10 of 15.1.2001.

¹⁶ Επίσημη Εφημερίδα C 53, 3.3.2005.

ται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004, που καθόρισε έναν πενταετή οδικό χάρτη για την καθιέρωση ενός ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

- Η Απόφαση-Πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13.6.2002¹⁷, σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και με τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών.

- Η Απόφαση-Πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 22.7.2003¹⁸, σχετικά με την εκτέλεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων, ανταποκρινόταν στην ανάγκη άμεσης αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων, ώστε να προλαμβάνεται η καταστροφή, παραποίηση, μετατόπιση, μεταφορά ή η εξαφάνιση των αποδεικτικών στοιχείων.

Την 14.11.2003 η Επιτροπή παρουσίασε πρόταση για Απόφαση – Πλαίσιο (Α-Π) θέσπισης ευρωπαϊκού εντάλματος συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων (ΕΕ-ΣΑΣ)¹⁹, προκειμένου να βελτιώσει τη δικαστική συνεργασία στη συλλογή προϋπαρχόντων (υποστατών) αποδεικτικών στοιχείων.

Η παραπάνω Α-Π δεν είχε εκτεταμένο πεδίο εφαρμογής, καλύπτοντας περιορισμένο φάσμα της δικαστικής συνεργασίας, καθόσον ίσχυε μόνον για κτήση αποδεικτικών στοιχείων που ήδη υπάρχουν σαν έγγραφα, αντικείμενα ή δεδομένα, τηρούσε δε την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Είχε ως σκοπό την απλούστευση και επιτάχυνση στη συγκέντρωση και διαβίβαση των αποδείξεων σε ποινικές υποθέσεις, ώστε να επιτευχθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των αποδείξεων για την αποτελεσματική καταπολέμηση του διασυνοριακού και οργανωμένου εγκλήματος²⁰.

Η εν λόγω Α-Π ίσχυσε μόνο σε δύο από τα 28 ΚΜ της ΕΕ (Δανία, Φινλανδία), καίτοι η επίσημη ημερομηνία ισχύος ήταν ο Ιανουάριος του 2011, με πρακτική συνέπεια να θεωρείται ως μη υπάρχουσα.

Από την έκδοση των Αποφάσεων – Πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ και 2008/978/ΔΕΥ είχε καταστεί σαφές ότι το υπάρχον πλαίσιο για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων ήταν υπερβολικά κατακερματισμένο και περίπλοκο, με επακόλουθο να απαιτείται μια νέα προσέγγιση.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης της 11.12.2009 υπέδειξε στην Επιτροπή να συντάξει μια πρόταση Οδηγίας για συγκέντρωση αποδείξεων περιλαμβάνοντας μεταξύ των προτεραιοτήτων τη σύσταση ενός συνεκτικού συστήμα-

τος για την κτήση των αποδείξεων με διασυνοριακή διάσταση²¹. Η Επιτροπή δημοσίευσε μια Πράσινη Βίβλο και άρχισε μια διαδικασία διαβουλεύσεων²².

Μετά το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε επίσης ένα συνεκτικό σύστημα που θα αντικαθιστούσε όλα τα υπάρχοντα νομικά μέσα στον συγκεκριμένο τομέα, περιλαμβανομένης της απόφασης-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων, που θα κάλυπτε στο μέτρο του δυνατού όλα τα είδη αποδεικτικών στοιχείων.

Την 29η Απριλίου 2010 επτά ΚΜ της Ε.Ε. (Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Ισπανία, Εσθονία, Σλοβενία και Σουηδία), σύμφωνα με το άρθρο 76β της ΣΛΕΕ, κατέθεσαν πρόταση Οδηγίας²³ για τη θέσπιση νέας νομικής πράξης, την Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας (ΕΕΕ) σε ποινικές υποθέσεις. Ο σκοπός της εν λόγω πρωτοβουλίας των ως άνω ΚΜ συνίστατο στη δημιουργία ενός ενιαίου, αποτελεσματικού και ευέλικτου νομικού μέσου για την κτήση αποδείξεων βρισκόμενων σε ένα άλλο ΚΜ στο πλαίσιο ορισμένης ποινικής διαδικασίας²⁴.

Η ΕΕΕ έχει οριζόντιο πεδίο εφαρμογής και επομένως εφαρμόζεται σε όλα τα ερευνητικά μέτρα που στοχεύουν στη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων.

Την 14 Μαρτίου 2014 το Συμβούλιο Υπουργών υιοθέτησε την Οδηγία για το ευρωπαϊκό ένταλμα έρευνας²⁵.

Σύμφωνα με το άρθρο 34 της υπό εξέταση Οδηγίας, αν αυτή τεθεί σε ισχύ θα αντικαταστήσει (μεταξύ των ΚΜ):

αα. Την Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων της 20ης Απριλίου 1959 και τα δύο πρόσθετα πρωτόκολλα της 17ης Μαρτίου 1978 και της 8ης Νοεμβρίου 2001, καθώς και διμερείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί δυνάμει του άρθρου 26 της εν λόγω Σύμβασης.

ββ. Τη Σύμβαση της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985.

γγ. Τη Σύμβαση της 29ης Μαΐου 2000 για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ και το Πρωτόκολλο της 16ης Οκτωβρίου 2001.

δδ. Την απόφαση πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ, που καθιέρωνε το ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων για όλα τα κράτη-μέλη που συμμετείχαν στην έκδοση της παρούσας Οδηγίας.

εε. Τις διατάξεις της Απόφασης-Πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ για όλα τα κράτη-μέλη που συμμετείχαν στην έκδοση της παρούσας Οδηγίας ως προς τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων.

¹⁷ Επίσημη Εφημερίδα L 190, 18.7.2002.

¹⁸ Επίσημη Εφημερίδα L 196, 2.8.2003.

¹⁹ Com (2003) 688 final, 14.11.2003.

²⁰ Explanatory Memorandum, Proposal for a European Evidence Warrant, § 28.

²¹ The Stockholm Programme, Brussels 23.11.2009, 164 84/2009 JAI 866, point 3.1.1.

²² European Commission, Green Paper on obtaining evidence in criminal matters from one Member State to another and securing its admissibility, Com (2009), 624, Brussels, 11 November 2009 (b).

²³ Το άρθρο 288 της ΣΛΕΕ αναγνωρίζει μόνο πέντε νομικές πράξεις, στις οποίες δεν περιλαμβάνεται πλέον η απόφαση – πλαίσιο.

²⁴ Proposal for a Directive of the European Parliament and the Council regarding the European Investigation Order in criminal matters – Explanatory Memorandum, p.1.

²⁵ Council of the European Union, Brussels, 14 March 2014 7559/14.

Η πρόταση Οδηγίας έχει ως νομική βάση το άρθρο 82 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, που υιοθετεί την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές υποθέσεις.

Το παρόν σχέδιο νόμου για την ΕΕΕ αποτελείται από 35 άρθρα και διαιρείται σε 7 Κεφάλαια (πέραν των παραρτημάτων): 1) Το Κεφάλαιο Α με τίτλο Γενικές Διατάξεις (άρθρα 1-5), 2) το Κεφάλαιο Β' με τίτλο Έκδοση και διαβίβαση ΕΕΕ (άρθρα 6-10), 3) το Κεφάλαιο Γ' με τίτλο Διαδικασίες και διασφαλίσεις εκτέλεσης ΕΕΕ από την Ελλάδα (άρθρα 11-23), 4) το Κεφάλαιο Δ' με τίτλο Ειδικές διατάξεις (άρθρα 24-31), 5) το Κεφάλαιο Ε' με τίτλο Άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών (άρθρα 32-33), 6) το Κεφάλαιο ΣΤ' με τίτλο Προσωρινά Μέτρα (άρθρο 34), 7) το Κεφάλαιο Ζ' με τίτλο Τελικές Διατάξεις (άρθρα 35).

ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

Άρθρο 1

Στο πρώτο άρθρο ορίζεται το αντικείμενο του νομοσχεδίου.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 2 περιλαμβάνεται ο ορισμός της έννοιας της Ευρωπαϊκής Εντολής Έρευνας (παρ. 1), ορίζεται ότι αυτή εκτελείται με βάση την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης (παρ. 2) και προβλέπεται ότι η έκδοση, η διαβίβαση και η εκτέλεσή της γίνεται με σεβασμό στα ατομικά δικαιώματα, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο ενωσιακό, αλλά και το εσωτερικό δίκαιο.

Άρθρο 3

Το άρθρο 3 περιλαμβάνει τους γενικούς ορισμούς των βασικότερων όρων του σχεδίου νόμου (καθόσον οι ρυθμίσεις που καθορίζουν τα αρμόδια για την Ελλάδα όργανα της ΕΕΕ περιλαμβάνονται σε μεταγενέστερα άρθρα του σχεδίου νόμου).

Άρθρο 4

Στο άρθρο 4 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής της ΕΕΕ, που μπορεί να έχει ως αντικείμενο κάθε ερευνητικό μέτρο, με εξαίρεση τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας και τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων από την ομάδα αυτή.

Άρθρο 5

Στο άρθρο 5 καθορίζονται οι διαδικασίες, για τις ανάγκες των οποίων μπορούν να εκδοθούν ΕΕΕ. Στο στοιχείο δ' προβλέπεται ότι επιτρέπεται η έκδοση ΕΕΕ και για τη διερεύνηση της ευθύνης νομικών προσώπων εξαιτίας αξιόποινων πράξεων. Αυτές τελούνται συνήθως από στελέχη των προσώπων αυτών και στο ελληνικό δίκαιο επισύρουν διοικητικά πρόστιμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ (Ε.Ε.Ε.)

Άρθρο 6

Το άρθρο 6 καθιερώνει δύο όργανα ως αρχή έκδοσης: Πρώτον, κάθε δικαστική αρχή η οποία είναι αρμόδια εκ του νόμου για τη συλλογή των αποδείξεων, που έχει σπουδαία σημασία στην ποινική δίκη, αφού συμβάλλει αποφασιστικά στην ανακάλυψη της ουσιαστικής αλήθειας και σχετίζεται με τα δικαιώματα του κατηγορουμένου. Δεύτερον, κάθε άλλη αρμόδια αρχή (π.χ. προανακριτική, τελωνειακή κ.λπ.), η οποία έχει αναλάβει ανακριτικά καθήκοντα σε ορισμένη ποινική υπόθεση. Στην περίπτωση αυτή η εγκυρότητα της ΕΕΕ προϋποθέτει την επικύρωση της ενέργειας της αρχής αυτής από τον αρμόδιο Εισαγγελέα, αφού ερευνηθεί η τήρηση των αναγκαίων νομικών διατάξεων ως προς την έκδοση της εν λόγω ΕΕΕ.

Άρθρο 7

Το άρθρο αυτό ρυθμίζει τη δυνατότητα και τις προϋποθέσεις έκδοσης μιας ΕΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕΕ εκδίδεται είτε αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια δικαστική αρχή είτε μετά από αίτηση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου (παρ. 1). Είναι δυνατή η εκπροσώπηση με συνήγορο.

Μια ΕΕΕ θα διαβιβασθεί στο κράτος εκτέλεσης μόνον αν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι πληρούνται οι ακόλουθες δύο προϋποθέσεις (παρ. 2) :

α. Η ΕΕΕ είναι αναγκαία και αναλογική και πρέπει να επιλέγεται, όταν η εκτέλεση ενός ερευνητικού μέτρου κρίνεται ενδεδειγμένη και εφαρμόσιμη σε μία με ποινική υπόθεση, αφού ληφθούν υπόψη τα δικαιώματα υπεράσπισης του κατηγορουμένου ή του υπόπτου και κινείται: αα) από δικαστική αρχή για αξιόποινη πράξη, ββ) από διοικητική αρχή για παραβάσεις που μπορούν να επισύρουν δίκη ενώπιον ποινικού δικαστηρίου, γγ) από δικαστική αρχή για παραβάσεις που μπορούν να επισύρουν δίκη ενώπιον ποινικού δικαστηρίου, δδ) αν συντρέχουν οι περιπτώσεις αα), ββ) και γγ) και επισύρουν ποινή εις βάρος νομικού προσώπου.

β. Τα ερευνητικά μέτρα θα μπορούσαν να είχαν διαταχθεί υπό τους ίδιους νομικούς και πραγματικούς όρους σε παρόμοια εθνική υπόθεση.

Η εισαγωγή του στοιχείου της αναλογικότητας, καθώς και η ταυτότητα της εθνικής και ενωσιακής διαδικασίας για την έκδοση της ΕΕΕ είναι σημαντικά στοιχεία, καθόσον έτσι αποτρέπεται το «forum shopping», δηλαδή το προκαλούμενο από τις διαφορές των ποινικών συστημάτων των κρατών μελών και διασφαλίζεται η ενιαία αντιμετώπιση των υποθέσεων.

Η ΕΕΕ απορρίπτεται, αν δεν συντρέχουν οι ως άνω προϋποθέσεις (παρ. 3).

Επιπλέον, προβλέπεται ότι, όταν μια αρχή εκτέλεσης έχει λόγους να πιστεύει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να συμβουλευθεί την αρχή έκδοσης σχετικά με τη σημασία της εκτέλεσης της ΕΕΕ.

Η διαδικασία αυτή διαβούλευσης (παρ. 4), πιστοποιεί

ότι η απόφαση για την έκδοση της ΕΕΕ λήφθηκε με την απαιτούμενη δικαστική εμπειρία και ανεξαρτησία, υπό τον όρο ότι η διαβούλευση έγινε με ενδεδειγμένη έρευνα της αναγκαιότητας, αναλογικότητας και νομιμότητας, χωρίς να συνιστά απλή, αυτόματη και ανεξέταστη έγκριση («rubber-stamping» exercise).

Άρθρο 8

Το άρθρο 8 προσδιορίζει τα κύρια στοιχεία του περιεχομένου και τον τύπο ενός εντύπου (του Παραρτήματος Α'), που απαρτίζει την ΕΕΕ και πρέπει να αποστείλει η Ελλάδα ως κράτος έκδοσης (και να παραλάβει ως κράτος εκτέλεσης), περιλαμβάνει δε τα ακόλουθα στοιχεία (παρ. 1):

- α) ταυτότητα και ιδιότητα της δικαστικής αρχής,
- β) αντικείμενο και λόγους έκδοσης ΕΕΕ,
- γ) αναγκαίες πληροφορίες για τα εμπλεκόμενα πρόσωπα (ταυτότητα και ιθαγένεια κατηγορουμένου, υπόπτου κλπ.),
- δ) περιγραφή της αξιόποινης πράξης που αιτιολογεί την έρευνα ή τη δίωξη και τις εφαρμοστέες ποινικές διατάξεις,
- ε) περιγραφή του ερευνητικού μέτρου και των αποδεικτικών στοιχείων, που θα συλλεγούν.

Η ΕΕΕ με τη μορφή του εντύπου αυτού φέρει την υπογραφή, την πιστοποίηση και τη βεβαίωση της αρχής έκδοσης ως προς την ακρίβεια και την ορθότητά της (παρ. 2).

Κάθε κράτος-μέλος δηλώνει τη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες των θεσμών της Ένωσης και επιπλέον την επίσημη γλώσσα (ή γλώσσες) που μπορεί να χρησιμοποιήσει για τη συμπλήρωση ή τη μετάφραση της ΕΕΕ, όταν το ενδιαφερόμενο αυτό κράτος είναι το κράτος εκτέλεσης. Η ΕΕΕ μεταφράζεται στην ελληνική ή στην αγγλική γλώσσα (παράγραφος 3).

Άρθρο 9

Το άρθρο 9 προβλέπει τη διαδικασία διαβίβασης της ΕΕΕ, η οποία, αφού συμπληρωθεί κατά το έντυπο του Παραρτήματος Α', διαβιβάζεται απευθείας στην αρχή εκτέλεσης με οποιοδήποτε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, κατά τρόπον ώστε το κράτος εκτέλεσης να μπορεί να πιστοποιήσει τη γνησιότητα (παρ. 1).

Κάθε δε περαιτέρω επίσημη επικοινωνία, οποιασδήποτε φύσης γίνεται απευθείας μεταξύ της ως άνω αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης (παρ. 2).

Αν η αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, επικουρικά η Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ως κεντρική αρχή μπορεί να υποβοηθεί την ανωτέρω ελληνική αρχή έκδοσης (με τη διοικητική διαβίβαση, την παραλαβή της ΕΕΕ και κάθε άλλη σχετική επίσημη αλληλογραφία) για τη λήψη πληροφοριών από το κράτος εκτέλεσης (παρ. 3).

Τέλος, η αρχή έκδοσης μπορεί να προβαίνει στη διαβίβαση της ΕΕΕ μέσω του συστήματος τηλεπικοινωνιών του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου (η οποία δημιουργήθηκε με την κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ του Συμβουλίου) ή του εθνικού εκπροσώπου στη Eurojust (παρ. 4).

Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η Οδηγία καθιερώνει τη δικαστικοποίηση της ποινικής συνεργασίας για την κτήση και τη διαβίβαση των αποδεικτικών μέσων με απλούστευση της όλης διαδικασίας κατά κύριο λόγο εξαιτίας της άμεσης επικοινωνίας μεταξύ δύο δικαστικών

αρχών, ήτοι της αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης.

Άρθρο 10

Το άρθρο 10 προσδιορίζει την αρμοδιότητα για τη συμπλήρωση προγενέστερης ΕΕΕ και αναθέτει την εν λόγω αρμοδιότητα στην αρχή έκδοσης, σύμφωνα με την ενότητα Δ του εντύπου του Παραρτήματος Α' (παρ. 1).

Ο πιστοποίηση της συμπλήρωσης της ΕΕΕ διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α', αν δε τύχει επικύρωσης σύμφωνα με το άρθρο 3 στοιχείο γ' (παρ. 2).

Η αρχή έκδοσης μπορεί να προσφέρει συνδρομή στην εκτέλεση της ΕΕΕ στο κράτος εκτέλεσης, αφού έχει τη δυνατότητα έκδοσης συμπληρωματικής ΕΕΕ και περαιτέρω διαβίβασης της απευθείας στην αρχή εκτέλεσης (παρ. 3).

Η ελληνική αρχή έκδοσης μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή άλλων ελληνικών αρχών στην εκτέλεση της ΕΕΕ στο κράτος εκτέλεσης. Τέτοια συνδρομή θα λάβει χώρα προς ενίσχυση των αρμόδιων αρχών του κράτους εκτέλεσης στην έκταση που οι αρμόδιες ελληνικές αρχές θα μπορούν να συνδράμουν στην προαναφερόμενη εκτέλεση ερευνητικού μέτρου της ΕΕΕ σε παρόμοια υπόθεση εσωτερικού δικαίου (παρ. 4). Αυτή η συνδρομή δεν είναι δυνατή, αν είναι αντίθετη σε θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους εκτέλεσης ή προκαλεί βλάβη ουσιωδών εθνικών του συμφερόντων ασφαλείας. Στην περίπτωση αυτή της παροχής συνδρομής οι ελληνικές αρχές υπόκεινται στο δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΕΕΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Άρθρο 11

Το άρθρο 11 παράγραφος 1 ορίζει ως αρμόδια δικαστική αρχή για την εκτέλεση μιας ΕΕΕ στην Ελλάδα τον εισαγγελέα εφετών, στη δικαστική περιφέρεια του οποίου υπάγεται η κατά τόπον αρμοδιότητα. Το ίδιο δικαστικό όργανο έχει την ευθύνη για τη διεκπεραίωση μιας συγκεκριμένης ΕΕΕ.

Η αρχή εκτέλεσης, δηλαδή ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών, αν δεν επικαλεστεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπει ο παρών νόμος, αναγνωρίζει την ΕΕΕ που της έχει διαβιβασθεί από την αρχή έκδοσης, χωρίς να απαιτείται καμία περαιτέρω διατύπωση, και διασφαλίζει την εκτέλεσή της κατά την ίδια διαδικασία και τους ίδιους όρους με αυτούς που θα ίσχυαν, αν το συγκεκριμένο ερευνητικό μέτρο, είχε διαταχθεί από ελληνική αρχή του κράτους εκτέλεσης (παρ. 2).

Δηλαδή δεν απαιτείται για την αναγνώριση και την εκτέλεση της ΕΕΕ το κράτος εκτέλεσης να τηρήσει κάποια τυπική διαδικασία, εκτός από τις διατυπώσεις και τις διαδικασίες που έχει ορίσει ρητώς η αρχή έκδοσης, με την επιφύλαξη μη αντίθεσής τους προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους εκτέλεσης (παρ. 3).

Σε περίπτωση που μια ΕΕΕ δεν έχει εκδοθεί παντάπασι ή νομοτύπως ή δεν έχει τύχει επικύρωσης (άρθρο 3 στοιχείο γ') και εν τούτοις παραδοθεί στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης, τότε λαμβάνει χώρα αναπομπή της ΕΕΕ στο κράτος έκδοσης (παράγραφος 4).

Η παράγραφος 5 προβλέπει ότι η αρχή έκδοσης μπο-

ρεί να ζητήσει από άλλες αρχές του κράτους έκδοσης να συνδράμουν στην εκτέλεση της ΕΕΕ στην ελληνική επικράτεια. Τέτοια συνδρομή θα γίνει προς υποστήριξη των αρμόδιων ελληνικών αρχών «στην έκταση που οι ορισθείσες αρχές του κράτους έκδοσης» θα μπορούσαν να συνδράμουν στην εκτέλεση των ερευνητικών μέτρων που αναφέρονται στην ΕΕΕ σε παρόμοια εθνική υπόθεση. Η ελληνική αρχή εκτέλεσης συμμορφώνεται με αυτό το αίτημα, εφόσον η εν λόγω συνδρομή δεν αντιτίθεται στις θεμελιώδεις αρχές του ελληνικού δικαίου ούτε βλάπτει τα ουσιώδη συμφέροντα εθνικής ασφαλείας.

Κατά την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, οι αρχές του κράτους έκδοσης που είναι παρούσες στην ελληνική επικράτεια υπόκεινται στο ελληνικό δίκαιο κατά την εκτέλεση της ΕΕΕ. Δεν διαθέτουν εξουσία εφαρμογής του νόμου στο ελληνικό έδαφος, εκτός αν συντρέχουν δύο περιπτώσεις: α) Η εξουσία εκτέλεσης ερευνητικών μέτρων στην ελληνική επικράτεια είναι σύμφωνη με το ελληνικό δίκαιο, β) η ίδια εξουσία εκτέλεσης έχει συμφωνηθεί μεταξύ των αρχών έκδοσης και εκτέλεσης. Τούτο γίνεται, προκειμένου να αποτραπεί η εκδοχή να κηρυχθεί η συλλογή των αποδείξεων μη παραδεκτή από τα δικαστήρια του κράτους έκδοσης.

Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών, ως αρχή εκτέλεσης μπορεί να προβαίνει σε οποιαδήποτε επικοινωνία απευθείας ή με οποιοδήποτε τρόπο κρίνει αυτός πρόσφορο με την αρμόδια αρχή έκδοσης, προκειμένου να επιτευχθεί η πλέον αποτελεσματική και λυσιτελής εκτέλεση της ΕΕΕ (παρ. 7).

Άρθρο 12

Το άρθρο 12 αναφέρεται στην αλλαγή ερευνητικού μέτρου. Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις, στις οποίες η Ελλάδα ως κράτος εκτέλεσης μπορεί να χρησιμοποιήσει διαφορετικό μέτρο από εκείνο που αναγράφεται στην ΕΕΕ, εφόσον το μνημονευόμενο στην ΕΕΕ μέτρο δεν αναγνωρίζεται από το ελληνικό δίκαιο ή το εν λόγω ερευνητικό μέτρο δεν ρυθμίζει παρόμοια εθνική υπόθεση (παρ. 1).

Εκτός από τους λόγους μη αναγνώρισης-εκτέλεσης (του άρθρου 13), η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για τα εξής ερευνητικά μέτρα, τα οποία πάντοτε και σε κάθε περίπτωση τυγχάνουν εφαρμογής, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο (παρ. 2):

α) κτήση πληροφοριών ή αποδεικτικών μέσων, των οποίων οι αρμόδιες ελληνικές αρχές είναι ήδη κοινωνοί και αποκτήθηκαν υπό δύο προϋποθέσεις, αα) ενόψει ποινικής διαδικασίας, ββ) για τις ανάγκες της ΕΕΕ,

β) κτήση πληροφοριών από βάσεις δεδομένων, τις οποίες τηρούν αστυνομικές ή δικαστικές αρχές και στις οποίες έχει άμεση πρόσβαση ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών ενόψει ποινικής διαδικασίας,

γ) εξέταση προσώπων στην ελληνική επικράτεια, όπως οι μάρτυρες, τα θύματα, ύποπτοι ή τρίτοι διάδικοι,

δ) καταναγκαστικό μέτρο, σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο,

ε) ταυτοποίηση προσώπων, που έχουν συνδρομή σε ορισμένο αριθμό τηλεφώνου ή είναι συνδεδεμένοι με κάποια διεύθυνση IP.

Η ελληνική αρχή εκτέλεσης μπορεί επίσης να προσφύγει σε διαφορετικό ερευνητικό μέτρο, αν αυτό θα επιφέρει το ίδιο αποτέλεσμα με λιγότερο επαχθή τρόπο (παρ. 3). Στην περίπτωση αυτή ζητείται από το κράτος εκτέλε-

σης να εφαρμόσει ένα είδος αναλογικότητας, εκτιμώντας την επαχθή φύση του ζητούμενου μέτρου και διερευνώντας άλλα μέτρα με διαφορετικό βάρος. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται απλούστευση στη διασυναρπαστική απόδειξη.

Αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των παραγράφων 1 ή 3, η ελληνική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης, με σκοπό είτε να αποσύρει είτε να συμπληρώσει την ΕΕΕ (παρ. 4).

Τέλος, αν δεν πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 ούτε υπάρχει άλλο ερευνητικό μέτρο που θα είχε το ίδιο αποτέλεσμα με το ζητούμενο, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να ενημερώσει την αρχή έκδοσης ότι αδυνατεί να συμμορφωθεί στην εκτέλεση (παρ. 5).

Η περίπτωση αυτή δημιουργεί έναν ξεχωριστό λόγο άρνησης της εκτέλεσης, πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 13.

Άρθρο 13

Με το άρθρο 13 μεταφέρεται στην ελληνική έννομη τάξη το άρθρο 11 της Οδηγίας που αφορά τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης της ΕΕΕ.

Το άρθρο 13 παράγραφος 1 προβλέπει τους ακόλουθους γενικούς λόγους για την Ελλάδα ως κράτος εκτέλεσης μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης της ΕΕΕ, ήτοι:

α. Προνόμιο ή εξαιρέση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης, ελευθερία έκφρασης.

Αν υπάρχει προνόμιο ή εξαιρέση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης («ασυλία») κατά την ελληνική νομοθεσία, που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της ΕΕΕ ή υπάρχουν κανόνες που περιορίζουν την ποινική ευθύνη στο πλαίσιο της ελευθερίας του τύπου και της ελευθερίας της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, οι οποίοι καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση της ΕΕΕ.

β. Δυνητική βλάβη ουσιωδών συμφερόντων εθνικής ασφαλείας.

Αν σε συγκεκριμένη υπόθεση, η εκτέλεση της ΕΕΕ θα έβλαπτε ουσιώδη συμφέροντα εθνικής ασφαλείας, θα έθετε σε κίνδυνο την πηγή των πληροφοριών ή θα απαιτούσε τη χρήση διαβαθμισμένων πληροφοριών σχετικών με συγκεκριμένες δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών ασφάλειας.

γ. Διοικητική περίπτωση ως μέτρο μη υποστατό στην ελληνική επικράτεια.

Ο λόγος αυτός έχει δύο μέρη. Πρώτον, η ΕΕΕ έχει εκδοθεί σε διαδικασία που κινούν διοικητικές ή δικαστικές αρχές σε σχέση με πράξεις που τιμωρούνται βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης ως παραβάσεις (των κανόνων δικαίου) και εφόσον η απόφαση μπορεί να οδηγήσει σε δίκη ενώπιον δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία σε ποινικές υποθέσεις.

Δεύτερον, όταν το μέτρο δεν επιτρέπεται, σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

δ. Αρχή *ne bis in idem*.

Όταν η εκτέλεση της ΕΕΕ είναι αντίθετη στην αρχή *ne bis in idem*, ήτοι ύπαρξη κωλύματος της ποινικής έρευνας για την ίδια αξιόποινη πράξη σε άλλο κράτος-μέλος.

ε. Εδαφικότητα και διπλό αξιόποινο.

Η έκδοση της ΕΕΕ σχετίζεται με αξιόποινη πράξη για την οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι διαπράχθηκε εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στο ελληνικό έδαφος, η δε εγκληματική συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η ΕΕΕ δεν συνιστά α-

ξιόποινη πράξη στην ελληνική επικράτεια.

στ. Αντίθεση στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρηθεί ότι η εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου που περιέχεται στην ΕΕΕ θα ήταν ασύμβατη με τις υποχρεώσεις του ελληνικού κράτους, σύμφωνα με το άρθρο 6 ΣΕΕ και το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ζ. Μη έλεγχος του διπλού αξιοποιήσιμου.

Αν η εγκληματική συμπεριφορά για την οποία έχει εκδοθεί η ΕΕΕ δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το ελληνικό δίκαιο, εκτός αν αφορά έγκλημα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του Παραρτήματος Δ' (με τις 32 αξιόποινες πράξεις), όπως αναφέρεται από την αρχή έκδοσης στην ΕΕΕ, εφόσον τιμωρείται στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο στέρησης της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών.

Από τη μη έρευνα του διπλού αξιοποιήσιμου, η αναγνώριση και η εκτέλεση μιας απόφασης ενός κράτους μέλους μπορεί να επιφέρει ακόμη και έμμεση αναγνώριση εγκλημάτων και συνεπώς αξιοποιήσιμου που δεν ισχύει σε ένα κράτος.

η. Ήσσονος ποινικής απαξίας εγκλήματα κατά το ελληνικό δίκαιο.

Αν η χρήση του μέτρου περιορίζεται, βάσει του ελληνικού δικαίου, σε κατηγορία εγκλημάτων ή σε εγκλήματα που τιμωρούνται σε ένα συγκεκριμένο κατώτατο όριο, που δεν περιλαμβάνει το έγκλημα που αναφέρεται στην ΕΕΕ.

Ρητά ορίζεται στο άρθρο ότι όταν η ΕΕΕ αφορά φορολογικά, τελωνειακά ή τραπεζικά εγκλήματα, η αναγνώριση ή η εκτέλεση δεν μπορεί να απορριφθεί από την αρχή εκτέλεσης με την αιτιολογία ότι η ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπει αντίστοιχο φόρο ή δασμό ή ρύθμιση με εκείνη του κράτους έκδοσης ως προς τα φορολογικά, τελωνειακά ή τραπεζικά ζητήματα (παρ. 3).

Άρθρο 14

Στο άρθρο 14 ορίζεται η άμεση και εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή την εκτέλεση ενός ερευνητικού μέτρου, ενώ προσδιορίζονται επίσης συγκεκριμένες προθεσμίες για την έκδοση σχετικής απόφασης, για την εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου, καθώς και για την παράταση της προβλεπόμενης ανά περίπτωση προθεσμίας.

Άρθρο 15

Στο άρθρο 15 ορίζεται η άμεση διαβίβαση των στοιχείων που συγκεντρώθηκαν από την εκτέλεση της ΕΕΕ. Σε περίπτωση που σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 έχει ζητηθεί από τις αρχές του κράτους έκδοσης η συνδρομή τους κατά την εκτέλεση της ΕΕΕ, τα αποδεικτικά στοιχεία διαβιβάζονται απευθείας στις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης, εφόσον αυτό ζητείται στην ΕΕΕ (παρ. 1).

Στην παράγραφο 2 ορίζεται η δυνατότητα αναστολής της διαβίβασης των στοιχείων σε περίπτωση άσκησης ενδίκου μέσου, εκτός αν αποδεικνύεται ειδικός λόγος που δικαιολογεί την άμεση διαβίβασή τους και υπό τον όρο της μη πρόκλησης σοβαρής βλάβης στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Περαιτέρω προβλέπεται η δυνατότητα επιστροφής

των συγκεντρωθέντων στοιχείων στην αρχή εκτέλεσης, αλλά και η προσωρινή διαβίβασή τους στο κράτος έκδοσης εάν αυτά είναι ήδη χρήσιμα σε άλλη διαδικασία που εξελίσσεται στο κράτος εκτέλεσης (παράγραφοι 3, 4).

Άρθρο 16

Στο άρθρο 16 ορίζεται η άσκηση ενδίκων μέσων κατά μιας ΕΕΕ σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο ελληνικό δίκαιο προϋποθέσεις άσκησης τους. Η ρύθμιση αυτή ισχύει είτε η Ελλάδα είναι κράτος έκδοσης είτε κράτος εκτέλεσης (παρ. 1).

Περαιτέρω, όταν προβάλλονται ουσιαστικοί λόγοι, το ένδικο μέσο μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον του κράτους έκδοσης, ενώ θα πρέπει, παράλληλα, να διασφαλίζεται η τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στο κράτος εκτέλεσης (παρ. 2).

Στην παράγραφο 3 ορίζεται πως οι ελληνικές αρχές που εκδίδουν ή πρόκειται να εκτελέσουν την ΕΕΕ θα πρέπει να ενημερώνουν για τη δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου ή ενδίκου βοηθήματος, καθώς και για την άσκηση των δικαιωμάτων του άρθρου 99Α ΚΠΔ, αρκεί τούτο να μην προκαλεί κίνδυνο σε διεξαγόμενη έρευνα.

Η προθεσμία άσκησης ενδίκου μέσου και τα αποτελέσματά της είναι ταυτόσημη με την τηρούμενη σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση (παρ. 4).

Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνεται από την αρχή έκδοσης, και το αντίστροφο, για τα ένδικα μέσα που ασκούνται σε περίπτωση προσβολής μιας ΕΕΕ (παρ. 5).

Στην παράγραφο 6 ορίζεται η κατά κανόνα μη ανασταλτική δύναμη του ασκηθέντος ενδίκου μέσου ή βοηθήματος, εκτός αν προβλέπεται ρητώς από την ελληνική έννομη τάξη.

Αν γίνει αποδεκτό ένα ένδικο μέσο, αυτό αναγνωρίζεται από το κράτος έκδοσης, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο. Επιπλέον, με βάση το εσωτερικό δικονομικό δίκαιο, πρέπει να διασφαλίζεται, σε οποιαδήποτε ποινική υπόθεση στο κράτος έκδοσης, ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης και της αρχής της δίκαιης δίκης κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, που συλλέχθηκαν βάσει μιας ΕΕΕ (παρ. 7).

Άρθρο 17

Στο άρθρο 17 προβλέπονται ως λόγοι αναβολής της αναγνώρισης ή εκτέλεσης της ΕΕΕ στο κράτος εκτέλεσης, αφενός η παρακώλυση μιας ήδη διεξαγόμενης ποινικής έρευνας ή δίωξης και αφετέρου η χρήση των σχετικών εγγράφων ή δεδομένων για τον σκοπό άλλης διαδικασίας και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται αυτό απαραίτητο (παρ. 1). Εφόσον εκλείψει ο λόγος της αναβολής, η ΕΕΕ εκτελείται αμέσως μετά από σχετική γραπτή ενημέρωση της αρχής έκδοσης από την αρχή εκτέλεσης (παρ. 2).

Άρθρο 18

Το άρθρο 18 παράγραφος 1 διαλαμβάνει την υποχρέωση της αρμόδιας αρχής εκτέλεσης να ενημερώσει την αρμόδια αρχή έκδοσης περί παραλαβής της ΕΕΕ, συμπληρώνοντας και αποστέλλοντας το σχετικό έντυπο του Παραρτήματος Β', εντός εβδομαδιαίας προθεσμίας από την παραλαβή αυτή. Την ίδια υποχρέωση προς ενημέρωση έχει η κεντρική αρχή του άρθρου 9 παράγραφος 3, αλλά και η αρχή εκτέλεσης, όταν η τελευταία παρέλα-

βε την ΕΕΕ από την κεντρική αρχή.

Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και με κάθε μέσο, με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφοι 4 και 5, ως προς:

α) την αδυναμία απόφασης σχετικά με την αναγνώριση ή την εκτέλεση, λόγω έλλειψης ή προφανούς σφάλματος του εντύπου του Παραρτήματος Α΄

β) το ενδεχόμενο ανάγκης ερευνητικών μέτρων, μη προβλέψιμων σε αρχικό στάδιο ή μη προσδιορισμού τους κατά την έκδοση της ΕΕΕ, με σκοπό τη δυνατότητα στην αρχή έκδοσης νέων ενεργειών στην ίδια υπόθεση,

γ) την αδυναμία τήρησης εκ μέρους της των διατυπώσεων και διαδικασιών που είχαν ορισθεί από την αρχή έκδοσης κατά το άρθρο 11.

Με πρωτοβουλία της αρχής έκδοσης, τα ως άνω στοιχεία επιβεβαιώνονται το ταχύτερο με έγγραφη τεκμηρίωση (παρ. 2).

Η αρχή εκτέλεσης πληροφορεί, το συντομότερο, την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και με κάθε μέσο και με έγγραφη τεκμηρίωση, με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφοι 4 και 5, σχετικά με :

α) κάθε απόφαση, ως προς το άρθρο 12 ή 13,

β) κάθε απόφαση που αφορά την αναβολή της εκτέλεσης ή της αναγνώρισης της ΕΕΕ, τους λόγους της αναβολής, την πιθανή διάρκεια της αναβολής (παρ.3).

Άρθρο 19

Ποινική ευθύνη υπαλλήλων

Οι υπάλληλοι του κράτους έκδοσης, που βρίσκονται και ενεργούν στην Ελλάδα ως κράτος εκτέλεσης έχουν την ιδιότητα του υπαλλήλου, σύμφωνα με το άρθρο 13 περίπτωση α΄ του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 20

Το άρθρο 20 προβλέπει την αστική ευθύνη από πράξεις ή παραλείψεις υπαλλήλων του ελληνικού κράτους ή κράτους μέλους κατά την εκτέλεση ευρωπαϊκής εντολής έρευνας. Ειδικότερα, προβλέπεται αστική ευθύνη του κράτους μέλους για παράνομη πράξη ή παράλειψη υπαλλήλων του που τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους εντός της ελληνικής επικράτειας και είχε ως αποτέλεσμα την επέλευση βλάβης σε τρίτο, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ελληνικού δικαίου. Αντίστοιχα, προβλέπεται αστική ευθύνη του Ελληνικού Δημοσίου για ζημιές, τις οποίες προξενουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους υπάλληλοί του, οι οποίοι συμμετέχουν σε εκτέλεση ευρωπαϊκής εντολής έρευνας στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους, σύμφωνα με το δικαίο του κράτους-μέλους, στο έδαφος του οποίου ενεργούν. Περαιτέρω ορίζεται ότι το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεούται σε αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από υπαλλήλους άλλου κράτους-μέλους στην ελληνική επικράτεια, καθώς επίσης και σε καταβολή του ποσού το οποίο υποχρεώθηκε να καταβάλει άλλο κράτος-μέλος σε τρίτο ως αποζημίωση για ζημία την οποία προξένησαν υπάλληλοι του Ελληνικού Κράτους κατά την εκτέλεση ευρωπαϊκής εντολής έρευνας στο έδαφος του κράτους-μέλους. Τέλος στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι το Ελληνικό Δημόσιο παραιτείται από άλλες αξιώσεις έναντι άλλου κράτους-μέλους και μπορεί μόνο να αναζητήσει από αυτό τα ποσά που κατέβαλε σε τρίτους λόγω ζη-

μίας που αυτοί υπέστησαν στο έδαφος του από ενέργειες ή παραλείψεις υπαλλήλων του άλλου κράτους-μέλους.

Άρθρο 21

Το άρθρο 21 ρυθμίζει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας. Ειδικότερα ορίζεται ότι η εμπιστευτικότητα δεσμεύει τόσο την αρχή εκτέλεσης όσο και την αρχή έκδοσης, κάμψη δε αυτής επιτρέπεται μόνο στο μέτρο που υφίσταται αναγκαιότητα για την εκτέλεση των διενεργούμενων ανακριτικών ενεργειών. Περαιτέρω ρητά προβλέπεται ότι οι τράπεζες δεν αποκαλύπτουν στον ενδιαφερόμενο πελάτη τους ή σε άλλα τρίτα πρόσωπα ότι έχουν διαβιβασθεί πληροφορίες στο κράτος έκδοσης ή ότι διενεργείται έρευνα.

Άρθρο 22

Το άρθρο 22 αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ρητώς ορίζεται ότι εφαρμόζεται ο ν. 2472/1997 όπως ισχύει. Ειδικότερα, το άρθρο 22 περιλαμβάνει κανόνες προστασίας σχετικούς με την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών. Η φράση «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» χρησιμοποιείται υπό την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α΄ της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία του ατόμου έναντι της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι ως «δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα» νοείται κάθε πληροφορία η οποία αφορά συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο ή πρόσωπο η ταυτότητα του οποίου μπορεί να εξακριβωθεί («πρόσωπο το οποίο αφορά η πληροφορία»). Ο ορισμός αυτός ισχύει ανεξαρτήτως του τρόπου καταχώρησης ή επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Αυτό συνεπάγεται ότι το ως άνω άρθρο εφαρμόζεται τόσο στα δεδομένα αυτόματης όσο και στα δεδομένα μη αυτόματης επεξεργασίας.

Άρθρο 23

Το άρθρο 23 αναφέρεται στα έξοδα που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας. Με βάση τη γενική αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης ορίζεται ότι τα έξοδα που προκύπτουν στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης και σχετίζονται με την εκτέλεση ΕΕΕ βαρύνουν το κράτος εκτέλεσης. Εντούτοις, όταν η αρχή εκτέλεσης εκτιμά ότι τα έξοδα για την εκτέλεση της ΕΕΕ μπορεί να είναι εξαιρετικά υψηλά, μπορεί να προχωρήσει σε διαβούλευση με την αρχή έκδοσης σχετικά με το αν και πώς μπορούν να κατανεμηθούν τα έξοδα ή να τροποποιηθεί η ΕΕΕ. Αν η διαβούλευση δεν έχει επιτυχή κατάληξη ορίζεται ότι η αρχή έκδοσης μπορεί να αποφασίσει την απόσυρση εν όλω ή εν μέρει της ΕΕΕ ή τη διατήρησή της αναλαμβάνοντας το μέρος των εξόδων που θεωρείται εξαιρετικά υψηλό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στο Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 24-31) περιλαμβάνονται οι διατάξεις που αφορούν σε ειδικά ερευνητικά μέτρα και ρυθμίζονται τα σχετικά με αυτά ειδικότερα ζητήματα πέ-

ραν των γενικών ζητημάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο ρύθμισης στα προηγούμενα κεφάλαια του σχεδίου νόμου. Πρόκειται για διατάξεις με τις οποίες επιχειρείται συμμόρφωση με τα άρθρα 22-29 της Οδηγίας (Κεφάλαιο IV της Οδηγίας). Με τις διατάξεις του εν λόγω Κεφαλαίου του σχεδίου νόμου, πέραν των γενικών προβλέψεων των προηγούμενων κεφαλαίων που αφορούν στην έκδοση και εκτέλεση μιας ΕΕΕ, ρυθμίζονται οι πρόσθετοι κανόνες που είναι αναγκαίοι για συγκεκριμένα ερευνητικά μέτρα (βλ. σημείο 24 Προοιμίου της Οδηγίας) και συγκεκριμένα: την προσωρινή μεταγωγή κρατουμένων (είτε στο κράτος έκδοσης είτε στο κράτος εκτέλεσης, άρθρα 24 και 25 αντίστοιχα) για την εκτέλεση συγκεκριμένου ερευνητικού μέτρου, την εξέταση με τηλεφωνική διάσκεψη, με εικονοηλεδιάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση, τη λήψη πληροφοριών σχετικών με τραπεζικούς λογαριασμούς ή τραπεζικές συναλλαγές, τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο και τις μυστικές έρευνες.

Άρθρο 24

Με το άρθρο 24 ρυθμίζεται η έκδοση ΕΕΕ για την προσωρινή μεταγωγή στο κράτος έκδοσης προσώπου που κρατείται στο κράτος εκτέλεσης προκειμένου να εκτελεστεί ερευνητικό μέτρο για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων. Η παρουσία του προσώπου στο έδαφος του κράτους έκδοσης είναι για την αρχή έκδοσης της ΕΕΕ αναγκαία για τη συλλογή των αποδεικτικών στοιχείων και για τον λόγο αυτό εκδίδεται η κατ' αυτό το άρθρο ΕΕΕ. Στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες δεν εκτελείται μια ΕΕΕ για την προσωρινή μεταγωγή προσώπου στο κράτος έκδοσης, ενώ παρέχεται ακόμη η δυνατότητα στον νόμιμο αντιπρόσωπο του κατηγορουμένου να εκφράζει άποψη σχετικά με την προσωρινή μεταγωγή λόγω της ηλικίας ή της πνευματικής ή σωματικής κατάστασης του κρατουμένου. Αναμφίβολα στον όρο «ηλικία» περιλαμβάνεται τόσο η ανηλικότητα όσο και τα ευεργετήματα που προβλέπονται από την ποινική νομοθεσία για άτομα άνω των εβδομήντα (70) ετών.

Στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα διαμεταγωγής του κρατουμένου που μεταγεται από το κράτος εκτέλεσης στο κράτος έκδοσης μέσω άλλου κράτους-μέλους (κράτος-μέλος διαμεταγωγής) κατόπιν άδειας του τρίτου αυτού κράτους. Ταυτόχρονα καθορίζεται ως αρμόδιος για την παραλαβή των αιτήσεων διαμεταγωγής μέσω ελληνικού εδάφους και της σχετικής αλληλογραφίας ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών, κατά το πρότυπο άλλων νόμων όπως ο ν. 3251/2004.

Οι πρακτικές ρυθμίσεις για την προσωρινή μεταγωγή, σύμφωνα με την παράγραφο 4, οι ημερομηνίες μεταγωγής και επανόδου και οι λεπτομέρειες για τις συνθήκες κράτησης στο κράτος έκδοσης καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης λαμβάνοντας υπόψη τόσο τη διασφάλιση της σωματικής ή πνευματικής κατάστασης του μεταγόμενου προσώπου όσο και το κατά περίπτωση απαιτούμενο επίπεδο ασφάλειας στο κράτος έκδοσης.

Στις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 24 περιλαμβάνονται κανόνες που ρυθμίζουν ειδικά ορισμένα σημαντικά ζητήματα της προσωρινής μεταγωγής προσώπου στο κράτος έκδοσης στο πλαίσιο εκτέλεσης ΕΕΕ και συγκεκρι-

κριμένα για ποιες πράξεις ή καταδικαστικές αποφάσεις παραμένει υπό κράτηση σε αυτό, ο συνυπολογισμός του χρόνου κράτησης στη στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε, η μη δίωξη ή φυλάκισή του στο κράτος έκδοσης για τελεσθείσες αξιόποινες πράξεις ή εκδοθείσες καταδικαστικές αποφάσεις πριν τη μεταγωγή του και οι εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό. Στην τελευταία παράγραφο του άρθρου 24 ρυθμίζονται τα θέματα των εξόδων που θα ανακύψουν για την προσωρινή μεταγωγή και την κάλυψη αυτών.

Άρθρο 25

Με το άρθρο 25 ρυθμίζεται με παρόμοιο τρόπο με εκείνο του προηγούμενου άρθρου η έκδοση ΕΕΕ για τη μεταγωγή προσώπου, που κρατείται στο κράτος έκδοσης, στο κράτος εκτέλεσης προκειμένου να εκτελεστεί ερευνητικό μέτρο για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων η οποία καθιστά αναγκαία τη μεταγωγή. Η ταυτόσημη ρύθμιση των θεμάτων αυτής της μεταγωγής με εκείνη του προηγούμενου άρθρου επιλύεται με την παραπομπή στις αντίστοιχες προβλέψεις αυτού (παρ. 2), ενώ ρητή πρόβλεψη προστέθηκε σε αυτό το άρθρο για τα έξοδα της εν λόγω μεταγωγής και την κάλυψή τους (παρ. 3).

Άρθρο 26

Στο άρθρο 26 ρυθμίζεται συνολικά ένα άλλο ερευνητικό μέτρο, η εξέταση μάρτυρα ή πραγματογνώμονα που βρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης με εικονοηλεδιάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης εφόσον κρίνεται απαραίτητο, κατόπιν έκδοσης σχετικής προς τούτο ΕΕΕ. Με τις διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου ρυθμίζονται οι ειδικότεροι λόγοι μη εκτέλεσης μιας τέτοιας ΕΕΕ (παρ. 2) κατά το πρότυπο και άλλων διατάξεων του σχεδίου νόμου. Επίσης προβλέπονται συμφωνίες μεταξύ των αρμοδίων αρχών έκδοσης και εκτέλεσης της ΕΕΕ για την εξέταση αυτή αλλά και οι υποχρεώσεις της αρχής εκτέλεσης μετά από αυτή τη συμφωνία (παρ. 3). Αν η αρχή εκτέλεσης δεν διαθέτει τα αναγκαία τεχνικά μέσα ή δεν έχει πρόσβαση σε αυτά ώστε να πραγματοποιηθεί η εξέταση μπορεί να ζητήσει να της διατεθούν από την αρχή έκδοσης με αμοιβαία συμφωνία (παρ. 4).

Στις τρεις τελευταίες παραγράφους του άρθρου 26 ρυθμίζεται η διαδικασία της εξέτασης και ειδικότερα οι κανόνες που τηρούνται κατά την εξέταση του μάρτυρα ή πραγματογνώμονα, η διαδικασία της εξέτασης, τα δικαιώματα του εξεταζόμενου προσώπου, η παροχή διερμηνείας (παρ. 5). Επίσης, προβλέπονται οι εκθέσεις που η αρχή εκτέλεσης συντάσσει και τα στοιχεία αυτών (παρ. 6), ενώ αν το εξεταζόμενο πρόσωπο αρνείται να καταθέσει, παρότι υποχρεούται, ή δεν καταθέτει την αλήθεια, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των προβλέψεων του εθνικού του δικαίου για τη συγκεκριμένη περίπτωση (παρ. 7).

Άρθρο 27

Στο άρθρο 27 προβλέπεται κατόπιν έκδοσης ΕΕΕ η δυνατότητα εξέτασης μάρτυρα ή πραγματογνώμονα που βρίσκεται σε άλλο κράτος-μέλος, ο οποίος δεν είναι δυνατό να εμφανιστεί αυτοπροσώπως στο έδαφος αυτού και εφόσον δεν υπάρχουν άλλα πρόσφορα μέσα, να εξε-

ταστεί με τηλεφωνική διάσκεψη. Για την εξέταση αυτή εφαρμόζονται οι προβλέψεις των παραγράφων 3, 5, 6 και 7 του προηγούμενου άρθρου αν δεν έχει συμφωνηθεί κάτι διαφορετικό από τις αρμόδιες αρχές έκδοσης και εκτέλεσης της σχετικής ΕΕΕ.

Άρθρο 28

Το άρθρο 28 πραγματεύεται την παροχή πληροφοριών σχετικά με τραπεζικούς και άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς. Συγκεκριμένα, μπορεί να εκδοθεί ΕΕΕ από την αρχή έκδοσης για να διαπιστωθεί κατά πόσο φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, ως προς το οποίο διεξάγεται ποινική έρευνα, κατέχει ή ελέγχει έναν ή περισσότερους λογαριασμούς κάθε φύσης σε οποιαδήποτε τράπεζα που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης και, αν αυτό πράγματι συντρέχει, να παρέχει (στην αρχή έκδοσης) όλες τις λεπτομέρειες των στοιχείων των λογαριασμών που έχουν εντοπισθεί (παρ. 1).

Όταν εκδίδεται ΕΕΕ για την απόκτηση στοιχείων συγκεκριμένου λογαριασμού, ως «στοιχεία» νοούνται τουλάχιστον το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση του κατόχου του λογαριασμού, τα στοιχεία τυχόν πληρεξουσίων για τον λογαριασμό και τυχόν άλλα στοιχεία ή έγγραφα που προσκομίστηκαν από τον κάτοχο του λογαριασμού, όταν ανοίχθηκε ο λογαριασμός και τηρούνται ακόμη από την τράπεζα. Η υποχρέωση της παραγράφου 1 καλύπτει τη δυνατότητα εντοπισμού τραπεζικών λογαριασμών σε ολόκληρο το έδαφος του κράτους εκτέλεσης. Αν το τελευταίο κράτος εντοπίσει οποιουδήποτε τραπεζικούς λογαριασμούς στο έδαφός του, υποχρεούται να παράσχει στην αρχή έκδοσης για την εκτέλεση της ΕΕΕ τους αριθμούς των τραπεζικών λογαριασμών και όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες λεπτομερώς. Η υποχρέωση περιορίζεται στους λογαριασμούς τους οποίους κατέχει, ή ελέγχει, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, ως προς το οποίο διεξάγεται ποινική έρευνα.

Όταν εκδίδεται ΕΕΕ για την απόκτηση στοιχείων συγκεκριμένου λογαριασμού, ως «στοιχεία» νοούνται τουλάχιστον το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση του κατόχου, τα στοιχεία τυχόν πληρεξουσίων και τυχόν άλλα στοιχεία ή έγγραφα που προσκομίστηκαν από τον κάτοχο του λογαριασμού, όταν ανοίχθηκε ο λογαριασμός και τηρούνται ακόμη από την τράπεζα.

Ενδέχεται, λ.χ., να μην είναι διαθέσιμα τα στοιχεία αυτά μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος των κεντρικών γραφείων της τράπεζας, αλλά να πρέπει να αναζητηθούν σε τοπικά υποκαταστήματα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι ζητούμενες πληροφορίες είναι δυνατόν να υπάρχουν μόνο σε μη ηλεκτρονικά αρχεία.

Οι λογαριασμοί οι οποίοι κατέχονται από το δικώμενο πρόσωπο περιλαμβάνουν τους λογαριασμούς των οποίων το πρόσωπο αυτό τυγχάνει ο αληθής οικονομικός δικαιούχος.

Επιπλέον, μπορεί να εκδοθεί ΕΕΕ από την αρχή έκδοσης για να διαπιστωθεί κατά πόσον φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, ως προς το οποίο διεξάγεται ποινική έρευνα, κατέχει ή ελέγχει έναν ή περισσότερους λογαριασμούς κάθε φύσης σε μη τραπεζικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης και, αν αυτό πράγματι συντρέχει, να παρέχει (στην αρχή έκδοσης) ό-

λες τις λεπτομέρειες των στοιχείων των λογαριασμών που έχουν εντοπισθεί (παρ. 2).

Χρηματοοικονομικοί λογαριασμοί είναι οι λογαριασμοί των χρηματοπιστωτικών οργανισμών. Ως «χρηματοπιστωτικός οργανισμός» νοείται:

α) κάθε επιχείρηση εκτός από πιστωτικό ίδρυμα, η κύρια δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στη διενέργεια μιας ή περισσοτέρων από τις πράξεις που περιλαμβάνονται στα σημεία 2 έως 12 και 14 του Παραρτήματος Ι της Οδηγίας 2000/12/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των ανταλλακτηρίων συναλλάγματος και των γραφείων πληρωμών και εμβασμάτων,

β) οι ασφαλιστικές εταιρείες οι οποίες έχουν λάβει μόνιμη άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την Οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής, εφόσον ασκούν δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας αυτής,

γ) οι επιχειρήσεις επενδύσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παρ. 1 της Οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων,

δ) οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων που διαθέτουν στο κοινό μέσω της αγοράς μερίδια ή μετοχές τους,

ε) οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 5 της Οδηγίας 2002/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, εκτός των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών κατά το άρθρο 2 παράγραφος 7 της ως άνω Οδηγίας, όταν δραστηριοποιούνται στον τομέα της ασφάλειας ζωής και άλλων ασφαλειών με επενδυτικό σκοπό,

στ) τα υποκαταστήματα, όταν βρίσκονται στην Ένωση, χρηματοπιστωτικών οργανισμών κατά την έννοια των στοιχείων α' έως ε', η έδρα των οποίων βρίσκεται εντός ή εκτός της Ένωσης.

Εξάλλου, μπορεί να ζητηθεί ΕΕΕ, αν υπό ορισμένους όρους στις πληροφορίες σχετικά με τραπεζικούς ή άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, στους οποίους το δικώμενο πρόσωπο έχει πληρεξουσιότητα (παρ. 3).

Γεννάται υποχρέωση στην αρχή έκδοσης να εκθέτει στην ΕΕΕ: α) κατά πόσον τα στοιχεία που ζητούνται είναι πιθανόν να έχουν ουσιαστική σημασία για τους σκοπούς της ποινικής έρευνας και την ενδεχόμενη τέλεση αξιόποινης πράξης, β) κατά πόσον τα στοιχεία που ζητούνται καταδεικνύουν ότι ο λογαριασμός τηρείται σε τράπεζες ή σε μη χρηματοπιστωτικά ιδρύματα του κράτους εκτέλεσης ή καταδηλώνουν μόνον ορισμένες μορφές τραπεζικών λογαριασμών ή/και λογαριασμών που τηρούνται μόνον από ορισμένες τράπεζες ή σε μη χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, γ) κάθε άλλη πληροφορία η οποία μπορεί να συμβάλει στη διεκδίκηση της εκτέλεσης της ΕΕΕ (παρ. 4). Σκοπός των ανωτέρω είναι ο περιορισμός της ΕΕΕ, όπου είναι αναγκαίο, σε ορισμένες τράπεζες ή/και λογαριασμούς και να διευκολύνεται η εκτέλεση της αίτησης.

Διευκρινίζεται ότι η υποχρέωση παροχής πληροφοριών και συνακόλουθα η υποχρέωση εκτέλεσης της ΕΕΕ ισχύει μόνο στο μέτρο που η τράπεζα ή το μη τραπεζικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, όπου τηρεί τον λογαριασμό, διαθέτει τις πληροφορίες (παρ. 5). Κατά συνέπεια, ο νόμος δεν θεσπίζει νέες υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη ή

τις τράπεζες ως προς τη διατήρηση πληροφοριών σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς.

Η εκτέλεση της ΕΕΕ, για στοιχεία σχετικά με τραπεζικούς και άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, απορρίπτεται από το κράτος εκτέλεσης στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) για τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης της ΕΕΕ του άρθρου 13 του παρόντος νόμου, β) το ζητούμενο ερευνητικό μέτρο δεν είναι αναγνωρισμένο από το Ελληνικό δίκαιο σε άλλη παρεμφερή υπόθεση (παράγραφος 6).

Άρθρο 29

Το άρθρο 29 ρυθμίζει τα στοιχεία σχετικά με τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές συναλλαγές. Συγκεκριμένα, μπορεί να εκδοθεί ΕΕΕ από την αρχή έκδοσης στο πλαίσιο ποινικής έρευνας για να παρασχεθούν τα επιμέρους στοιχεία συγκεκριμένων τραπεζικών λογαριασμών και πράξεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου ως προς έναν ή περισσότερους λογαριασμούς που προσδιορίζονται στην ΕΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των επί μέρους στοιχείων οποιουδήποτε χρεούμενου ή πιστούμενου λογαριασμού (παρ. 1).

Η διάταξη αυτή αφορά τα επιμέρους στοιχεία συγκεκριμένων, ήδη γνωστών τραπεζικών λογαριασμών και συναλλαγών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί μέσω αυτών κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου. Η εν λόγω περίπτωση δεν αφορά μόνο τα επιμέρους στοιχεία συγκεκριμένου τραπεζικού λογαριασμού και συναλλαγών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί μέσω αυτού κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου, αλλά προβλέπει επίσης ότι, επιπλέον, ζητείται η εκτέλεση της ΕΕΕ σχετικά με τα επιμέρους στοιχεία οποιουδήποτε χρεούμενου ή πιστούμενου λογαριασμού. Ο στόχος εν προκειμένω είναι να διευκρινισθεί ότι δεν αρκεί το κράτος εκτέλεσης να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη μεταφορά ορισμένου χρηματικού ποσού προς/από το λογαριασμό ή προς/από άλλο λογαριασμό σε συγκεκριμένη ημερομηνία, αλλά πρέπει επίσης να παρέχει στην αρχή έκδοσης πληροφορίες σχετικά με τον χρεούμενο ή πιστούμενο λογαριασμό, ήτοι τον αριθμό του και άλλες λεπτομέρειες που απαιτούνται, ώστε να εκτελεσθεί η ΕΕΕ. Κατά τον τρόπο αυτό θα είναι δυνατός ο εντοπισμός των μεταφορών χρηματικών ποσών μεταξύ λογαριασμών.

Επιπλέον, μπορεί να εκδοθεί ΕΕΕ από την αρχή έκδοσης στο πλαίσιο ποινικής έρευνας για να παρασχεθούν τα επί μέρους στοιχεία συγκεκριμένων λογαριασμών και χρηματοοικονομικών πράξεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου από μη τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (παρ. 2).

Γεννάται υποχρέωση στην αρχή έκδοσης να εκθέτει στην ΕΕΕ κατά πόσον τα στοιχεία που ζητούνται είναι πιθανόν να έχουν ουσιαστική σημασία για τους σκοπούς της ποινικής έρευνας και την ενδεχόμενη τέλεση αξιόποινης πράξης (παρ. 3).

Σκοπός των ανωτέρω είναι ο περιορισμός της ΕΕΕ, όπου δει, σε περιπτώσεις ήσσονος σημασίας για την ποινική διαδικασία και να διευκολύνεται η εκτέλεση της αίτησης.

Διευκρινίζεται ότι η υποχρέωση παροχής πληροφοριών και συνακόλουθα η υποχρέωση εκτέλεσης της ΕΕΕ ισχύει μόνο στο μέτρο που η τράπεζα ή το μη τραπεζικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, όπου τηρείται ο λογαριασμός, διαθέτει τις πληροφορίες (παρ. 4). Κατά συνέπεια, ο νόμος δεν θεσπίζει νέες υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη ή

τις τράπεζες ως προς τη διατήρηση πληροφοριών σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς.

Η εκτέλεση της ΕΕΕ, για στοιχεία σχετικά με τραπεζικούς και άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, απορρίπτεται από το κράτος εκτέλεσης στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) για τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης της ΕΕΕ του άρθρου 13 του παρόντος νόμου, β) το ζητούμενο ερευνητικό μέτρο δεν είναι αναγνωρισμένο από το Ελληνικό δίκαιο σε άλλη παρεμφερή υπόθεση.

Άρθρο 30

Στο άρθρο 30 ρυθμίζεται η έκδοση και εκτέλεση ΕΕΕ για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο (άρθρο 28 Οδηγίας). Η συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο δεν ορίζεται στην Οδηγία, αλλά αντίθετα καθορίζονται ερευνητικά μέτρα στα οποία ιδίως μπορεί να γίνει αυτή η συγκέντρωση και συγκεκριμένα στην παρακολούθηση τραπεζικών ή άλλων χρηματοοικονομικών συναλλαγών μέσω συγκεκριμένων λογαριασμών και η ελεγχόμενη παράδοση στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης. Ούτε όμως και οι ελεγχόμενες παραδόσεις αναφέρονται σε άλλο σημείο της Οδηγίας, σε αντίθεση με την πρωτοβουλία των ΚΜ (βλ. υπ' αριθ. 9288/10 από 21.5.2010 έγγραφο του Συμβουλίου) που οδήγησε στη θέσπιση της Οδηγίας όπου περιλαμβανόταν αυτοτελές άρθρο για τις ελεγχόμενες παραδόσεις (άρθρο 26). Επίσης το άρθρο 12 της Σύμβασης που καταρτίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών ελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορούσε στις ελεγχόμενες παραδόσεις.

Με το άρθρο 30 του σχεδίου νόμου σε συμμόρφωση με το άρθρο 28 της Οδηγίας προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης ΕΕΕ για εκτέλεση ερευνητικών μέτρων για συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο, συνεχώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα, πρόκειται για ερευνητικά μέτρα για την παρακολούθηση τραπεζικών ή άλλων χρηματοοικονομικών συναλλαγών μέσω συγκεκριμένων λογαριασμών και για ελεγχόμενη παράδοση στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης (παρ. 1). Ειδικά για τις ελεγχόμενες παραδόσεις οι πρακτικές ρυθμίσεις καθορίζονται με συμφωνία μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης (παρ. 2).

Η ΕΕΕ του άρθρου αυτού πρέπει να επεξηγεί τους λόγους για τους οποίους τα αιτούμενα στοιχεία έχουν σημασία για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας (παρ. 3), ενώ δεν εκτελείται αν συντρέχει κάποιος από τους γενικούς λόγους του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου αλλά και αν το αιτούμενο ερευνητικό μέτρο δεν προβλέπεται για την έρευνα παρόμοιας εσωτερικής υπόθεσης (παρ. 5). Τέλος, για την εκτέλεση της εν λόγω ΕΕΕ το κράτος εκτέλεσης δια των αρμοδίων αρχών του διενεργεί, διευθύνει και ελέγχει όλες τις απαραίτητες διαδικασίες (παρ. 4).

Άρθρο 31

Με το άρθρο 31 προβλέπεται η έκδοση ΕΕΕ για μυστικές έρευνες, δηλαδή προκειμένου να κληθεί το κράτος εκτέλεσης να συνδράμει το κράτος έκδοσης κατά τη διεξαγωγή ποινικής διαδικασίας με ανακριτικούς υπαλλήλους από κοινού υπό συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότη-

τας ή εμφανιζόμενους με συγκεκριμένη ιδιότητα (μυστική έρευνα). Στη συγκεκριμένη ΕΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο β' της παραγράφου 1, πρέπει να μνημονεύονται ρητά οι λόγοι για τους οποίους κρίνεται αναγκαία η έρευνα και η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις του εθνικού της δικαίου.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπονται επίσης οι ειδικοί λόγοι για τους οποίους η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση της σχετικής ΕΕΕ (παρ. 2), καθορίζεται ακόμη ότι οι μυστικές έρευνες διέπονται από τη νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου λαμβάνουν χώρα και ότι δικαίωμα διενέργειας, καθοδήγησης και ελέγχου στις έρευνες αυτές έχουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού. Ειδική πρόβλεψη περιλαμβάνεται για τις μυστικές έρευνες που διενεργούνται στη χώρα μας, κατά την οποία διέπονται αυτές από την ελληνική νομοθεσία, δικαίωμα διενέργειας καθοδήγησης και ελέγχου έχουν οι αρμόδιες ελληνικές αρχές και θέματα όπως η διάρκεια, το νομικό καθεστώς των συμμετεχόντων καθορίζονται με συμφωνίες μεταξύ της χώρας μας και του κράτους έκδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΑΡΣΗ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Άρθρο 32

Με το παρόν σχέδιο νόμου για πρώτη φορά ρυθμίζεται το θέμα της διεθνούς παρακολούθησης των τηλεπικοινωνιών, με βάση τις πρόσφατες τεχνολογικές εξελίξεις, χωρίς ωστόσο να αγνοούνται οι παραδοσιακές πτυχές της τηλεπικοινωνιακής άρσης απορρήτου.

Πράγματι, οι τηλεπικοινωνίες γνώρισαν την τελευταία περίοδο ραγδαία ανάπτυξη, ιδιαίτερα στον τομέα των κινητών τηλεπικοινωνιών. Δύο ζητήματα αξίζουν προσοχής ως προς το φαινόμενο αυτό: Πρώτον, η άρση απορρήτου των τηλεπικοινωνιών απαιτεί την εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ αποτελεσματικότητας των ερευνών και του σεβασμού των ατομικών ελευθεριών. Δεύτερον, η νομοθετική ρύθμιση της νέας κατάστασης των σύγχρονων τεχνολογιών. Η νέα κατάσταση εξηγείται με δύο τρόπους: Αφενός, η τεχνολογία τηλεπικοινωνιών μέσω δορυφόρου επιτρέπει με μία και μόνον εντολή άρσης απορρήτου να πραγματοποιηθεί αυτή για ένα πρόσωπο σε οποιοδήποτε σημείο της περιοχής κάλυψης του δορυφόρου, δηλαδή καταρχήν σε ένα μεγάλο αριθμό κρατών. Αφετέρου, τα εθνικά δίκτυα παραδοσιακής κινητής τηλεφωνίας μπορούν να καταστήσουν δυνατή την άρση απορρήτου στο εξωτερικό, για παράδειγμα σε συνοριακές περιοχές, δεδομένου ότι η περιοχή που καλύπτουν δεν μπορεί να περιοριστεί αυστηρά στο πλαίσιο των συνόρων.

Περαιτέρω, υπάρχουν δύο περιπτώσεις υπέρβασης του παραδοσιακού πλαισίου συμβάσεων δικαστικής συνδρομής:

α) Η πρώτη περίπτωση, αφορά το να επιτραπεί σε ένα κράτος-μέλος να υλοποιήσει ένα μέτρο στο δικό του έδαφος: η ΕΕΕ συνίσταται καταρχήν στο να επιτραπεί σε ένα κράτος-μέλος (κράτος έκδοσης) να υλοποιήσει ένα μέτρο άρσης απορρήτου στο έδαφος ενός άλλου κράτους-μέλους (το κράτος εκτέλεσης).

β) Η δεύτερη περίπτωση, αντιμετωπίζει μια κατάσταση στην οποία δεν υπάρχει ούτε κράτος έκδοσης ούτε κράτος εκτέλεσης (το κράτος-μέλος το οποίο προβαίνει

στην άρση δεν έχει ανάγκη τεχνικής συνδρομής από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο καθ' ου η άρση).

Ο όρος «τηλεπικοινωνίες» δεν περιορίζεται μόνον στις τηλεφωνικές συνομιλίες, αλλά εννοείται ευρύτερα. Ακόμη, στο μέτρο του δυνατού, ένα κράτος-μέλος μπορεί να διαβιβάζει τα τεχνικά στοιχεία σχετικά με κάθε τηλεπικοινωνία, όπως για παράδειγμα τον καλούμενο αριθμό, την ώρα και τη διάρκεια της τηλεπικοινωνίας καθώς και, όταν αυτό είναι διαθέσιμο, τον τόπο από τον οποίον μεταδόθηκε ή λήφθηκε η τηλεπικοινωνία. Ελλείψει ορισμού, οι διατάξεις περί άρσης απορρήτου των τηλεπικοινωνιών θα μπορούν να εφαρμόζονται σε όλες τις μορφές των επικοινωνιών, οι οποίες καθίστανται δυνατές από τις παρούσες και μελλοντικές τεχνολογίες.

Ειδικότερα, η παράγραφος 1 ρυθμίζει τη δυνατότητα έκδοσης ΕΕΕ με σκοπό τη διαδικασία άρσης απορρήτου τηλεπικοινωνιών στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, παρέχοντας έτσι τεχνική βοήθεια στο κράτος έκδοσης.

Η ΕΕΕ αποστέλλεται μόνο σε ένα κράτος-μέλος, αν πολλά κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα πλήρους τεχνικής βοήθειας από τη ζητούμενη από το κράτος έκδοσης. Κατά προτίμηση επιλέγεται το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο καθ' ου η άρση απορρήτου στην ποινική υπόθεση (παρ. 2).

Η ΕΕΕ που εκδίδει η αρχή έκδοσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιέχει τα εξής στοιχεία (παρ. 3):

α) στοιχεία με σκοπό τον προσδιορισμό της ταυτότητας το προσώπου,

β) την επιθυμητή διάρκεια της άρσης απορρήτου τηλεπικοινωνιών και,

γ) επαρκή τεχνικά δεδομένα, ειδικότερα στοιχεία αναγνώρισης του καθ' ου η άρση απορρήτου, ώστε να εξασφαλίζεται η θετική ανταπόκριση στην εκτέλεση της ΕΕΕ.

Κύριος λόγος που μπορεί να θεωρηθεί στην ΕΕΕ ότι το αναφερόμενο σε αυτή ερευνητικό μέτρο είναι το ενδεικνυόμενο είναι ότι ο καθ' ου η άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών βρίσκεται στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης (παρ. 4).

Το κράτος εκτέλεσης, εκτός από τους λόγους άρσης της αναγνώρισης ή εκτέλεσης του άρθρου 13, μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση της ΕΕΕ αν αξιολογεί τη συνέχεια που πρέπει να δώσει στην ΕΕΕ ελέγχοντας κατά πόσον το μέτρο θα μπορούσε να ληφθεί σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση. Η αρχή έκδοσης οφείλει να παράσχει μια περιγραφή των γεγονότων, που αφορά την ποινική έρευνα, το δε κράτος εκτέλεσης να ζητήσει κάθε συμπληρωματική πληροφορία που κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να μπορέσει να αξιολογήσει, αν το αιτούμενο μέτρο θα είχε ληφθεί σε αντίστοιχη εσωτερική του υπόθεση (παρ. 5).

Η παράγραφος 6, με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, προβλέπει ότι η ΕΕΕ εκτελείται με δύο τύπους άρσης απορρήτου τηλεπικοινωνιών:

α) Ο πρώτος αφορά την άμεση διαβίβαση στο κράτος έκδοσης των τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων των καθ' ου η άρση απορρήτου. Η άμεση διαβίβαση συνίσταται στο να κατευθυνθεί άμεσα προς το κράτος έκδοσης η τηλεπικοινωνία που τελεί υπό άρση απορρήτου, όπου καταγράφεται από την αρμόδια αρχή έκδοσης.

β) Ο δεύτερος αποσκοπεί στην καταγραφή και τη μεταγενέστερη διαβίβαση τηλεπικοινωνιακών συνδιαλέξεων στο κράτος έκδοσης, όταν δεν είναι δυνατή η άμεση

διαβίβαση, αδυναμία που μπορεί να οφείλεται τόσο στο κράτος έκδοσης όσο και στο κράτος εκτέλεσης.

Οι αρμόδιες αρχές έκδοσης και εκτέλεσης προβαίνουν σε διαβούλευση για να συμφωνήσουν σχετικά με τον τρόπο και τις προϋποθέσεις διεξαγωγής της άρσης απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, κατά τα στοιχεία α' και β'. Η ως άνω συνεργασία των δύο αυτών αρχών θα πρέπει να πραγματοποιείται με τέτοιο τρόπο, ώστε να καλύπτονται όλες οι τεχνικές δυνατότητες των τηλεπικοινωνιών (όπως π.χ. δεδομένα κίνησης και θέσης), και όχι μόνο το περιεχόμενο των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων.

Η αρχή έκδοσης, όταν εκδίδει την ΕΕΕ της παραγράφου 1 ή κατά το στάδιο της άρσης απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, έχει τη δυνατότητα να ζητήσει επιπλέον (πέραν της καταγραφής) αποκωδικοποίηση ή αποκρυπτογράφηση της καταγραφής, αν προβάλλει ιδιαίτερο προς τούτο λόγο, ή συναινεί η αρχή εκτέλεσης (παρ. 7).

Η κατανομή των δαπανών για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 23, με την εξαίρεση των δαπανών μεταγραφής, αποκωδικοποίησης και αποκρυπτογράφησης των τηλεπικοινωνιών, που βαρύνουν το κράτος έκδοσης (παρ. 8).

Άρθρο 33

Όταν για την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου, στο πλαίσιο ποινικής έρευνας, η άρση απορρήτου των επικοινωνιών επιτρέπεται από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους («του κράτους μέλους που προβαίνει σε άρση απορρήτου») και η τηλεπικοινωνιακή διεύθυνση του αναφερομένου στην εντολή άρσης απορρήτου βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους («του κράτους-μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση»), από το οποίο δεν χρειάζεται τεχνική συνδρομή για να διενεργηθεί η άρση απορρήτου, το κράτος-μέλος που προβαίνει σε άρση απορρήτου ενημερώνει το κράτος-μέλος προς το οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση.

Η παράγραφος 1 δημιουργεί υποχρέωση για κάθε κράτος μέλος που προβαίνει σε άρση απορρήτου, στο πλαίσιο ερευνητικού μέτρου για τη διεξαγωγή ποινικής υπόθεσης, να ενημερώνει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το πρόσωπο του οποίου οι συνδιαλέξεις έχουν τεθεί υπό άρση απορρήτου. Η ενημέρωση αυτή γίνεται:

α) Πριν από την άρση απορρήτου στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το κράτος έκδοσης γνωρίζει ήδη κατά τη στιγμή που δίδεται η εντολή για άρση ότι ο καθ' ου η άρση βρίσκεται στο έδαφος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση.

β) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η άρση απορρήτου είχε ήδη αρχίσει, μόλις το κράτος έκδοσης διαπιστώσει ότι ο καθ' ου η άρση βρίσκεται στο έδαφος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση.

Για την κοινοποίηση της παραγράφου 1 χρησιμοποιείται το έντυπο του Παραρτήματος Γ' (παρ. 2).

Με σκοπό την ομαλή διεξαγωγή των ερευνών, η παρ. 3 ορίζει ότι το κράτος προς το οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση υποχρεούται να πληροφορήσει αμέσως, και το αργότερο εντός ενενήντα έξι (96 ωρών από την παραλαβή το κράτος που προβαίνει σε άρση απορρήτου, σε περίπτωση που αυτή (άρση απορρήτου) δεν θα επιτρεπόταν σε παρόμοια εσωτερική του υπόθεση λόγω αντίθεσης στην εθνική του νομοθεσία, ότι:

α) δεν μπορεί να συνεχισθεί η άρση του απορρήτου,

β) να απαιτήσει να μην χρησιμοποιηθεί, ή να μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον υπό ορισμένους όρους που αυτό προσδιορίζει, το υλικό που συγκεντρώνεται από την άρση απορρήτου - είτε έχει συγκεντρωθεί πριν, είτε μετά την κοινοποίηση - και μέχρι τη χρονική στιγμή κατά την οποία κοινοποιεί την απαίτησή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 34

Το άρθρο 34 του σχεδίου νόμου ρυθμίζει τα προσωρινά μέτρα. Ειδικότερα στην παράγραφο 1 ρυθμίζεται η δυνατότητα έκδοσης ΕΕΕ για λήψη προσωρινών μέτρων, καθώς και ο σκοπός που επιδιώκεται με αυτή που είναι η πρόληψη της καταστροφής, μετατροπής, απομάκρυνσης, μεταφοράς ή διάθεσης ενός αποδεικτικού στοιχείου. Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι η αρχή εκτέλεσης οφείλει να ενεργήσει το συντομότερο δυνατόν και συγκεκριμένα ότι αποφασίζει και κοινοποιεί την απόφασή της περί των προσωρινών μέτρων, εφόσον είναι εφικτό, εντός 24 ωρών από την παραλαβή της ΕΕΕ. Στην παράγραφο 3 προβλέπεται η υποχρέωση αναφοράς στην ΕΕΕ από την αρχή έκδοσης, αν τα αποδεικτικά στοιχεία θα διαβιβασθούν στο κράτος έκδοσης ή αν θα παραμείνουν στο κράτος εκτέλεσης, ενώ στην παράγραφο 4 ρυθμίζεται η περίπτωση που η ΕΕΕ συνοδεύεται από αίτημα παραμονής των αποδεικτικών στοιχείων στο κράτος εκτέλεσης. Τέλος στην παράγραφο 5 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διάρκεια του προσωρινού μέτρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Το άρθρο 35 περιλαμβάνει τις μεταβατικές ρυθμίσεις, με κριτήριο τον χρόνο λήψης των αιτήσεων συνδρομής.

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Ευκλ. Τσακαλώτος	Στ. Κοντονής
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Παν. Κουρουμπλής	Παν. Σκουρλέτης

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ν. Τόσκας

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΗΣ

ΑΡΘΡΑ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ	ΑΡΘΡΑ ΟΔΗΓΙΑΣ
Άρθρο 2	Άρθρο 1
Άρθρο 3	Άρθρο 2
Άρθρο 4	Άρθρο 1 παρ. 1 εδ. β' και άρθρο 3
Άρθρο 5	Άρθρο 4
Άρθρο 6	Άρθρο 2 στοιχείο γ'
Άρθρο 7	Άρθρο 1 παρ. 2 και άρθρο 6
Άρθρο 8	Άρθρο 5
Άρθρο 9	Άρθρο 7
Άρθρο 10	Άρθρο 8 και άρθρο 9 παρ. 4
Άρθρο 11	Άρθρο 2 στοιχ. δ', άρθρο 6 παρ. 3, άρθρο 7 παρ. 6 και 9
Άρθρο 12	Άρθρο 10
Άρθρο 13	Άρθρο 11
Άρθρο 14	Άρθρο 12
Άρθρο 15	Άρθρο 13
Άρθρο 16	Άρθρο 14
Άρθρο 17	Άρθρο 15
Άρθρο 18	Άρθρο 7 παρ. 6 και άρθρο 16
Άρθρο 19	Άρθρο 17
Άρθρο 20	Άρθρο 18
Άρθρο 21	Άρθρο 19
Άρθρο 22	Άρθρο 20
Άρθρο 23	Άρθρο 21
Άρθρο 24	Άρθρο 22
Άρθρο 25	Άρθρο 23
Άρθρο 26	Άρθρο 24
Άρθρο 27	Άρθρο 25
Άρθρο 28	Άρθρο 26
Άρθρο 29	Άρθρο 27
Άρθρο 30	Άρθρο 28
Άρθρο 31	Άρθρο 29
Άρθρο 32	Άρθρο 30
Άρθρο 33	Άρθρο 31
Άρθρο 34	Άρθρο 32
Άρθρο 35	Άρθρο 35

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις –
Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/41/ΕΕ****ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 1**

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Απριλίου 2014 για την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (L΄ 130).

Άρθρο 2**Η ευρωπαϊκή εντολή έρευνας
και η υποχρέωση εκτέλεσής της
(άρθρο 1 της Οδηγίας)**

1. Η Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας (ΕΕΕ) είναι δικαστική απόφαση ή απόφαση την οποία εκδίδει ή επικυρώνει δικαστική αρχή κράτους-μέλους της ΕΕ («κράτος έκδοσης») με σκοπό την εκτέλεση ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων ερευνητικών μέτρων σε άλλο κράτος-μέλος («κράτος εκτέλεσης») για τη λήψη αποδεικτικών στοιχείων.

2. Οι ΕΕΕ εκτελούνται από τις ελληνικές αρχές με βάση την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Κατά την έκδοση, διαβίβαση και εκτέλεση της ΕΕΕ τηρούνται τα θεμελιώδη δικαιώματα και αρχές, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων υπεράσπισης όσων υπόκεινται σε ποινικές διαδικασίες. Τυχόν υποχρεώσεις που βαρύνουν τις ελληνικές δικαστικές αρχές σχετικά με την τήρηση των δικαιωμάτων του προηγούμενου εδαφίου δεν θίγονται.

Άρθρο 3**Ορισμοί****(άρθρο 2 της Οδηγίας)**

Κατά την έννοια του παρόντος νόμου, νοούνται ως:

α) «κράτος έκδοσης»: το κράτος- μέλος στο οποίο εκδίδεται η ΕΕΕ,

β) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος-μέλος στο οποίο εκτελείται η ΕΕΕ και στο οποίο πρέπει να εκτελεστεί το ερευνητικό μέτρο,

γ) «αρχή έκδοσης»:

γα) δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση, ή

γβ) κάθε άλλη αρμόδια αρχή που έχει οριστεί από το κράτος έκδοσης για να ενεργεί ως ανακριτική αρχή σε ποινικές διαδικασίες στη συγκεκριμένη περίπτωση, αρμόδια σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο να διατάσσει τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων. Πριν τη διαβίβασή της, η ΕΕΕ επικυρώνεται αφού εξεταστεί από αρχή της υποπερίπτωσης γα΄ η τήρηση των προϋποθέσεων έκδοσής της, ιδίως αυτών της παραγράφου 2 του άρθρου 7.

Στην περίπτωση αυτή, η αρχή που την επικυρώνει μπορεί να θεωρηθεί αρχή έκδοσης για τους σκοπούς της διαβίβασής της.

Αρχή έκδοσης ΕΕΕ για την Ελλάδα είναι κάθε αρχή του άρθρου 6.

δ) «αρχή εκτέλεσης»: αρχή αρμόδια να αναγνωρίζει ΕΕΕ και να εξασφαλίζει την εκτέλεσή τους. Αρμόδια δικαστική αρχή για την εκτέλεση ΕΕΕ στην Ελλάδα ορίζεται η αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 11, η οποία εξασφαλίζει την εκτέλεση της ΕΕΕ σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τις ισχύουσες διαδικασίες σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

Άρθρο 4**Πεδίο εφαρμογής της ΕΕΕ
(άρθρα 1 παρ. 1 εδάφιο 6΄ και 3 της Οδηγίας)**

Η ΕΕΕ έχει ως αντικείμενο κάθε ερευνητικό μέτρο, περιλαμβανομένης της λήψης αποδεικτικών στοιχείων τα οποία βρίσκονται ήδη στην κατοχή των αρμόδιων αρχών του κράτους εκτέλεσης. Η ΕΕΕ δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας και τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο αυτής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 13 της Σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 3) και στο Κεφάλαιο Δεύτερο (άρθρα 13-24) του ν. 3663/2008 (Α΄ 99) «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EURO-JUST), Κοινές Ομάδες Έρευνας και λοιπές διατάξεις» (Απόφαση-Πλαίσιο 2002/465/ΔΕΥ του Συμβουλίου). Κατ΄ εξαίρεση, το κράτος όπου δραστηριοποιείται η κοινή ομάδα έρευνας μπορεί να εκδώσει ΕΕΕ όταν η ομάδα χρειάζεται τη συνδρομή άλλου κράτους-μέλους, εκτός εκείνων που συγκροτούν την ομάδα.

Άρθρο 5**Είδη διαδικασιών στο πλαίσιο
των οποίων εκδίδονται ΕΕΕ
(άρθρο 4 της Οδηγίας)**

Η ΕΕΕ εκδίδεται στο πλαίσιο:

α) ποινικής διαδικασίας που κινείται από δικαστική αρχή ή μπορεί να κινηθεί ενώπιόν της για αξιόποινη πράξη βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης,

β) διαδικασίας που κινούν διοικητικές αρχές, όταν αυτή αφορά πράξεις που τιμωρούνται βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης ως παραβάσεις κανόνων δικαίου και όταν η απόφαση της διοικητικής ή δικαστικής αρχής μπορεί να οδηγήσει σε δίκη ενώπιον δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία σε ποινικές υποθέσεις,

γ) διαδικασίας που κινούν δικαστικές αρχές, όταν αυτή αφορά πράξεις που τιμωρούνται βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης ως παραβάσεις κανόνων δικαίου και όταν η απόφαση της διοικητικής ή δικαστικής αρχής μπορεί να οδηγήσει σε δίκη ενώπιον δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία σε ποινικές υποθέσεις και

δ) διαδικασιών των περιπτώσεων α΄, β΄ και γ΄, οι οποίες αφορούν αξιόποινες πράξεις ή παραβάσεις που μπορούν να στοιχειοθετήσουν την ευθύνη ή να επισύρουν την τιμωρία νομικού προσώπου στο κράτος έκδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΕΕΕ

Άρθρο 6 Ελληνική αρχή έκδοσης της ΕΕΕ (άρθρο 2 στοιχείο γ΄ της Οδηγίας)

Αρμόδια αρχή για την έκδοση της ΕΕΕ από την Ελλάδα είναι: α) δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση και β) κάθε άλλη αρμόδια αρχή, η οποία στη συγκεκριμένη υπόθεση ενεργεί ως ανακριτική αρχή σε ορισμένη ποινική διαδικασία, υπό τον όρο ότι η ΕΕΕ που εκδίδεται από αυτή επικυρώνεται από τον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος την επικυρώνει, αφού ερευνήσει την τήρηση των προϋποθέσεων του παρόντος νόμου.

Άρθρο 7 Έκδοση ΕΕΕ (άρθρα 1 παρ. 2 και 6 της Οδηγίας)

1. Η αρχή του άρθρου 6 εκδίδει ΕΕΕ αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου ή του συνηγόρου τους επ' ονόματι και για λογαριασμό τους.

2. Η ανωτέρω αρχή εκδίδει ΕΕΕ, μόνο όταν κρίνει ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η έκδοση της ΕΕΕ είναι αναγκαία και τελεί σε αναλογία με τους σκοπούς της διαδικασίας του άρθρου 5, λαμβάνοντας υπόψη την προστασία των δικαιωμάτων του υπόπτου ή κατηγορουμένου,

β) τα αιτούμενα ερευνητικά μέτρα που αναφέρονται στην ΕΕΕ θα μπορούσαν να είχαν διαταχθεί, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

3. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, η ανωτέρω αρχή απορρίπτει την αίτηση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου.

4. Η ανωτέρω αρχή, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή εκτέλεσης όταν η τελευταία θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2, μπορεί να ανακαλέσει την ΕΕΕ.

Άρθρο 8 Τύπος και περιεχόμενο της ΕΕΕ (άρθρο 5 της Οδηγίας)

1. Η ΕΕΕ εκδίδεται σύμφωνα με το υπόδειγμα του Παραρτήματος Α΄ του παρόντος και περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το όνομα, τη διεύθυνση, τους αριθμούς τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, καθώς και, αν υπάρχει, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της δικαστικής αρχής που εξέδωσε ή επικύρωσε την ΕΕΕ,

β) το αντικείμενο και τους λόγους έκδοσης της ΕΕΕ,

γ) τα στοιχεία ταυτότητας και την ιθαγένεια του υπόπτου ή κατηγορουμένου, αν δε αυτός είναι ανήλικος ή ανίκανος προς δικαιοπραξία, τα στοιχεία ταυτότητας και την ιθαγένεια του αντιπροσώπου ή του επιτρόπου του,

δ) περιγραφή της αξιόποινης πράξης που αποτελεί αντικείμενο έρευνας ή διαδικασίας, καθώς και των σχετικών ποινικών διατάξεων που την τυποποιούν,

ε) περιγραφή του ή των αιτούμενων ερευνητικών μέτρων που πρέπει να ληφθούν και των αποδεικτικών στοιχείων που πρέπει να συγκεντρωθούν.

2. Η ΕΕΕ συμπληρώνεται και υπογράφεται από την αρχή του άρθρου 6, η οποία πιστοποιεί την ακρίβεια και βεβαιώνει την ορθότητα του περιεχομένου της.

3. Η ΕΕΕ μεταφράζεται στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Άρθρο 9 Διαδικασία διαβίβασης (άρθρο 7 της Οδηγίας)

1. Η ΕΕΕ, αφού συμπληρωθεί σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, διαβιβάζεται από την ελληνική αρχή έκδοσης στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης είτε απευθείας, είτε μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου ή του εθνικού μέλους της Eurojust, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως και κατά τρόπο που επιτρέπει στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητα της.

2. Κάθε περαιτέρω επίσημη επικοινωνία διενεργείται απευθείας μεταξύ της ελληνικής αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης. Ειδικότερα, σε περίπτωση που ανακύψει πρόβλημα σχετικά με τη διαβίβαση ή τη διαπίστωση της γνησιότητας κάθε εγγράφου και η απευθείας επικοινωνία αποβεί άκαρπη, μπορεί να αναζητηθεί η συνδρομή της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Σε περίπτωση αμφιβολίας σχετικά με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, η ελληνική αρχή έκδοσης απευθύνεται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία αναζητά με κάθε πρόσφορο μέσο τις σχετικές πληροφορίες και διασαφηνίσεις από το κράτος εκτέλεσης. Αν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης είναι άγνωστη, η ελληνική αρχή έκδοσης μπορεί, ιδίως μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου ή του εθνικού μέλους της Eurojust, να αναζητά και να λαμβάνει κάθε απαραίτητη πληροφορία σχετικά με την αρμόδια αρχή εκτέλεσης.

Άρθρο 10 Αρμοδιότητα για τη συμπλήρωση της ΕΕΕ (άρθρα 8 και 9 παρ. 4 της Οδηγίας)

1. Η αρμόδια αρχή που εξέδωσε προγενέστερη ΕΕΕ είναι αποκλειστικά αρμόδια για τη συμπλήρωσή της («συμπληρωματική ΕΕΕ»), σύμφωνα με την ενότητα Δ΄ του υποδείγματος του Παραρτήματος Α΄ του παρόντος.

2. Η συμπληρωματική ΕΕΕ πιστοποιείται, σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 8 και επικυρώνεται, αν συντρέχει περίπτωση, σύμφωνα με την περίπτωση γ΄ του άρθρου 3.

3. Η αρχή έκδοσης συνδράμει την εκτέλεση της ΕΕΕ στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 11, μπορεί δε να εκδίδει και να διαβιβάζει απευθείας στην αρχή εκτέλεσης συμπληρωματική ΕΕΕ.

4. Η αρχή έκδοσης μπορεί να ζητήσει από μία ή περισσότερες ελληνικές αρχές να συνδράμουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης κατά την εκτέλεση της ΕΕΕ, υπό τον όρο ότι οι ελληνικές αρχές θα έχουν αρμοδιότητα να συνδράμουν και στην εκτέλεση των ερευνητικών μέτρων σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΕΕΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Άρθρο 11
Αναγνώριση και εκτέλεση ΕΕΕ
(άρθρα 2 στοιχείο δ΄, 6 παρ. 3, 7 παράγραφοι 6 και 9
της Οδηγίας)

1. Αρμόδια δικαστική αρχή για την αναγνώριση και εκτέλεση ΕΕΕ στην Ελλάδα ορίζεται ο εισαγγελέας εφετών στη δικαστική περιφέρεια του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί η ΕΕΕ, ο οποίος μεριμνά, κατά περίπτωση, για την εκτέλεσή της.

2. Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει κάθε ΕΕΕ που της διαβιβάζεται και μεριμνά για την εκτέλεσή της σαν να πρόκειται για ερευνητικό μέτρο που διατάχθηκε από ελληνική αρμόδια αρχή, εκτός αν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, συντρέχει λόγος μη αναγνώρισης, μη εκτέλεσης ή αναβολής.

3. Η αρχή εκτέλεσης τηρεί τις διατυπώσεις και τις διαδικασίες που ρητά ορίζονται από την αρχή έκδοσης, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο, και υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές διατυπώσεις και διαδικασίες δεν αντιβαίνουν στο ελληνικό δίκαιο.

4. Όταν η αρχή εκτέλεσης παραλαμβάνει ΕΕΕ η οποία δεν έχει εκδοθεί ή επικυρωθεί από δικαστική αρχή, κατά την περίπτωση γ΄ του άρθρου 3, την αναπέμπει στο κράτος έκδοσης.

5. Η συνδρομή των αρχών του κράτους έκδοσης προς τις ελληνικές αρχές κατά την εκτέλεση της ΕΕΕ επιτρέπεται στον βαθμό που οι αλλοδαπές αρχές θα μπορούσαν να συνδράμουν την εκτέλεση των ερευνητικών μέτρων που αναφέρονται στην ΕΕΕ σε παρόμοια εσωτερική τους υπόθεση. Αν η αρχή έκδοσης υποβάλει σχετικό αίτημα να παρασχεθεί συνδρομή από αρχές του κράτους της κατά την εκτέλεση της ΕΕΕ, η αρχή εκτέλεσης το αποδέχεται, εφόσον η συνδρομή αυτή δεν αντιβαίνει στο ελληνικό δίκαιο ούτε θέτει σε κίνδυνο ουσιώδη συμφέροντα εθνικής ασφάλειας.

6. Οι αρχές του κράτους έκδοσης που παρίστανται κατά την εκτέλεση της ΕΕΕ στην Ελλάδα δεσμεύονται από την ελληνική νομοθεσία. Δεν διαθέτουν εξουσία εκτέλεσης ερευνητικών μέτρων στην ελληνική επικράτεια, εκτός αν αυτή προβλέπεται στην ελληνική νομοθεσία και έχει συμφωνηθεί μεταξύ των αρχών έκδοσης και εκτέλεσης.

7. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να επικοινωνεί απευθείας με την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο κρίνει πρόσφορο για την αποτελεσματικότερη εκτέλεση της ΕΕΕ. Ειδικότερα, σε περίπτωση που ανακύψει πρόβλημα σχετικά με τη διαβίβαση ή τη διαπίστωση της γνησιότητας κάθε εγγράφου και η απευθείας επικοινωνία αποβεί άκαρπη, μπορεί να αναζητηθεί η συνδρομή της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

8. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7, διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή έκδοσης προκειμένου να διερευνηθεί η δυνατότητα της τελευταίας να ανακαλέσει την ΕΕΕ.

Άρθρο 12
Εναλλακτικά ερευνητικά μέτρα
(άρθρο 10 της Οδηγίας)

1. Η αρχή εκτέλεσης έχει τη δυνατότητα επιλογής άλλου ερευνητικού μέτρου από εκείνο που αναφέρεται στην ΕΕΕ, όταν:

α) το ερευνητικό μέτρο που αναφέρεται στην ΕΕΕ δεν προβλέπεται στην εσωτερική νομοθεσία, ή

β) το ερευνητικό μέτρο που αναφέρεται στην ΕΕΕ δεν προβλέπεται για παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 13, η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα ακόλουθα ερευνητικά μέτρα, τα οποία προβλέπονται κατά το εσωτερικό δίκαιο:

α) απόκτηση πληροφοριών ή αποδεικτικών μέσων που βρίσκονται ήδη στην κατοχή των ελληνικών αρχών εκτέλεσης, εφόσον αυτά θα μπορούσαν να έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας ή για τους σκοπούς της ΕΕΕ,

β) απόκτηση πληροφοριών που περιέχονται σε βάσεις δεδομένων, τις οποίες τηρούν αστυνομικές ή δικαστικές αρχές και στις οποίες έχει άμεση πρόσβαση η αρχή εκτέλεσης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας,

γ) εξέταση μάρτυρα, θύματος, υπόπτου ή τρίτου διαδίκου στο ελληνικό έδαφος,

δ) οποιοδήποτε μη καταναγκαστικό μέτρο κατά την εσωτερική νομοθεσία,

ε) ταυτοποίηση προσώπου το οποίο είναι συνδρομητής σε συγκεκριμένο αριθμό τηλεφώνου ή συνδέεται με ορισμένη διεύθυνση IP.

3. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να προσφεύγει σε διαφορετικό ερευνητικό μέτρο από αυτό που προβλέπεται στην ΕΕΕ, όταν αυτό είναι λιγότερο επαχθές και έχει το ίδιο αποτέλεσμα με το ερευνητικό μέτρο που προβλέπεται στην ΕΕΕ.

4. Όταν η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει να αξιοποιήσει τη δυνατότητα που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3, ενημερώνει πρώτα την αρχή έκδοσης, η οποία μπορεί να αποφασίσει να αποσύρει ή να συμπληρώσει την ΕΕΕ.

5. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, αν το ερευνητικό μέτρο που αναφέρεται στην ΕΕΕ δεν προβλέπεται κατά την εσωτερική νομοθεσία ή για παρόμοια εσωτερική υπόθεση και δεν υπάρχει δυνατότητα επιλογής άλλου ερευνητικού μέτρου, το οποίο θα είχε το ίδιο με το αιτούμενο μέτρο αποτέλεσμα, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης ότι δεν κατέστη δυνατό να πράσχει τη συνδρομή που ζητήθηκε.

Άρθρο 13
Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης
(άρθρο 11 της Οδηγίας)

1. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση ΕΕΕ απορρίπτεται από την αρχή εκτέλεσης όταν:

α) προβλέπεται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία ασυλία, προνόμιο ή εξαίρεση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης που εμποδίζει την εκτέλεση της ΕΕΕ ή υπάρχουν διατάξεις που ορίζουν ή περιορίζουν την ποινική ευθύνη σχετικά με την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης που εμποδίζουν την εκτέλεση της ΕΕΕ,

β) στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εκτέλεση της ΕΕΕ θα έβλαπτε ουσιώδη συμφέροντα εθνικής ασφάλειας ή

την πηγή των πληροφοριών ή θα απαιτούσε τη χρήση διαβαθμισμένων πληροφοριών που σχετίζονται με συγκεκριμένες δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών,

γ) η ΕΕΕ έχει εκδοθεί στο πλαίσιο διαδικασιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις β' και γ' του άρθρου 5 και το ερευνητικό μέτρο δεν θα επιτρεπόταν σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση,

δ) η εκτέλεση της ΕΕΕ αντίκειται στην αρχή της απαγόρευσης δίωξης ή ποινικής τιμωρίας δύο (2) φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη (*ne bis in idem*),

ε) η ΕΕΕ αφορά έγκλημα για το οποίο υπάρχουν υπονοίες ότι τελέσθηκε εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στο έδαφος της ελληνικής επικράτειας, η δε πράξη για την οποία εκδόθηκε η ΕΕΕ δεν συνιστά έγκλημα στην Ελλάδα,

στ) υφίστανται σοβαροί λόγοι να θεωρηθεί ότι η εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου που αναφέρεται στην ΕΕΕ θα ήταν ασύμβατη με τις υποχρεώσεις της Ελλάδας σύμφωνα με το άρθρο 6 ΣΕΕ και το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,

ζ) η πράξη για την οποία έχει εκδοθεί η ΕΕΕ δεν συνιστά έγκλημα κατά την εσωτερική νομοθεσία, εκτός αν η αρχή έκδοσης αναφέρει στην ΕΕΕ ότι πρόκειται για έγκλημα του Παραρτήματος Δ' για το οποίο απειλείται στο κράτος έκδοσης στερητική της ελευθερίας ποινή με ανώτατο όριο τουλάχιστον τα τρία (3) έτη ή

η) η χρήση του ερευνητικού μέτρου περιορίζεται, κατά την εσωτερική νομοθεσία, σε εγκλήματα που τιμωρούνται με ποινή που υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο κατώτατο όριο, στα οποία δεν περιλαμβάνεται το έγκλημα που αφορά η ΕΕΕ.

2. Οι λόγοι των περιπτώσεων ζ' και η' της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται για τα ερευνητικά μέτρα της παραγράφου 2 του άρθρου 12.

3. Όταν η ΕΕΕ αφορά φορολογικά, τελωνειακά ή τραπεζικά εγκλήματα, η αναγνώριση ή η εκτέλεσή της δεν μπορεί να απορριφθεί από την αρχή εκτέλεσης με την αιτιολογία ότι η ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπει αντίστοιχο φόρο ή δασμό ή ίδια ρύθμιση με εκείνη του κράτους έκδοσης ως προς τα φορολογικά, τελωνειακά ή τραπεζικά ζητήματα.

4. Στις περιπτώσεις α', β', δ', ε' και στ' της παραγράφου 1, η αρχή εκτέλεσης συμβουλευεται με κάθε πρόσφορο μέσο την αρχή έκδοσης πριν αποφασίσει τη μη αναγνώριση ή τη μη εκτέλεση ΕΕΕ, εν όλω ή εν μέρει, και, εφόσον απαιτείται, ζητεί από αυτή να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.

5. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 και εφόσον προβλέπεται άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης από άλλη ελληνική αρχή, η αρχή εκτέλεσης ζητεί από αυτή να ενεργήσει αμελλητί. Εφόσον προβλέπεται άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης από αρχή άλλου κράτους-μέλους ή διεθνούς οργανισμού, η αρχή έκδοσης αποφασίζει αν θα της ζητήσει να ασκήσει την εξουσία αυτή.

Άρθρο 14

Προθεσμίες για την αναγνώριση ή την εκτέλεση (άρθρο 12 της Οδηγίας)

1. Η έκδοση της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση ή την εκτέλεση και η εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου, πραγματοποιούνται με την ταχύτητα και προτεραι-

ότητα που αρμόζει σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση και σε κάθε περίπτωση εντός των προθεσμιών που ορίζει το παρόν άρθρο.

2. Αν η αρχή έκδοσης εκθέτει στην ΕΕΕ ότι, λόγω της σοβαρότητας της αξιόποινης πράξης, οικονομικών προθεσμιών, ή άλλων ιδιαίτερα επειγουσών περιστάσεων απαιτείται συντομότερη προθεσμία από την οριζόμενη στο παρόν, ή αν η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει στην ΕΕΕ ότι το ερευνητικό μέτρο πρέπει να εκτελεστεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει κατά προτεραιότητα υπόψη αυτό το αίτημα.

3. Η απόφαση για την αναγνώριση ή την εκτέλεση ΕΕΕ, εκδίδεται από την αρχή εκτέλεσης το συντομότερο δυνατόν και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, το αργότερο τριάντα (30) ημέρες μετά την παραλαβή της ΕΕΕ.

4. Αν δεν συντρέχει λόγος αναβολής δυνάμει του άρθρου 17, ή αν βρίσκονται ήδη στην κατοχή των ελληνικών αρχών αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν στο ερευνητικό μέτρο που αναφέρει η ΕΕΕ, η αρχή εκτέλεσης εκτελεί αμελλητί το ερευνητικό μέτρο, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, το αργότερο ενενήντα (90) ημέρες μετά τη λήψη της απόφασης της παραγράφου 3.

5. Όταν σε συγκεκριμένη περίπτωση η αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να τηρήσει τις προθεσμίες των παραγράφων 2 και 3, ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, αναφέροντας τους λόγους καθυστέρησης και τον χρόνο που εκτιμά ότι θα χρειαστεί για την έκδοση της απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, η προθεσμία της παραγράφου 3 μπορεί να παραταθεί κατά τριάντα (30) ημέρες κατ' ανώτατο όριο.

6. Όταν σε συγκεκριμένη περίπτωση η αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 4, ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης και προβαίνοντας σε διαβούλευση με την αρχή έκδοσης για τον κατάλληλο χρόνο εκτέλεσης του ερευνητικού μέτρου.

Άρθρο 15

Διαβίβαση αποδεικτικών στοιχείων (άρθρο 13 της Οδηγίας)

1. Στο πλαίσιο εκτέλεσης της ΕΕΕ, η αρχή εκτέλεσης διαβιβάζει αμελλητί στο κράτος έκδοσης τα αποδεικτικά στοιχεία που συγκέντρωσε, ή που βρίσκονται ήδη στην κατοχή των αρμόδιων ελληνικών αρχών. Εφόσον ζητείται στην ΕΕΕ και επιτρέπεται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία, τα αποδεικτικά στοιχεία διαβιβάζονται απευθείας στις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης που συνδράμουν την εκτέλεση της ΕΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 11.

2. Η διαβίβαση των αποδεικτικών στοιχείων μπορεί να ανασταλεί όσο εκκρεμεί απόφαση σχετικά με ένδικο βοήθημα ή ένδικο μέσο, εκτός αν στην ΕΕΕ εκτίθενται επαρκείς λόγοι βάσει των οποίων η άμεση διαβίβαση κρίνεται ουσιώδης για την ορθή διεξαγωγή της έρευνάς της ή για τη διαφύλαξη των ατομικών δικαιωμάτων. Η διαβίβαση αποδεικτικών στοιχείων αναστέλλεται σε περίπτωση που θα προκαλούσε σοβαρή και μη αναστρέψιμη βλάβη σε πρόσωπο που αναφέρεται στην ΕΕΕ.

3. Όταν διαβιβάζει τα συγκεντρωθέντα αποδεικτικά

στοιχεία, η αρχή εκτέλεσης επισημαίνει αν επιθυμεί να επιστραφούν στην Ελλάδα μόλις παύσουν να είναι απαραίτητα στο κράτος έκδοσης.

4. Όταν τα σχετικά αντικείμενα, έγγραφα ή δεδομένα είναι ήδη χρήσιμα για άλλη διαδικασία, η αρχή εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν έγγραφου αιτήματος της αρχής έκδοσης και έπειτα από διαβουλεύσεις με αυτή, να διαβιβάσει προσωρινά τα αποδεικτικά στοιχεία, υπό τον όρο ότι θα επιστραφούν στην Ελλάδα μόλις παύσουν να είναι απαραίτητα στο κράτος έκδοσης, ή οποτεδήποτε άλλοτε συμφωνηθεί μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 16 **Ένδικο μέσο** **(άρθρο 14 της Οδηγίας)**

1. Για ερευνητικά μέτρα για τα οποία εκδίδεται ΕΕΕ, μπορούν να ασκηθούν ένδικο βοηθήματα και ένδικο μέσα που προβλέπονται στην ελληνική νομοθεσία και εντός των προθεσμιών που αντιστοιχα τάσσονται.

2. Η έκδοση της ΕΕΕ μπορεί να προσβληθεί για ουσιαστικούς λόγους μόνον ενώπιον αρμοδίων αρχών του κράτους έκδοσης, υπό τον όρο τήρησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ελλάδα.

3. Εφόσον δεν τίθεται σε κίνδυνο η εμπιστευτικότητα της έρευνας, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 21, οι ελληνικές αρχές παρέχουν έγκαιρα τις πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα άσκησης ενδίκων βοηθημάτων και ενδίκων μέσων βάσει της ελληνικής νομοθεσίας, με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής τους άσκησης.

4. Η προθεσμία για την άσκηση ενδίκου μέσου είναι ίδια με αυτή που προβλέπεται σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση και εφαρμόζεται κατά τρόπο που εγγυάται την αποτελεσματική του άσκηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5. Οι αρχές έκδοσης και εκτέλεσης ενημερώνουν η μία την άλλη, σχετικά με τα ένδικο μέσα που μπορούν να ασκηθούν κατά της έκδοσης ή αναγνώρισης ή εκτέλεσης ΕΕΕ.

6. Τυχόν νομική αμφισβήτηση δεν αναστέλλει την εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου, εκτός αν αυτό προβλέπεται ρητά από το ελληνικό δίκαιο.

7. Αν ένδικο μέσο ή βοήθημα κατά της αναγνώρισης ή εκτέλεσης μιας ΕΕΕ γίνει δεκτό, λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο. Βάσει των εθνικών δικονομικών κανόνων, οι ελληνικές αρχές διασφαλίζουν ότι σε ποινικές διαδικασίες στο κράτος έκδοσης, τα δικαιώματα υπεράσπισης και δίκαιης δίκης γίνονται σεβαστά κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν δυνάμει ΕΕΕ.

Άρθρο 17 **Λόγοι αναβολής της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης** **(άρθρο 15 της Οδηγίας)**

1. Η αναγνώριση ή εκτέλεση ΕΕΕ μπορεί να αναβληθεί, εφόσον:

α) Η εκτέλεσή της μπορεί να παραβιάσει διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή δίωξη, για όσο χρονικό διάστημα κρίνει αναγκαίο η αρμόδια ελληνική αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 11.

β) Τα σχετικά αντικείμενα, έγγραφα ή δεδομένα χρησιμοποιούνται ήδη στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται αναγκαίο.

2. Μόλις εκλείψει ο λόγος αναβολής, η αρχή εκτέλεσης εκτελεί αμελλητί την ΕΕΕ και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 18 **Υποχρέωση ενημέρωσης** **(άρθρα 7 παρ. 6 και 16 της Οδηγίας)**

1. Όταν η ΕΕΕ περιέρχεται στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης, η τελευταία χωρίς καθυστέρηση και σε κάθε περίπτωση εντός επτά (7) ημερών από τη λήψη της, συμπληρώνει και αποστέλλει το υπόδειγμα του Παραρτήματος Β'.

Η υποχρέωση αυτή ισχύει τόσο για την κεντρική αρχή της παραγράφου 3 του άρθρου 9 όσο και για την αρχή εκτέλεσης στην οποία διαβιβάζεται η ΕΕΕ από την κεντρική αρχή.

Εάν ελληνική αρχή που παρέλαβε ΕΕΕ είναι αναρμόδια για την αναγνώριση και εκτέλεσή της, τη διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης σε κάθε περίπτωση εντός επτά (7) ημερών από τη λήψη της.

2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 12, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης αμελλητί και με οποιοδήποτε μέσο:

α) αν αδυνατεί να αποφανθεί σχετικά με την αναγνώριση ή την εκτέλεση λόγω ελλείψεων ή προδήλων σφαλμάτων στο υπόδειγμα του Παραρτήματος Α',

β) αν κρίνει στην πορεία εκτέλεσης της ΕΕΕ, χωρίς περαιτέρω έρευνες, ότι ενδέχεται να καταστεί αναγκαία η διενέργεια ερευνητικών μέτρων που δεν είχαν προβλεφθεί αρχικά ή δεν είχαν προσδιοριστεί κατά την έκδοση της ΕΕΕ, προκειμένου η αρχή έκδοσης να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες στη συγκεκριμένη υπόθεση,

γ) αν διαπιστώσει ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση δεν μπορεί να τηρήσει τις διατυπώσεις και διαδικασίες που έχει ορίσει ρητά η αρχή έκδοσης σύμφωνα με το άρθρο 11.

Οι ως άνω πληροφορίες επιβεβαιώνονται αμελλητί και με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, κατόπιν αίτησης της αρχής έκδοσης.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 12, η αρχή εκτέλεσης πληροφορεί την αρχή έκδοσης αμελλητί και, με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως:

α) για οποιαδήποτε απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με τα άρθρα 12 ή 13,

β) για κάθε απόφαση σχετική με την αναβολή της εκτέλεσης ή της αναγνώρισης της ΕΕΕ, τους λόγους της αναβολής και, εφόσον είναι δυνατόν, την πιθανή διάρκεια της αναβολής.

Άρθρο 19 **Ποινική ευθύνη υπαλλήλων** **(άρθρο 17 της Οδηγίας)**

Κατά το διάστημα που ενεργούν στην Ελλάδα στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, οι υπάλληλοι του κράτους έκδοσης θεωρούνται υπάλληλοι κατά την έννοια της περίπτωσης α' του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα, όσον αφορά εγκλήματα που διαπράττονται εις βάρος τους ή από τους ίδιους.

Άρθρο 20
Αστική Ευθύνη Υπαλλήλων
(άρθρο 18 της Οδηγίας)

1. Όταν υπάλληλοι κράτους-μέλους ενεργούν στην Ελλάδα στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, το κράτος-μέλος από το οποίο προέρχονται υπέχει ευθύνη για παράνομη πράξη ή παράλειψη που τέλεσαν και είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση ζημίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 104 και 105 του ΕισΝΑΚ (α.ν. 2783/1941, Α' 29).

Το Ελληνικό Δημόσιο ευθύνεται για ζημιές τις οποίες προξενούν υπάλληλοί του όταν ενεργούν στο πλαίσιο του παρόντος νόμου στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους-μέλους στο έδαφος του οποίου ενεργούν.

2. Αν υπάλληλοι κράτους-μέλους προξενήσουν ζημία στο ελληνικό έδαφος εις βάρος τρίτου στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεούται να την αποκαταστήσει, υπό τις προϋποθέσεις που ισχύουν για τις ζημιές που προξενούν οι υπάλληλοί του.

3. Αν υπάλληλοι του Ελληνικού Δημοσίου, προξενήσουν ζημία στο έδαφος άλλου κράτους- μέλους εις βάρος τρίτου στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, το Ελληνικό Δημόσιο καταβάλλει εξ ολοκλήρου στο άλλο κράτος το ποσό το οποίο το τελευταίο κατέβαλε στους παθόντες ή άλλους δικαιούχους από την ίδια αιτία.

4. Με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων του έναντι τρίτων, το Ελληνικό Δημόσιο δεν αναζητεί από άλλο κράτος-μέλος, τα ποσά που κατέβαλε για αποκατάσταση ζημιών που το ίδιο υπέστη σύμφωνα με την ευθύνη που θεμελιώνεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 21
Εμπιστευτικότητα
(άρθρο 19 της Οδηγίας)

1. Κατά την εκτέλεση ΕΕΕ, οι αρχές έκδοσης και εκτέλεσης τηρούν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της.

2. Η ελληνική αρχή εκτέλεσης εγγυάται, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία, την τήρηση της εμπιστευτικότητας για τα πραγματικά περιστατικά και το περιεχόμενο της ΕΕΕ, πέρα από την έκταση που είναι αναγκαία για την εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου. Αν η αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να ανταποκριθεί στη σχετική απαίτηση, ενημερώνει πάραυτα την αρχή έκδοσης.

3. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη υπόδειξη ή ενημέρωση από την αρχή εκτέλεσης, η ελληνική αρχή έκδοσης, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, δεν αποκαλύπτει τα αποδεικτικά στοιχεία και τις πληροφορίες που της παρείχε η αρχή εκτέλεσης, στο μέτρο που η αποκάλυψή τους δεν είναι αναγκαία για τα ερευνητικά μέτρα που περιγράφονται στην ΕΕΕ.

4. Οι τράπεζες δεν αποκαλύπτουν στον ενδιαφερόμενο πελάτη τους ή σε άλλα τρίτα πρόσωπα, ότι έχουν διαβιβασθεί πληροφορίες στο κράτος έκδοσης σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27 ή ότι διενεργείται έρευνα. Σε περίπτωση παραβίασης της υποχρέωσης του προηγούμενου εδαφίου, επιβάλλονται στους παραβάτες οι ακόλουθες κυρώσεις: α) στο φυσικό πρόσωπο, οι προβλεπόμενες στο τελευταίο εδάφιο του άρθρου 31, στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 και στην παρ. 4 του άρθρου 52 του ν. 3691/2008 (Α' 166), και β) στο νομικό πρόσωπο, οι προβλεπόμενες στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 52 του ν. 3691/2008.

Άρθρο 22
Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα
(άρθρο 20 της Οδηγίας)

Κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προστατεύονται σύμφωνα με τον ν. 2472/1997 (Α' 207).

Η πρόσβαση στα δεδομένα αυτά περιορίζεται, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του ενδιαφερόμενου προσώπου. Μόνο εξουσιοδοτημένα άτομα μπορούν να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα αυτά.

Άρθρο 23
Δαπάνες
(άρθρο 21 της Οδηγίας)

1. Οι δαπάνες που προκύπτουν στην Ελλάδα και σχετίζονται με την εκτέλεση ΕΕΕ βαρύνουν την Ελλάδα, με εξαίρεση τις περιπτώσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 24, της παραγράφου 3 του άρθρου 25 και της παραγράφου 8 του άρθρου 32.

2. Όταν η ελληνική αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι οι δαπάνες για την εκτέλεση της ΕΕΕ μπορεί να είναι εξαιρετικά υψηλές, μπορεί να διαβουλευτεί με την αρχή έκδοσης, σχετικά με τη δυνατότητα και τον τρόπο κατανομής των δαπανών ή τροποποίηση της ΕΕΕ. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης σχετικά με τις λεπτομέρειες του μέρους των δαπανών που θεωρείται εξαιρετικά υψηλό.

3. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν δεν επιτυγχάνεται συμφωνία για τις δαπάνες της παραγράφου 2, η ελληνική αρχή έκδοσης μπορεί να αποφασίσει να αποσύρει εν όλω ή εν μέρει την ΕΕΕ ή να διατηρήσει την ΕΕΕ και να επιβαρυνθεί με το μέρος των δαπανών που θεωρείται εξαιρετικά υψηλό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24
Προσωρινή μεταγωγή κρατούμενων στο κράτος
έκδοσης για την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου
(άρθρο 22 της Οδηγίας)

1. Η ελληνική αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για την προσωρινή μεταγωγή προσώπου που κρατείται στο κράτος εκτέλεσης, με σκοπό την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων, όταν η παρουσία του στη χώρα κρίνεται αναγκαία. Η προσωρινή μεταγωγή εκτελείται, υπό την προϋπόθεση της επανόδου του μεταχθέντος εντός της οριζόμενης από το κράτος εκτέλεσης προθεσμίας.

2. Η ΕΕΕ της προηγούμενης παραγράφου δεν εκτελείται όταν συντρέχει ένας από τους λόγους του άρθρου 13 ή μία από τις παρακάτω περιπτώσεις: α) ο κρατούμενος δεν συναινεί ή β) η μεταγωγή παρατείνει τον χρόνο κράτησής του. Στην περίπτωση α' του προηγούμενου εδαφίου, αν λόγω της ηλικίας ή της πνευματικής ή σωματικής κατάστασης του κρατούμενου κριθεί αναγκαίο από την αρχή εκτέλεσης, παρέχεται στον νόμιμο αντιπρόσωπό του η δυνατότητα διατύπωσης γνώμης σχετικά με την προσωρινή μεταγωγή.

3. Η αρχή έκδοσης ζητεί άδεια διαμεταγωγής του κρατούμενου μέσω τρίτου κράτους-μέλους (κράτο- μέλος διαμεταγωγής), με σχετική αίτηση η οποία συνοδεύεται

από το αίτημα της αρχής έκδοσης προς την αρχή εκτέλεσης, καθώς και την έγκριση της αρχής εκτέλεσης. Για την παραλαβή των αιτήσεων διαμεταγωγής μέσω του ελληνικού εδάφους, καθώς και των απαραίτητων δικαιολογητικών, αλλά και οποιασδήποτε άλλης επίσημης αλληλογραφίας σχετικής με αιτήσεις διαμεταγωγής, αρμόδιος είναι ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών.

4. Οι λεπτομέρειες και τα επιμέρους ζητήματα σχετικά με την προσωρινή μεταγωγή του κρατουμένου, όπως, μεταξύ άλλων, οι λεπτομέρειες των συνθηκών κράτησης στο κράτος έκδοσης και οι ημερομηνίες μεταγωγής και επανόδου του στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης, λαμβάνοντας υπόψη τη διασφάλιση της πνευματικής και σωματικής κατάστασης του κρατουμένου, καθώς και του επιβαλλόμενου από τις περιστάσεις επιπέδου ασφαλείας στο κράτος έκδοσης.

5. Ο προσωρινά μεταγόμενος στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος διαμεταγωγής παραμένει υπό κράτηση για καταδικαστικές αποφάσεις ή πράξεις για τις οποίες κρατούνταν στο κράτος εκτέλεσης, εκτός αν αυτό έχει ζητήσει να αφεθεί ελεύθερος. Ο χρόνος κράτησης στο κράτος έκδοσης αφαιρείται από τη συνολική διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε ή θα του επιβληθεί στο κράτος εκτέλεσης σε περίπτωση καταδίκης.

6. Ο προσωρινά μεταγόμενος δεν διώκεται ούτε κρατείται ούτε υπόκειται σε οποιοδήποτε άλλο περιοριστικό της προσωπικής του ελευθερίας μέτρο στο κράτος έκδοσης για αξιόποινες πράξεις που τέλεσε ή για καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν από τη μεταγωγή του, και οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στην ΕΕΕ. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται όταν ο προσωρινά μεταγόμενος, μολοντί είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το κράτος έκδοσης εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία από την οποία η παρουσία του δεν κρίθηκε πλέον απαραίτητη από την αρχή έκδοσης, παρέμεινε στο έδαφος του κράτους έκδοσης ή αρχικά αποχώρησε και κατόπιν επανήλθε.

7. Οι δαπάνες που θα ανακύψουν από την εφαρμογή του παρόντος ρυθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 23, ενώ οι δαπάνες μεταγωγής του προσώπου από και προς το κράτος έκδοσης βαρύνουν το εν λόγω κράτος.

Άρθρο 25

Προσωρινή μεταγωγή κρατουμένων στο κράτος εκτέλεσης για την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου (άρθρο 23 της Οδηγίας)

1. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για την προσωρινή μεταγωγή κρατουμένου που κρατείται στο κράτος έκδοσης, με σκοπό την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων, η οποία καθιστά αναγκαία την παρουσία του στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης.

2. Οι παράγραφοι 2 έως 6 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται και για την προβλεπόμενη στο παρόν προσωρινή μεταγωγή.

3. Οι δαπάνες που θα ανακύψουν από την εφαρμογή του παρόντος ρυθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 23, ενώ οι δαπάνες μεταγωγής του προσώπου από και προς το κράτος εκτέλεσης βαρύνουν το εν λόγω κράτος.

Άρθρο 26

Εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση (άρθρο 24 της Οδηγίας)

1. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για την εξέταση μάρτυρα ή πραγματογνώμονα με εικονοτηλεδιάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση, αν το πρόσωπο αυτό βρίσκεται στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης και κριθεί ότι πρέπει να εξεταστεί ως μάρτυρας ή πραγματογνώμονας από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 5 έως 7. ΕΕΕ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο προηγούμενο εδάφιο εκδίδεται και για την εξέταση υπόπτου ή κατηγορουμένου με εικονοτηλεδιάσκεψη ή με άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση.

2. Η αρχή εκτέλεσης αρνείται την εκτέλεση ΕΕΕ της προηγούμενης παραγράφου, αν συντρέχει ένας από τους λόγους του άρθρου 13 ή μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) δεν συναινεί ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος ή
- β) η εκτέλεση ενός τέτοιου ερευνητικού μέτρου σε συγκεκριμένη υπόθεση αντίκειται στην εσωτερική νομοθεσία.

3. Οι λεπτομέρειες και τα επιμέρους ζητήματα της εξέτασης συμφωνούνται μεταξύ της αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης. Μετά τη συμφωνία, η αρχή εκτέλεσης υποχρεούται:

- α) να ενημερώσει τον μάρτυρα ή τον πραγματογνώμονα σχετικά με την ώρα και τον τόπο της εξέτασης,
- β) να κλητεύσει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο να εμφανιστεί προς εξέταση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης και να τον ενημερώσει εγκαίρως σχετικά με τα δικαιώματα που του αναγνωρίζονται από την εσωτερική νομοθεσία, ώστε να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά υπεράσπισής του,
- γ) να εξακριβώσει τα στοιχεία της ταυτότητας του εξεταζόμενου προσώπου.

4. Αν, στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης υπόθεσης, η αρχή εκτέλεσης δεν διαθέτει ή δεν έχει πρόσβαση στα απαραίτητα τεχνικά μέσα για τη διεξαγωγή εικονοτηλεδιάσκεψης, τα μέσα αυτά μπορούν να της διατεθούν από το κράτος έκδοσης με αμοιβαία συμφωνία.

5. Κατά την εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη ή με άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Η αρμόδια ελληνική αρχή εκτέλεσης παρίσταται με αντιπρόσωπό της και, αν απαιτείται, επικουρείται από διερμηνέα. Η αρχή αυτή είναι υπεύθυνη για την εξακρίβωση της ταυτότητας του εξεταζόμενου, καθώς και για την τήρηση της εσωτερικής νομοθεσίας. Αν η αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι κατά τη διάρκεια της εξέτασης παραβιάζεται η εσωτερική νομοθεσία, λαμβάνει αμελλητί τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλισθεί η συνέχιση της εξέτασης, σύμφωνα με αυτή.

β) Οι αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης συμφωνούν για τα αναγκαία μέτρα προστασίας του εξεταζόμενου.

γ) Η εξέταση διενεργείται απευθείας από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ή υπό την εποπτεία της και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

δ) Η ελληνική αρχή εκτέλεσης μεριμνά ώστε ο εξεταζόμενος να επικουρείται από διερμηνέα, όταν αυτό είναι

αναγκαίο και κατόπιν αιτήματος αυτού ή του κράτους έκδοσης.

ε) Οι ύποπτοι ή οι κατηγορούμενοι ενημερώνονται πριν από την εξέταση για τα δικονομικά δικαιώματα που τους αναγνωρίζονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία και τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος άρνησης κατάθεσης. Μάρτυρες και πραγματογνώμονες δικαιούνται να επικαλεστούν το δικαίωμα άρνησης κατάθεσης όταν αυτό αναγνωρίζεται από την ελληνική νομοθεσία ή τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης και αφού ενημερωθούν σχετικά.

6. Με την επιφύλαξη των μέτρων της περίπτωσης β' της προηγούμενης παραγράφου, η αρχή εκτέλεσης συντάσσει εκθέσεις στο τέλος της εξέτασης και τις αποστέλλει στην αρχή έκδοσης. Στις εκθέσεις αυτές αναφέρεται η ημερομηνία και ο τόπος της εξέτασης, η ταυτότητα του εξετασθέντος, η ταυτότητα και η ιδιότητα κάθε άλλου προσώπου που συμμετείχε στην εξέταση στο κράτος εκτέλεσης, κάθε ορκοδοσία και οι τεχνικές συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η εξέταση.

7. Όταν στο έδαφος κράτους μέλους εξετάζεται πρόσωπο το οποίο αρνείται να καταθέσει, ενώ υποχρεούται, ή δεν καταθέτει την αλήθεια, λαμβάνονται αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της εσωτερικής νομοθεσίας, όπως θα συνέβαινε στην περίπτωση που η εξέτασή του λάμβανε χώρα κατά την προβλεπόμενη εκεί διαδικασία.

Άρθρο 27

Εξέταση προσώπου με τηλεφωνική διάσκεψη (άρθρο 25 της Οδηγίας)

1. Αν πρόσωπο το οποίο βρίσκεται στο έδαφος κράτους-μέλους πρέπει να εξεταστεί ως μάρτυρας ή πραγματογνώμονας από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές και δεν είναι αναγκαία ή δυνατή η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του στις ελληνικές αρχές, η ελληνική αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για την εξέτασή του με τηλεφωνική διάσκεψη και αφού προηγουμένως έχουν εξετασθεί άλλα πρόσφορα μέσα.

2. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας, κατά την εξέταση προσώπου με τηλεφωνική διάσκεψη εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις των παραγράφων 3, 5, 6 και 7 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 28

Πληροφορίες σχετικά με τραπεζικούς και άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς (άρθρο 26 της Οδηγίας)

1. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για να διακριβωθεί αν φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα κατά των οποίων στρέφεται η ποινική διαδικασία, τηρεί ή διαχειρίζεται έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε τράπεζα ευρισκόμενη στο κράτος εκτέλεσης, και σε καταφατική περίπτωση να της παρασχεθούν τα συγκεκριμένα στοιχεία.

2. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για να διακριβωθεί αν φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα κατά των οποίων στρέφεται η ποινική διαδικασία, τηρεί ή διαχειρίζεται έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε μη τραπεζικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ευρισκόμενο στο κράτος εκτέλεσης. Η αρχή εκτέλεσης αρνείται την εκτέλεση της ΕΕΕ για τους λό-

γους που αναφέρονται στο άρθρο 13, καθώς και όταν η εφαρμογή του αιτούμενου ερευνητικού μέτρου δεν προβλέπεται για παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

3. Στα στοιχεία των προηγούμενων παραγράφων περιλαμβάνονται επίσης λογαριασμοί στους οποίους το εμπλεκόμενο πρόσωπο ενεργεί ως πληρεξούσιος, αν αυτό ζητείται στην ΕΕΕ.

4. Η αρχή έκδοσης εκθέτει στην ΕΕΕ τους λόγους για τους οποίους τα αιτούμενα στοιχεία πιθανόν εξυπηρετούν τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι ο λογαριασμός τηρείται σε τράπεζα ή σε μη χρηματοπιστωτικό ίδρυμα του κράτους εκτέλεσης και, στο βαθμό που είναι εφικτό, τα στοιχεία τους, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που μπορεί να διευκολύνει την εκτέλεσή της.

5. Η υποχρέωση εκτέλεσης κατά το παρόν ισχύει μόνο στο βαθμό που η τράπεζα ή το μη τραπεζικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα όπου τηρείται ο λογαριασμός, διαθέτει τα στοιχεία που ζητούνται με την ΕΕΕ.

Άρθρο 29

Πληροφορίες σχετικά με τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές συναλλαγές (άρθρο 27 της Οδηγίας)

1. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για να ληφθούν στοιχεία αναφορικά με συγκεκριμένους τραπεζικούς λογαριασμούς και τραπεζικές συναλλαγές που διενεργήθηκαν σε συγκεκριμένη περίοδο μέσω ενός ή περισσότερων λογαριασμών. Στην ΕΕΕ περιλαμβάνονται τα στοιχεία κάθε χρεούμενου ή πιστούμενου λογαριασμού.

2. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για να ληφθούν στοιχεία αναφορικά με συγκεκριμένους λογαριασμούς και χρηματοοικονομικές συναλλαγές που διενεργήθηκαν σε συγκεκριμένη περίοδο από μη τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η αρχή εκτέλεσης αρνείται την εκτέλεση της ΕΕΕ για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 13, καθώς και όταν η εφαρμογή του αιτούμενου ερευνητικού μέτρου δεν προβλέπεται για παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

3. Η αρχή έκδοσης εκθέτει στην ΕΕΕ τους λόγους για τους οποίους τα αιτούμενα στοιχεία είναι σημαντικά για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας.

4. Η υποχρέωση εκτέλεσης κατά το παρόν άρθρο ισχύει μόνο στο βαθμό που η τράπεζα ή το μη τραπεζικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα όπου τηρείται ο υπό έλεγχο λογαριασμός, διαθέτει τα στοιχεία που ζητούνται με την ΕΕΕ.

Άρθρο 30

Ερευνητικά μέτρα για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο, διαρκώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα (άρθρο 28 της Οδηγίας)

1. Με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για διενέργεια ερευνητικού μέτρου σε πραγματικό χρόνο, διαρκώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα, όπως στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) παρακολούθησης τραπεζικών ή άλλων χρηματοοικονομικών συναλλαγών που διενεργούνται μέσω ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων λογαριασμών,

β) ελεγχόμενης παράδοσης στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης.

2. Οι λεπτομέρειες και τα επιμέρους ζητήματα που αφορούν την περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου και κάθε άλλη περίπτωση όπου κρίνεται αναγκαίο, συμφωνούνται μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης.

3. Η αρχή έκδοσης εκθέτει στην ΕΕΕ τους λόγους για τους οποίους τα αιτούμενα στοιχεία είναι σημαντικά για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας.

4. Οι ελληνικές αρχές μέσω των αρμόδιων αρχών διενεργούν, διευθύνουν και ελέγχουν όλες τις απαραίτητες διαδικασίες για την εκτέλεση ΕΕΕ της παραγράφου 1.

5. Οι αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός από τους λόγους του άρθρου 13, απορρίπτουν την εκτέλεση της ΕΕΕ, αν το αιτούμενο ερευνητικό μέτρο δεν προβλέπεται για παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

Άρθρο 31 **ΕΕΕ για μυστικές έρευνες** **(άρθρο 29 της Οδηγίας)**

1. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ, προκειμένου να ζητηθεί από το κράτος εκτέλεσης να συνδράμει το κράτος έκδοσης κατά τη διεξαγωγή ποινικής διαδικασίας, από κοινού με αρμόδιους ανακριτικούς υπαλλήλους του κράτους εκτέλεσης υπό συγκεκριμένα στοιχεία ταυτότητας ή εμφανιζόμενους με συγκεκριμένη ιδιότητα (μυστική έρευνα). Η ΕΕΕ του προηγούμενου εδαφίου αναφέρει τους λόγους για τους οποίους κρίνεται αναγκαία μία τέτοια έρευνα και η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει υπόψη τις διατάξεις της εσωτερικής της νομοθεσίας που την προβλέπουν.

2. Η ελληνική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση αυτή, αν συντρέχει ένας από τους λόγους του άρθρου 13 ή μία από τις παρακάτω περιπτώσεις: α) η εκτέλεση του μέτρου δεν θα επιτρεπόταν σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση, β) η προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 συμφωνία ελλείπει.

3. Οι μυστικές έρευνες διενεργούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία και τις διαδικασίες του κράτους-μέλους στο έδαφος του οποίου λαμβάνουν χώρα. Το δικαίωμα διενέργειας, καθοδήγησης και ελέγχου των μυστικών ερευνών έχουν αποκλειστικά οι αρμόδιες ελληνικές αρχές. Ειδικά, οι μυστικές έρευνες που διενεργούνται στην ελληνική επικράτεια διεξάγονται σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και τις προβλεπόμενες σε αυτή διαδικασίες. Το δικαίωμα διενέργειας, καθοδήγησης και ελέγχου των μυστικών ερευνών του προηγούμενου εδαφίου έχουν αποκλειστικά οι αρμόδιες ελληνικές αρχές. Η διάρκεια των μυστικών ερευνών, οι προϋποθέσεις και το νομικό καθεστώς των συμμετεχόντων σε αυτές καθορίζονται με συμφωνίες μεταξύ της Ελλάδας και του κράτους έκδοσης, για την κατάρτιση των οποίων λαμβάνονται υπόψη το ισχύον ελληνικό δίκαιο και οι διαδικασίες που ακολουθούνται στην ελληνική έννομη τάξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΑΡΣΗ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ**

Άρθρο 32 **Άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών** **με την τεχνική βοήθεια άλλου κράτους-μέλους** **(άρθρο 30 της Οδηγίας)**

1. Η αρμόδια αρχή έκδοσης μπορεί να εκδώσει ΕΕΕ για την άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών στο κράτος ε-

κτέλεσης, το οποίο πρέπει να παράσχει την τεχνική βοήθεια.

2. Όταν περισσότερα του ενός κράτη-μέλη είναι σε θέση να παράσχουν την απαιτούμενη τεχνική βοήθεια για την άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών, η ΕΕΕ αποστέλλεται μόνο σε ένα εξ αυτών και προτιμάται το κράτος-μέλος στο οποίο βρίσκεται ή θα βρίσκεται ο καθ' ου η άρση απορρήτου στην ποινική διαδικασία.

3. Η ΕΕΕ της παραγράφου 1 περιλαμβάνει, επίσης, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) πληροφορίες για την εξακρίβωση της ταυτότητας του καθ' ου η άρση απορρήτου,

β) την επιθυμητή διάρκεια της άρσης απορρήτου τηλεπικοινωνιών και

γ) την παροχή επαρκών τεχνικών δεδομένων και ιδίως των στοιχείων αναγνώρισης και ταυτοποίησης του καθ' ου η άρση απορρήτου, προκειμένου να διασφαλιστεί η εκτέλεση της ΕΕΕ.

4. Η αρχή έκδοσης αναφέρει στην ΕΕΕ τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι το αναφερόμενο σε αυτή ερευνητικό μέτρο ενδείκνυται για τη συγκεκριμένη ποινική διαδικασία.

5. Εκτός από τους λόγους του άρθρου 13, χωρεί επίσης άρνηση της εκτέλεσης ΕΕΕ της παραγράφου 1, αν το συγκεκριμένο μέτρο δεν θα επιτρεπόταν σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση. Η Ελλάδα ως κράτος εκτέλεσης παρέχει τη συγκατάθεσή της υπό τους όρους οι οποίοι προβλέπονται για παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

6. Υπό την επιφύλαξη της προηγούμενης παραγράφου, η ΕΕΕ της παραγράφου 1 μπορεί να εκτελείται:

α) με την άμεση διαβίβαση τηλεπικοινωνιών στο κράτος έκδοσης ή

β) με την άρση απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, την καταγραφή και τη συνακόλουθη διαβίβαση του υλικού στο κράτος έκδοσης.

Οι αρχές έκδοσης και εκτέλεσης διαβουλεύονται με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας ως προς τον τρόπο και τους όρους διεξαγωγής της άρσης απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' ή β' του προηγούμενου εδαφίου.

7. Κατά την έκδοση ΕΕΕ της παραγράφου 1 ή κατά τη διάρκεια της άρσης απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, η αρχή έκδοσης μπορεί, εφόσον η αρχή εκτέλεσης συναινεί, να ζητήσει τη μεταγραφή, αποκωδικοποίηση ή αποκρυπτογράφηση της καταγραφής, εφόσον συντρέχει ιδιαίτερος προς τούτο λόγος.

8. Οι δαπάνες από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου κατανέμονται σύμφωνα με το άρθρο 23, εκτός από τις δαπάνες μεταγραφής, αποκωδικοποίησης και αποκρυπτογράφησης των τηλεπικοινωνιών, οι οποίες βαρύνουν το κράτος έκδοσης.

Άρθρο 33 **Κοινοποίηση προς το κράτος-μέλος στο οποίο** **βρίσκεται ο καθ' ου η άρση απορρήτου** **των τηλεπικοινωνιών και από το οποίο δεν απαιτείται** **παροχή τεχνικής βοήθειας** **(άρθρο 31 της Οδηγίας)**

1. Όταν για την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου έχει χορηγηθεί άδεια από την αρμόδια αρχή κράτους-μέλους για την άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών (εφεξής «του κράτους-μέλους που προβαίνει σε άρση απορρήτου») και η διεύθυνση επικοινωνίας του καθ' ου η άρση, που προσδιορίζεται στην εντολή άρσης απορρήτου, χρησιμο-

ποιείται στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους (εφεξής «του κράτους-μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση») από το οποίο δεν απαιτείται τεχνική βοήθεια για τη διενέργεια της εν λόγω άρσης, το κράτο- μέλος που προβαίνει σε άρση ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση σχετικά με την άρση:

α) πριν από την άρση απορρήτου, σε περίπτωση κατά την οποία γνωρίζει όταν τη διατάσσει ότι ο καθ' ου βρίσκεται ή θα βρίσκεται στο έδαφος του κράτους - μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση,

β) κατά ή μετά τη διενέργεια της άρσης απορρήτου, αμέσως μόλις λάβει γνώση ότι ο καθ' ου βρίσκεται ή βρίσκεται, κατά τη διάρκεια της άρσης, στο έδαφος του κράτους-μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση.

2. Η κοινοποίηση της παραγράφου 1 γίνεται με τη συμπλήρωση και διαβίβαση του υποδείγματος του Παραρτήματος Γ'.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία η άρση απορρήτου δεν θα επιτρεπόταν σε παρόμοια εσωτερική υπόθεση, η αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση ενημερώνει αμέσως, και το αργότερο εντός 96 ωρών από την παραλαβή της κοινοποίησης της παραγράφου 1, την αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους που προβαίνει σε άρση ότι:

α) η άρση απορρήτου δεν μπορεί να διεξαχθεί ή πρέπει να τερματιστεί και

β) εφόσον είναι αναγκαίο, το υλικό που προέκυψε ήδη από την άρση απορρήτου του καθ' ου, ενώ ήταν ακόμη στο έδαφός του, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο υπό όρους που το ίδιο θα καθορίσει. Η αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους που προβαίνει σε άρση για τους λόγους που δικαιολογούν τους όρους αυτούς.

4. Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 8 εφαρμόζεται αναλογικά και για την κοινοποίηση της παραγράφου 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 34 Προσωρινή λήψη μέτρων (άρθρο 32 της Οδηγίας)

1. Η αρχή έκδοσης εκδίδει ΕΕΕ για τη λήψη μέτρου με σκοπό την προσωρινή πρόληψη της καταστροφής, μετατροπής, απομάκρυνσης, μεταφοράς ή διάθεσης ενός αποδεικτικού στοιχείου.

2. Η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει ως προς τα προσωρινά μέτρα και κοινοποιεί τη σχετική απόφασή της το συντομότερο δυνατόν και, εφόσον είναι εφικτό, εντός 24 ωρών από την παραλαβή της ΕΕΕ.

3. Όταν ζητείται λήψη προσωρινού μέτρου της παραγράφου 1, η αρχή έκδοσης αναφέρει στην ΕΕΕ αν τα αποδεικτικά στοιχεία θα διαβιβασθούν στο κράτος έκδοσης ή θα παραμείνουν στο κράτος εκτέλεσης. Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει, εκτελεί την ΕΕΕ και διαβιβάζει τα αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στον παρόντα νόμο.

4. Αν, σύμφωνα με την παράγραφο 3, η ΕΕΕ συνοδεύεται από αίτημα να παραμείνουν στο κράτος εκτέλεσης τα αποδεικτικά στοιχεία, η αρχή έκδοσης καθορίζει την ημερομηνία άρσης του προσωρινού μέτρου της παραγράφου 1

ή την προβλεπόμενη ημερομηνία υποβολής της αίτησης για τη διαβίβαση των αποδεικτικών στοιχείων στο κράτος έκδοσης.

5. Η αρχή εκτέλεσης, έπειτα από διαβούλευση με την αρχή έκδοσης, ορίζει, σύμφωνα με την εθνική της νομοθεσία και τις πρακτικές που ακολουθεί, τις κατάλληλες προϋποθέσεις ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης, προκειμένου να μειωθεί το διάστημα για το οποίο θα διατηρηθεί το προσωρινό μέτρο της παραγράφου 1. Αν, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις αυτές, η αρχή εκτέλεσης εξετάζει την άρση του προσωρινού μέτρου, ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης, η οποία υποβάλλει τυχόν παρατηρήσεις της. Η αρχή έκδοσης κοινοποιεί αμέσως στην αρχή εκτέλεσης την άρση των προσωρινών μέτρων της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35 Μεταβατικές ρυθμίσεις (άρθρο 35 της Οδηγίας)

1. Οι αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που παραλαμβάνονται πριν τη δημοσίευση του παρόντος νόμου συνεχίζουν να διέπονται από το ν.δ. 4218/1961 (Α' 171), το ν. 1129/1981 (Α' 42) και τις σχετικές διατάξεις του ν. 2514/1997 (Α' 140). Οι αποφάσεις για τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων δυνάμει της απόφασης-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ που παραλαμβάνονται πριν τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διέπονται επίσης από την απόφαση-πλαίσιο.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 11 εφαρμόζεται αναλόγως και για ΕΕΕ που εκδίδονται ύστερα από απόφαση δέσμευσης που λαμβάνεται δυνάμει της απόφασης-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ.

Άρθρο 36 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ ΕΡΕΥΝΑΣ (ΕΕΕ)

Η παρούσα ΕΕΕ εκδόθηκε από αρμόδια αρχή. Η αρχή έκδοσης βεβαιώνει ότι η έκδοση της παρούσας ΕΕΕ είναι απαραίτητη και αναλογική για τους σκοπούς της διαδικασίας που προσδιορίζεται σε αυτήν, λαμβανομένων υπόψη των δικαιωμάτων του υπόπτου ή κατηγορουμένου, και ότι τα ζητούμενα ερευνητικά μέτρα θα μπορούσαν να είχαν διαταχθεί υπό τις ίδιες προϋποθέσεις σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση. Ζητώ να εκτελεσθούν το ερευνητικό μέτρο ή μέτρα που παρατίθενται στη συνέχεια, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της εμπιστευτικότητας της έρευνας, και να διαβιβασθούν τα αποδεικτικά στοιχεία που θα προκύψουν από την εκτέλεση της ΕΕΕ.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

Κράτος έκδοσης:.....

Κράτος εκτέλεσης:

ΕΝΟΤΗΤΑ Β: Επί του επείγοντος

Να αναφερθεί εάν υπάρχει θέμα επείγοντος λόγω

- ☐ απόκρυψης ή καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων
- ☐ προσεχούς διεξαγωγής δίκης
- ☐ οποιασδήποτε άλλης αιτίας

Πρόσδιορίστε παρακάτω:

Οι προθεσμίες για την εκτέλεση της ΕΕΕ ορίζονται στην οδηγία 2014/41/ΕΕ. Ωστόσο, εάν απαιτείται μικρότερη ή ειδική προθεσμία, να αναφερθεί η ημερομηνία και να εξηγηθούν οι λόγοι:

.....

.....

.....

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ: Ερευνητικό μέτρο ή μέτρα προς εκτέλεση

1. Να περιγραφούν το ζητούμενο μέτρο ή μέτρα συνδρομής / ερευνητικό μέτρο ή μέτρα ΚΑΙ να αναφερθεί, κατά περίπτωση, εάν είναι ένα από τα κατωτέρω ερευνητικά μέτρα:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- ☐ Λήψη πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων που βρίσκονται ήδη στην κατοχή της αρχής εκτέλεσης
- ☐ Λήψη αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται σε βάσεις δεδομένων τις οποίες τηρούν αστυνομικές ή δικαστικές αρχές
- ☐ Εξέταση
- ☐ μάρτυρα
 - ☐ πραγματογνώμονα
 - ☐ υπόπτου ή κατηγορουμένου
 - ☐ θύματος
 - ☐ τρίτου
- ☐ Αναγνώριση προσώπων που έχουν συνδρομή σε συγκεκριμένο αριθμό τηλεφώνου ή διεύθυνση IP
- ☐ Προσωρινή μεταγωγή κρατούμενου στο κράτος έκδοσης
- ☐ Προσωρινή μεταγωγή κρατούμενου στο κράτος εκτέλεσης

- ☐ Εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη ή με άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση
- ☐ μάρτυρα
 - ☐ πραγματογνώμονα
 - ☐ υπόπτου ή κατηγορουμένου
- ☐ Εξέταση με τηλεφωνική διάσκεψη
- ☐ μάρτυρα
 - ☐ πραγματογνώμονα
- ☐ Πληροφορίες σχετικά με τραπεζικούς και άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς
- ☐ Πληροφορίες σχετικά με τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές συναλλαγές
- ☐ Ερευνητικό μέτρο που συνεπάγεται τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο, συνεχώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα
- ☐ παρακολούθηση τραπεζικών ή άλλων χρηματοοικονομικών συναλλαγών
 - ☐ ελεγχόμενες παραδόσεις
 - ☐ άλλα
- ☐ Μυστικές έρευνες
- ☐ Παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών
- ☐ Προσωρινό μέτρο ή μέτρα για να εμποδισθεί η καταστροφή, μετατροπή, μετατόπιση, μεταφορά ή διάθεση αντικείμενου που μπορεί να χρησιμεύσει ως αποδεικτικό στοιχείο.

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: Σχέση με τυχόν προγενέστερη ΕΕΕ

Να αναφερθεί εάν η παρούσα ΕΕΕ συμπληρώνει προγενέστερη ΕΕΕ. Κατά περίπτωση να δοθούν αν χρειάζεται πληροφορίες για τον εντοπισμό της προγενέστερης ΕΕΕ (ημερομηνία έκδοσης της ΕΕΕ, αρχή στην οποία είχε διαβιβασθεί και, εάν υπάρχει, ημερομηνία διαβίβασης της ΕΕΕ, και αριθμοί μητρώου που έλαβε από την αρχή έκδοσης και την αρχή εκτέλεσης):

.....

.....

Εάν έχει σημασία, να αναφερθεί επίσης κατά πόσον έχει διαβιβασθεί ΕΕΕ σε άλλο κράτος μέλος στην ίδια υπόθεση:

.....

.....

ΕΝΟΤΗΤΑ Ε: Ταυτότητα του προσώπου που αφορά το μέτρο

1. Να αναφερθούν όλες οι γνωστές πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του i) φυσικού ή ii) νομικού προσώπου ή προσώπων που αφορά το ερευνητικό μέτρο (εάν πρόκειται για περισσότερα από ένα πρόσωπα, να δοθούν πληροφορίες για κάθε πρόσωπο):

i) Στην περίπτωση φυσικού προσώπου ή προσώπων

Επώνυμο:

Όνομα ή ονόματα:

Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση:

Ψευδώνυμο, εάν υπάρχουν:

Φύλο:

Εθνικότητα:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης:

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (δελτίου ταυτότητας, διαβατηρίου), εφόσον υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Κατοικία ή/και γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο:

.....

.....

ii) Στην περίπτωση νομικού προσώπου ή προσώπων

Όνομασία/ονοματεπώνυμο:

Μορφή νομικού προσώπου:

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

Καταχωρισμένη έδρα:

Αριθμός καταχώρισης:

Διεύθυνση του νομικού προσώπου:

Όνοματεπώνυμο του εκπροσώπου του νομικού προσώπου:

Να περιγράψει ή παρούσα θέση του συγκεκριμένου προσώπου στη διαδικασία:

☐ Υποπτος ή κατηγορούμενος

☐ Θύμα

☐ μάρτυρας

☐ πραγματογνώμονας

☐ τρίτος

☐ άλλη (να προσδιορισθεί):

2. Εάν διαφέρει από την προαναφερόμενη διεύθυνση, να αναφερθεί ο τόπος στον οποίο πρόκειται να εκτελεσθεί το ερευνητικό μέτρο:

3. Να παρασχεθούν άλλες πληροφορίες που θα διευκολύνουν την εκτέλεση του ΕΕΕ, εφόσον υπάρχουν:

ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤ: Είδος διαδικασίας για την οποία εκδόθηκε το ΕΕΕ:

- ☐ α) ποινική διαδικασία που κινείται από δικαστική αρχή ή μπορεί να αχθεί ενώπιόν της για ποινικό αδίκημα βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης, ή
- ☐ β) διαδικασία που κινείται από διοικητικές αρχές σε σχέση με πράξεις αξιόποινες σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης καθώς αποτελούν παραβάσεις των κανόνων δικαίου, όταν η απόφαση μπορεί να οδηγήσει σε δίκη ενώπιον δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία ιδίως για ποινικές υποθέσεις, ή
- ☐ γ) διαδικασία που κινείται από δικαστικές αρχές σε σχέση με πράξεις αξιόποινες βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης καθώς αποτελούν παραβάσεις των κανόνων δικαίου, όταν η απόφαση μπορεί να οδηγήσει σε διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία ιδίως για ποινικές υποθέσεις,
- ☐ δ) σε συνάρτηση με τις διαδικασίες που αναφέρονται στα σημεία α), β) και γ) και οι οποίες αφορούν αδικήματα ή παραβάσεις που μπορούν να στοιχειοθετήσουν την ευθύνη ή να επισύρουν την τιμωρία νομικού προσώπου στο κράτος έκδοσης.

ΕΝΟΤΗΤΑ Ζ: Λόγοι έκδοσης της ΕΕΕ

1. Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών

Να διευκρινισθεί γιατί εκδόθηκε η ΕΕΕ, με σύντομη των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίσθηκε, περιγραφή των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή διενεργείται έρευνα, το στάδιο στο οποίο έχει φθάσει η έρευνα, τους λόγους ενδεχόμενων παραγόντων κινδύνου και οποιεσδήποτε άλλες σχετικές πληροφορίες

2. Φύση και νομικός χαρακτηρισμός της ή των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες εκδόθηκε η ΕΕΕ και εφαρμοστέα νομική διάταξη / εφαρμοστέος κώδικας νομοθεσίας:

3. Τιμωρείται η αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε η ΕΕΕ στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο στέρησης της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, όπως ορίζεται από τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης; Περιλαμβάνεται στον κατάλογο αξιόποινων πράξεων που παρατίθεται στη συνέχεια; (να επιλεγεί το αντίστοιχο τετράγωνο)

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση
- ☐ τρομοκρατία
- ☐ εμπορία ανθρώπων
- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών
- ☐ διαφθορά
- ☐ καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
- ☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος
- ☐ παράχαραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ
- ☐ εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο
- ☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών
- ☐ παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή
- ☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαριά σωματική βλάβη
- ☐ παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών
- ☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία
- ☐ ρατσισμός και ξενοφοβία
- ☐ οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές
- ☐ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης
- ☐ υπεξαίρεση
- ☐ αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου οφέλους και εκβίαση
- ☐ παραποίηση και πειρατεία προϊόντων
- ☐ πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία τους
- ☐ παραχάραξη μέσων πληρωμής
- ☐ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων
- ☐ λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών
- ☐ εμπορία κλεμμένων οχημάτων
- ☐ βιασμός
- ☐ εμπρησμός
- ☐ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
- ☐ αεροπειρατεία και πειρατεία
- ☐ δολιοφθορά

ΕΝΟΤΗΤΑ Η: Πρόσθετες απαιτήσεις για ορισμένα μέτρα

Να συμπληρωθούν οι υποενότητες που αφορούν το ζητούμενο ή τα ζητούμενα ερευνητικά μέτρα:

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η1: Μεταγωγή κρατουμένου

1. Εφόσον ζητείται προσωρινή μεταγωγή κρατουμένου στο κράτος έκδοσης για τη διενέργεια έρευνας, να αναφερθεί κατά πόσον το πρόσωπο έχει συναινέσει στο μέτρο αυτό:

☐ Ναι ☐ Όχι ☐ Ζητώ να επιδιωχθεί η συναίνεση του προσώπου

2. Εφόσον ζητείται προσωρινή μεταγωγή κρατουμένου στο κράτος εκτέλεσης για τη διενέργεια έρευνας, να αναφερθεί κατά πόσον το πρόσωπο έχει συναινέσει στο μέτρο αυτό:

☐ Ναι ☐ Όχι

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η2: Εικονοτηλεδιάσκεψη ή τηλεφωνική διάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση

Εφόσον ζητείται εξέταση μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης ή τηλεφωνικής διάσκεψης ή άλλου είδους οπτικοακουστικής μετάδοσης:

Να αναφερθεί η ονομασία της αρχής που θα διενεργήσει την εξέταση (στοιχεία επικοινωνίας/γλώσσα):

Να αναφερθούν οι λόγοι για τους οποίους ζητείται το σχετικό μέτρο:

☐ α) εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη ή με άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση:

☐ ο ύποπτος ή κατηγορούμενος έχει δώσει τη συναίνεσή του

☐ β) εξέταση με τηλεφωνική διάσκεψη

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η3: Προσωρινά μέτρα

Εάν ζητείται προσωρινό μέτρο για να εμποδισθεί η καταστροφή, μετατροπή, μετατόπιση, μεταφορά ή διάθεση αντικειμένου που μπορεί να χρησιμεύσει ως αποδεικτικό στοιχείο, να αναφερθεί κατά πόσον:

☐ το αντικείμενο θα μεταφερθεί στο κράτος έκδοσης

☐ το αντικείμενο θα παραμείνει στο κράτος εκτέλεσης να αναφερθεί η κατ' εκτίμηση ημερομηνία:

άρσης του προσωρινού μέτρου:

υποβολής μεταγενέστερης αίτησης για το αντικείμενο

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η4: Πληροφορίες περί τραπεζικών και χρηματοοικονομικών λογαριασμών

1. Εάν ζητούνται πληροφορίες σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς ή άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς που κατέχει ή ελέγχει το συγκεκριμένο πρόσωπο, να αναφερθεί, για καθένα από αυτούς, γιατί θεωρείται ότι το μέτρο έχει σημασία για την ποινική διαδικασία και για ποιο λόγο τεκμαίρεται ότι τράπεζες στο κράτος εκτέλεσης τηρούν το λογαριασμό:

☐ πληροφορίες σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς που κατέχει το πρόσωπο ή για τους οποίους το πρόσωπο αυτό ενεργεί ως πληρεξούσιος

☐ πληροφορίες σχετικά με άλλους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς που κατέχει το πρόσωπο ή για τους οποίους το πρόσωπο αυτό ενεργεί ως πληρεξούσιος

2. Εάν ζητούνται πληροφορίες σχετικά με τραπεζικές συναλλαγές ή άλλες χρηματοοικονομικές συναλλαγές, να αναφερθεί, για καθεμία από αυτές, γιατί θεωρείται ότι το μέτρο έχει σημασία για την ποινική διαδικασία:

- ☐ πληροφορίες σχετικά με τραπεζικές συναλλαγές
☐ πληροφορίες σχετικά με άλλες χρηματοοικονομικές συναλλαγές

Να αναφερθούν το σχετικό χρονικό διάστημα και οι σχετικοί λογαριασμοί:

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η5: Ερευνητικά μέτρα που συνεπάγονται τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο, συνεχώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα

Εάν ζητείται ερευνητικό μέτρο του τύπου αυτού, να αναφερθεί γιατί θεωρείται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες έχουν σημασία για την ποινική διαδικασία

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η6: Μυστικές έρευνες

Εάν ζητείται μυστική έρευνα, να αναφερθεί γιατί θεωρείται ότι το ερευνητικό μέτρο είναι πιθανόν να έχει σημασία για την ποινική διαδικασία

ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ Η7: Παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών

1. Εάν ζητείται παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών, να αναφερθεί γιατί θεωρείται ότι το ερευνητικό μέτρο έχει σημασία για την ποινική διαδικασία

2. Να παρασχεθούν οι ακόλουθες πληροφορίες:

(a) πληροφορίες ταυτότητας του παρακολουθουμένου

(b) επιθυμητή διάρκεια της παρακολούθησης:

(c) τεχνικά δεδομένα (ιδίως αναγνωριστικό στοιχείο του στόχου — λ.χ. κινητό τηλέφωνο, σταθερό τηλέφωνο, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύνδεση Διαδικτύου), ώστε να είναι βέβαιο ότι μπορεί να εκτελεσθεί η ΕΕΕ:

- (3) Να αναφερθούν προτιμήσεις όσον αφορά τη μέθοδο εκτέλεσης

- ☐ Άμεση διαβίβαση
☐ Καταγραφή και εν συνεχεία διαβίβαση

Να αναφερθεί κατά πόσον ζητείται επίσης μεταγραφή, αποκωδικοποίηση ή αποκρυπτογράφηση του υλικού που προκύπτει από την παρακολούθηση (*):

(*) Σημειωτέον ότι το κόστος της ενδεχόμενης μεταγραφής, αποκωδικοποίησης ή αποκρυπτογράφησης βαρύνει το κράτος έκδοσης.

ΕΝΟΤΗΤΑ Θ: Διατυπώσεις και διαδικασίες που ζητούνται για την εκτέλεση

1. Να επιλεγεί το τετραγωνίδιο και να συμπληρωθεί, εάν συντρέχει περίπτωση

☐ Ζητείται από την αρχή εκτέλεσης να τηρήσει τις ακόλουθες διατυπώσεις και διαδικασίες (...):

2. Να επιλεγεί το τετραγωνίδιο και να συμπληρωθεί, εάν συντρέχει περίπτωση

☐ Ζητείται η παρουσία ενός ή περισσότερων υπαλλήλων του κράτους έκδοσης στην εκτέλεση της ΕΕΕ, προς στήριξη των αρμόδιων αρχών του κράτους εκτέλεσης.

Στοιχεία επαφής των υπαλλήλων:

Γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επικοινωνία:

ΕΝΟΤΗΤΑ Ι: Ένδικα μέσα

1. Να αναφερθεί κατά πόσον έχει ασκηθεί ήδη ένδικο μέσο κατά της έκδοσης ΕΕΕ και, εάν ναι, να δοθούν περαιτέρω στοιχεία (περιγραφή του ένδικου μέσου, περιλαμβανομένων των απαιτούμενων ενεργειών και των προθεσμιών):

2. Αρχή του κράτους έκδοσης που μπορεί να χορηγήσει συμπληρωματικές πληροφορίες για τις διαδικασίες άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος έκδοσης και ως προς το κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα νομικής συνδρομής και υπηρεσιών διερμηνείας και μετάφρασης:

Ονομασία:

Αρμόδιο πρόσωπο (εάν υπάρχει):

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

ΕΝΟΤΗΤΑ Κ: Στοιχεία της αρχής που εξέδωσε την ΕΕΕ

Να επιλεγεί το είδος της αρχής που εξέδωσε την ΕΕΕ:

☐ δικαστική αρχή

☐ (*) οποιαδήποτε άλλη αρμόδια αρχή κατά τα οριζόμενα στη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης

(*) να συμπληρωθεί επίσης η ενότητα (Λ)

Ονομασία αρχής:

Ονοματεπώνυμο εκπροσώπου / ονομασία σημείου επαφής:

Αριθ. φακέλου:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή έκδοσης:

Εάν διαφέρουν από τα ανωτέρω, στοιχεία επαφής του προσώπου ή των προσώπων από τα οποία μπορούν να ζητηθούν επιπλέον πληροφορίες ή η εφαρμογή πρακτικών ρυθμίσεων για τη μεταφορά των αποδεικτικών στοιχείων:

Ονοματεπώνυμο/Τίτλος/Όργανισμός:.....

Διεύθυνση:

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου / Αριθ. τηλεφώνου επαφής:.....

Υπογραφή της αρχής έκδοσης ή/και του εκπροσώπου της που πιστοποιεί ότι το περιεχόμενο της ΕΕΕ είναι ακριβές και ορθό:

Ονομασία/ονοματεπώνυμο:.....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:.....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΕΝΟΤΗΤΑ Λ: Στοιχεία της δικαστικής αρχής που επικύρωσε την ΕΕΕ

Να αναφερθεί ο τύπος της δικαστικής αρχής που επικύρωσε την παρούσα ΕΕΕ:

- ☐ α) δικαστής ή δικαστήριο
- ☐ β) ανακριτής
- ☐ γ) εισαγγελέας

Επίσημη ονομασία της αρχής επικύρωσης:

.....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου της:

.....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

.....

Αριθ. φακέλου:.....

Διεύθυνση:

.....

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης).....

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης).....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:.....

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή επικύρωσης:

.....

Να αναφερθεί εάν το κύριο σημείο επαφής για την αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να είναι:

- ☐ η αρχή έκδοσης
- ☐ η αρχή επικύρωσης

Υπογραφή και στοιχεία της αρχής επικύρωσης

Ονομασία/ονοματεπώνυμο:.....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:.....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΕΕΕ

Το παρόν έντυπο συμπληρώνεται από την αρχή του κράτους εκτέλεσης που παρέλαβε την ΕΕΕ που αναφέρεται στη συνέχεια.

(Α) Η ΕΕΕ Αρχή που εξέδωσε την ΕΕΕ: Αριθμός φακέλου: Ημερομηνία έκδοσης: Ημερομηνία παραλαβής:
(Β) ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΕΕΕ ⁽¹⁾ Επίσημη ονομασία της αρμόδιας αρχής: Όνοματεπώνυμο του εκπροσώπου της: Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): Διεύθυνση: Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης) Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης) Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: Αριθμός φακέλου: Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή:
(Γ) (ΕΑΝ ΣΥΝΤΡΕΧΕΙ ΛΟΓΟΣ) ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΙΑΒΙΒΑΖΕΤΑΙ Η ΕΕΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ (Β) Επίσημη ονομασία της αρχής: Όνοματεπώνυμο του εκπροσώπου της: Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): Διεύθυνση: Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης) Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης) Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: Ημερομηνία διαβίβασης: Αριθμός φακέλου: Γλώσσα ή γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επικοινωνία:

⁽¹⁾ Η παρούσα ενότητα συμπληρώνεται από κάθε αρχή που έχει παραλάβει την ΕΕΕ. Η παρούσα υποχρέωση επιβάλλεται στην αρχή που είναι αρμόδια για την αναγνώριση και την εκτέλεση της ΕΕΕ και, εάν συντρέχει λόγος, στην κεντρική αρχή ή στην αρχή η οποία διαβίβασε την ΕΕΕ στην αρμόδια αρχή.

(Δ) ΟΠΟΙΕΣΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:

.....
.....
.....

(Ε) ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Υπογραφή:

Ημερομηνία:.....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Το παρόν έντυπο χρησιμοποιείται για να ενημερωθεί ένα κράτος μέλος για παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών που θα διεξαχθεί ή έχει διεξαχθεί ήδη στο έδαφός του χωρίς την τεχνική του συνδρομή. Με την παρούσα ενημερώνω ... (κράτος μέλος προς το οποίο γίνεται η κοινοποίηση) για την παρακολούθηση.

(Α) ⁽¹⁾ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ

Επίσημη ονομασία της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους που διενεργεί την παρακολούθηση:

Όνομα του εκπροσώπου της:

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης)

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

Αριθμός φακέλου:

Ημερομηνία έκδοσης:

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή:

(Β) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

(I) Πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση των πραγμάτων: Η παρούσα κοινοποίηση πραγματοποιείται (να γίνει επιλογή)

☐ πριν από την παρακολούθηση

☐ κατά την παρακολούθηση

☐ μετά την παρακολούθηση

(II) (Προβλεπόμενη) διάρκεια της παρακολούθησης (όπως έχει γνωστοποιηθεί στην αρχή έκδοσης):

....., με έναρξη από

(III) Στόχος της παρακολούθησης: (αριθ. τηλεφώνου, αριθ. IP ή διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου)

(IV) Ταυτότητα των σχετικών προσώπων

Να αναφερθούν όλες οι πληροφορίες, εφόσον είναι γνωστές, σχετικά με την ταυτότητα του i) φυσικού ή ii) νομικού προσώπου ή προσώπων κατά των οποίων έχει κινηθεί ή ενδέχεται να κινηθεί διαδικασία:

i) Στην περίπτωση φυσικού προσώπου ή προσώπων

Επώνυμο:

Όνομα ή ονόματα:

Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση:

Ψευδώνυμο, εάν υπάρχουν:

Φύλο:

Εθνικότητα:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης:

⁽¹⁾ Η αρχή που αναφέρεται εν προκειμένω είναι εκείνη στην οποία θα πρέπει να απευθυνθεί το κράτος έκδοσης για περαιτέρω αλληλογραφία.

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Κατοικία ή/και γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το πρόσωπο:

.....

(ii) Στην περίπτωση νομικού προσώπου ή προσώπων

Ονομασία/ονοματεπώνυμο:

Μορφή νομικού προσώπου:

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

.....

Καταχωρισμένη έδρα:

Αριθμός καταχώρισης:

Διεύθυνση του νομικού προσώπου

Ονοματεπώνυμο και στοιχεία επαφής του εκπροσώπου του νομικού προσώπου:

(V) Πληροφορίες σχετικά με το σκοπό της παρούσας παρακολούθησης:

Να αναφερθούν όλες οι αναγκαίες πληροφορίες, μεταξύ των οποίων περιγραφή της υπόθεσης, νομικός χαρακτηρισμός της ή των αξιόποινων πράξεων και εφαρμοστέα νομική διάταξη/εφαρμοστέος κώδικας νομοθεσίας, ώστε να μπορεί η αρχή προς την οποία γίνεται η κοινοποίηση να εκτιμήσει τα εξής:

- ☐ κατά πόσον θα επιτρεπόταν η παρακολούθηση σε ανάλογη εγχώρια υπόθεση, και κατά πόσον το υλικό που θα αποκτηθεί θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου
- ☐ όταν η παρακολούθηση έχει διενεργηθεί ήδη, κατά πόσον το υλικό αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου

.....

.....

.....

.....

.....

Σημειωτέον ότι οποιαδήποτε ένσταση κατά της παρακολούθησης ή της χρήσης του υλικού που έχει αποκτηθεί ήδη πρέπει να υποβληθεί εντός 96 ωρών από την παραλαβή της παρούσας κοινοποίησης.

(Δ) ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Υπογραφή:

Ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 13

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
 - τρομοκρατία,
 - εμπορία ανθρώπων,
 - σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
 - παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
 - παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
 - διαφθορά,
 - καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
 - νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
 - παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
 - εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο,
 - εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
 - παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
 - ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαριά σωματική βλάβη,
 - παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
 - απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
 - ρατσισμός και ξενοφοβία,
 - οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
 - παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
 - υπεξαίρεση,
 - αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
 - παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
 - πλαστογραφία και διακίνηση διοικητικών εγγράφων,
 - πλαστογραφία μέσων πληρωμής,
 - παράνομη διακίνηση ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
 - λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
-

- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός,
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ευκλ. Τσακαλώτος

Στ. Κοντονής

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Παν. Κουρουμπλής

Παν. Σκουρλέτης

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ν. Τόσκας

Αριθμ. 239/15/2017

ΕΚΘΕΣΗ**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους**
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)**στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Δια-
φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ευρωπαϊκή ε-
ντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις - εναρμόνιση
της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/41/ΕΕ»**

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου, ενσωματώνεται στην ε-
θνική έννομη τάξη η Οδηγία 2014/41/ΕΕ σχετικά με την
ευρωπαϊκή εντολή έρευνας σε ποινικές υποθέσεις και ει-
δικότερα, προβλέπονται τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

1.α. Ορίζεται η Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας (ΕΕΕ) ως
η δικαστική απόφαση ή η απόφαση, την οποία εκδίδει ή
επικυρώνει δικαστική αρχή κράτους - μέλους της Ε.Ε.
(«κράτος έκδοσης»), με σκοπό την εκτέλεση ενός ή πε-
ρισσότερων συγκεκριμένων ερευνητικών μέτρων σε άλ-
λο κράτος-μέλος («κράτος εκτέλεσης») για τη λήψη α-
ποδεικτικών στοιχείων.

β. Προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής της ΕΕΕ και δι-
δονται οι έννοιες των όρων που αναφέρονται στις επιμέ-
ρους ρυθμίσεις (κράτος έκδοσης, κράτος εκτέλεσης, αρ-
χή έκδοσης, αρχή εκτέλεσης) για την εφαρμογή των
προτεινόμενων ρυθμίσεων.

γ. Παρατίθενται τα είδη των διαδικασιών, στο πλαίσιο
των οποίων εκδίδονται ΕΕΕ (ποινική διαδικασία, διαδικα-
σία που κινούν οι διοικητικές αρχές κ.λπ.). (άρθρα 1-5)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

2.α. Ορίζεται η, κατά περίπτωση, αρμόδια αρχή έκδο-
σης της ΕΕΕ από την Ελλάδα (αρμόδιος δικαστής, δικα-
στήριο, ανακριτική αρχή κ.λπ.) και προσδιορίζονται οι ε-
πιμέρους όροι και προϋποθέσεις για την έκδοση αυτής.

β. Παρατίθενται τα στοιχεία που αποτελούν το περιε-
χόμενο της ΕΕΕ, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τον ορι-
ζόμενο τύπο. (άρθρα 6 - 8, σε συνδυασμό με το Παράρ-
τημα Α΄)

3.α. Περιγράφεται η διαδικασία διαβίβασης της ΕΕΕ α-
πό την ελληνική αρχή έκδοσης στην αρμόδια αρχή του
κράτους εκτέλεσης (απευθείας είτε μέσω των σημείων
επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου). Μεταξύ
άλλων, ορίζεται ότι, σε περίπτωση που η απευθείας επι-
κοινωνία μεταξύ της ελληνικής αρχής έκδοσης και της
αρχής εκτέλεσης αποβεί άκαρπη, μπορεί να αναζητηθεί
η συνδρομή της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου
Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

β. Διευκρινίζεται η αρμόδια αρχή για τη συμπλήρωση
της ΕΕΕ («συμπληρωματική ΕΕΕ»). (άρθρα 9, 10)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

4. Ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τις διαδικασίες και
διασφαλίσεις εκτέλεσης της ΕΕΕ από την Ελλάδα. Ειδι-
κότερα, μεταξύ άλλων:

α. Η αρμόδια δικαστική αρχή για την αναγνώριση και ε-
κτέλεση ΕΕΕ στην Ελλάδα είναι ο κατά τόπον αρμόδιος
εισαγγελέας εφετών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

β. Οι αρχές του κράτους έκδοσης που παρίστανται κα-
τά την εκτέλεση της ΕΕΕ στην Ελλάδα δεσμεύονται από
την ελληνική νομοθεσία.

γ. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να επικοινωνεί απευθείας
με την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο
για την αποτελεσματική εκτέλεση της ΕΕΕ. Σε περίπτω-
ση που ανακύψει κάποιο σχετικό πρόβλημα, μπορεί να α-
ναζητηθεί η συνδρομή της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υ-
πουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δι-
καιωμάτων. (άρθρο 11)

5.α. Παρέχεται στην αρχή εκτέλεσης η δυνατότητα ε-
πιλογής άλλου ερευνητικού μέτρου από το αναφερόμε-
νο στην ΕΕΕ, στις ειδικότερα οριζόμενες περιπτώσεις.

β. Παρατίθενται οι λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλε-
σης της ΕΕΕ από την αρχή εκτέλεσης, καθώς και οι λό-
γοι αναβολής της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης αυτής.

Ειδικότερα, όταν η ΕΕΕ αφορά φορολογικά, τελωνεια-
κό ή τραπεζικά εγκλήματα, η αναγνώριση ή η εκτέλεση
αυτής δεν μπορεί να απορριφθεί από την αρχή εκτέλε-
σης, διότι η ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπει αντίστοι-
χο φόρο ή δασμό ή ίδια ρύθμιση με εκείνη του κράτους
έκδοσης ως προς τα φορολογικά, τελωνειακό ή τραπεζι-
κά ζητήματα.

γ. Ορίζονται οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει
να πραγματοποιούνται η έκδοση της σχετικής απόφασης
και η εκτέλεση του ερευνητικού μέτρου.

δ. Ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα σχετικά με τη δια-
βίβαση των απαιτούμενων αποδεικτικών στοιχείων στο
πλαίσιο εκτέλεσης της ΕΕΕ.

ε. Προβλέπεται η διαδικασία άσκησης ενδίκων βοηθη-
μάτων και ενδίκων μέσων για τα ερευνητικά μέτρα, για
τα οποία εκδίδεται η ΕΕΕ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

στ. Θεσπίζεται η υποχρέωση της αρμόδιας αρχής εκτέλεσης στην οποία περιέχεται η ΕΕΕ, να ενημερώνει την αρχή έκδοσης, εντός της τασσόμενης προθεσμίας και για τα επιμέρους ζητήματα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρα 12 -18, σε συνδυασμό με το Παράρτημα Β')

6.α. Θεσπίζονται η ποινική και η αστική ευθύνη των υπαλλήλων του κράτους έκδοσης κατά το διάστημα που ενεργούν στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Εισαγωγικού Νόμου Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ), αντίστοιχα.

β. Ειδικότερα, το Ελληνικό Δημόσιο ευθύνεται για τις ζημιές που προξενούν οι υπάλληλοί του στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους, όταν ενεργούν στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους κατά τον υπό ψήφιση νόμο και ως εκ τούτου, υποχρεούται να καταβάλλει εξ ολοκλήρου στο άλλο κράτος το ποσό που αυτό κατέβαλε στους δικαιούχους αποζημίωσης.

Υπό τις ίδιες ως άνω προϋποθέσεις, το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που προξένησαν υπάλληλοι κράτους-μέλους στο ελληνικό έδαφος εις βάρος τρίτου.

γ. Το Ελληνικό Δημόσιο δεν αναζητεί από άλλο κράτος-μέλος ποσά που κατέβαλε για την αποκατάσταση ζημιών που το ίδιο υπέστη λόγω της κατά τα ως άνω δράσης των υπαλλήλων του εν λόγω κράτους-μέλους,

(άρθρα 19,20)

7.α. Καθιερώνεται για την αρχή έκδοσης και εκτέλεσης η υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας της ΕΕΕ, αναφορικά με τα πραγματικά περιστατικά και το περιεχόμενο αυτής.

β. Επιβάλλονται κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης της εν λόγω υποχρέωσης από τις τράπεζες και εξειδικεύονται οι ποινές για τους παραβάτες (φυσικά και νομικά πρόσωπα, κατά περίπτωση), σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (ν. 3691/2008).

γ. Διασφαλίζεται η προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο εφαρμογής των προτεινόμενων ρυθμίσεων.

(άρθρα 21, 22)

8.α. Ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τις δαπάνες που προκύπτουν από την εκτέλεση της ΕΕΕ και βαρύνουν την αρμόδια ελληνική αρχή, η οποία μπορεί να διαβουλεύεται σχετικά με τις δυνατότητες και τον τρόπο κατανομής των δαπανών ή την τροποποίηση της ΕΕΕ, σε περίπτωση εξαιρετικά μεγάλου ύψους δαπανών.

β. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία για τις ως άνω δαπάνες, η ελληνική αρχή έκδοσης μπορεί είτε να αποσύρει εν όλω ή εν μέρει την ΕΕΕ είτε να τη διατηρήσει και να επιβαρυνθεί με το μέρος των δαπανών που θεωρείται εξαιρετικά υψηλό.

(άρθρο 23)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

9.α. Καθορίζεται η διαδικασία σχετικά με την προσωρινή μεταγωγή κρατούμενων στο κράτος έκδοσης, καθώς και στο κράτος εκτέλεσης για την εκτέλεση ερευνητικού μέτρου.

β. Οι δαπάνες που θα προκύψουν στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας ρυθμίζονται κατά τα προαναφερθέντα, ενώ οι δαπάνες μεταγωγής του προσώπου από και προς το κράτος έκδοσης ή από και προς το κράτος εκτέλεσης

βαρύνουν τα κράτη αυτά, αντίστοιχα. (άρθρα 24, 25)

10.α. Προβλέπεται η εξέταση μάρτυρα ή πραγματογνώμονα με εικονοτηλεδιάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση για την έκδοση ΕΕΕ από την αρμόδια αρχή έκδοσης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. Μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι η αρμόδια ελληνική αρχή εκτέλεσης παρίσταται με εκπρόσωπό της και επικουρείται από διερμηνέα στο πλαίσιο της ως άνω εξέτασης.

β. Προβλέπεται, επίσης, η εξέταση μάρτυρα ή πραγματογνώμονα με τηλεφωνική διάσκεψη, όταν δεν είναι δυνατή η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του στην ελληνική αρχή έκδοσης της ΕΕΕ.

(άρθρα 26, 27)

11.α. Ορίζεται η διαδικασία για τη διακρίβωση της τήρησης ή διαχείρισης τραπεζικού ή άλλου χρηματοοικονομικού λογαριασμού, εκ μέρους των καθ' ων η ποινική διαδικασία φυσικών ή νομικών προσώπων ή ένωσης προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα.

β. Προβλέπεται, επίσης, η έκδοση ΕΕΕ στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, για να ληφθούν πληροφορίες σχετικά με τραπεζικές και άλλες χρηματοοικονομικές συναλλαγές.

γ. Διενεργούνται ερευνητικά μέτρα, κατόπιν έκδοσης της σχετικής ΕΕΕ, προκειμένου να συγκεντρωθούν αποδεικτικά στοιχεία σε πραγματικό χρόνο, διαρκώς και για ορισμένο χρονικό διάστημα, κατά την ειδικότερα προβλεπόμενη διαδικασία.

δ. Προβλέπεται η έκδοση ΕΕΕ, με την οποία το κράτος έκδοσης ζητεί τη συνδρομή του κράτους εκτέλεσης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, για τη διεξαγωγή μυστικής έρευνας (συγκεκριμένα στοιχεία ταυτότητας των αρμόδιων ανακριτικών υπαλλήλων ή εμφάνιση αυτών με συγκεκριμένη ιδιότητα) και προσδιορίζεται η σχετική διαδικασία διενέργειας της μυστικής έρευνας.

(άρθρα 28 - 31)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

12.α. Παρέχεται στην αρμόδια αρχή η δυνατότητα έκδοσης ΕΕΕ για την άρση του απορρήτου τηλεπικοινωνιών στο κράτος εκτέλεσης της ΕΕΕ, το οποίο παρέχει την απαιτούμενη τεχνική συνδρομή και καθορίζεται η σχετική διαδικασία.

β. Ρυθμίζεται ειδικότερα η διαδικασία κοινοποίησης της άρσης του απορρήτου προς κράτος- μέλος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο καθ' ου η άρση και από το οποίο δεν απαιτείται η παροχή τεχνικής βοήθειας.

(άρθρα 32,33, σε συνδυασμό με το Παράρτημα Γ')

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

13. Προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης ΕΕΕ για την προσωρινή λήψη μέτρων, προκειμένου να προληφθεί η καταστροφή, μετατροπή, απομάκρυνση, μεταφορά ή η διάθεση ενός αποδεικτικού στοιχείου.

(άρθρο 34)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

14. Περιλαμβάνονται μεταβατικές ισχύος ρυθμίσεις σχετικά με το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής και τις αποφάσεις δέσμευσης αποδεικτικών στοιχείων, που παραλαμβάνονται πριν την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου.

(άρθρα 35,36)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, σύμφωνα με την εισήγηση του αρμόδιου ΓΔΟΥ, προκαλείται, σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, ενδεχόμενη δαπάνη, από την υλοποίηση όλων των υποχρεώσεων που συνεπάγεται η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ στην ελληνική έννομη τάξη (αστική ευθύνη υπαλλήλων κρατών - μελών, κατανομή δαπανών, μεταγωγή κρατουμένων κ.λπ.), σε περίπτωση που η εν λόγω δαπάνη δεν προβλέπεται ήδη από το υφιστάμενο πλαίσιο αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρα 20, 23, 24 παρ. 7, 25 παρ. 3, 32 παρ. 8). Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός ζημιογόνων περιστατικών, τα οποία υποχρεούται να αποκαταστήσει το Ελληνικό Δημόσιο, αριθμός μεταγωγών κρατουμένων κ.λπ.).

Αθήνα, 29 Αυγούστου 2017

Γενική Διευθύντρια

Σταυρουλα Μηλιάκου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις - εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/41/ΕΕ»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προκαλείται σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, ενδεχόμενη δαπάνη, από την υλοποίηση όλων των υποχρεώσεων που συνεπάγεται η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ στην ελληνική έννομη τάξη (αστική ευθύνη υπαλλήλων κρατών - μελών, κατανομή δαπανών, μεταγωγή κρατουμένων κ.λπ.), σε περίπτωση που η εν λόγω δαπάνη δεν προβλέπεται ήδη από το υφιστάμενο πλαίσιο αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρα 20, 23, 24 παρ. 7, 25 παρ. 3, 32 παρ. 8).

Η εν λόγω δαπάνη, το ύψος της οποίας εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός ζημιογόνων περιστατικών, τα οποία υποχρεούται να αποκαταστήσει το Ελληνικό Δημόσιο, αριθμός μεταγωγών κρατουμένων κ.λπ.), θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 30 Αυγούστου 2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ευκλ.Τσακαλώτος

Στ. Κοντονής

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: 2107786730

ΥΠΗΡΕΣΙΑ:

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

E-MAIL:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις – εναρμόνιση της νομοθεσίας
με την Οδηγία 2014/41/ΕΕ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιδιώκεται η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας με τις προβλέψεις της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Απριλίου 2014 περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σελ. 1-36). Με τη συγκεκριμένη Οδηγία θεσπίζεται ένα συνολικό σύστημα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων σε υποθέσεις με διασυνοριακή διάσταση βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών και αντικαθίστανται υπάρχοντα νομοθετήματα στον τομέα της δικαστικής συνδρομής (βλ. σημείο 6 Προοιμίου). Στο σχέδιο νόμου ρυθμίζονται συνολικά τα ζητήματα που αφορούν στην Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας (εφεξής ΕΕΕ) και στον βαθμό που πρόκειται για νέο θεσμό για την εθνική έννομη τάξη και το δικονομικό μας δίκαιο προκρίθηκε η αυτοτελής και ειδική ρύθμισή της και όχι η τροποποίηση υφιστάμενων κανόνων, άλλωστε η επιλογή αυτή

είναι αναγκαία λόγω του ότι αντικαθιστά η Οδηγία και Διεθνείς Συμβάσεις στον τομέα της δικαστικής συνδρομής.

--

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 82 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής ΣΛΕΕ) στηρίζεται στην αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών. Τα προϋπάρχοντα νομοθετήματα στον τομέα αυτόν, όμως, είτε περιορίζονται στη δέσμευση περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων (Απόφαση – Πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ) είτε αφορούν μόνο ήδη υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία και ως εκ τούτου καλύπτουν περιορισμένο φάσμα των ποινικών υποθέσεων (Απόφαση - Πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ), για τον λόγο αυτό η Οδηγία 2014/41/ΕΕ κρίθηκε αναγκαίο να θεσπίσει ένα ολοκληρωμένο και με οριζόντιο πεδίο εφαρμογής σύστημα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων με την εκτέλεση ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων ερευνητικών μέτρων στο κράτος εκτέλεσης της ΕΕΕ (κράτος εκτέλεσης). Η Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας έχει ως βασικό στόχο τον τερματισμό του διάσπαρτου καθεστώτος συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων που ίσχυε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης στον χρόνο πριν από τη θεσμοθέτησή της και θα αποτελέσει για τον λόγο αυτό νομική πράξη για ευρεία εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές υποθέσεις, επιτυγχάνει μάλιστα γενική ισορροπία συνδυάζοντας την ασφάλεια δικαίου και την προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης με την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας. Επιπλέον, δεδομένων των προβλέψεων των άρθρων 288 παρ. 3, 291 παρ. 1 της ΣΛΕΕ και του άρθρου 36 παρ. 1 της Οδηγίας πρέπει η χώρα μας να λάβει μέτρα για συμμόρφωση

της νομοθεσίας με την εν λόγω Οδηγία και το επιδιωκόμενο με αυτή αποτέλεσμα μέχρι 22.05.2017. Είναι επομένως αναγκαία η προσθήκη των προτεινόμενων ρυθμίσεων στην εθνική μας νομοθεσία.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσκοπεί στη συνολική ρύθμιση των ζητημάτων που αφορούν στην Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας. Περιέχει για τον σκοπό αυτό διατάξεις που αφορούν στον ορισμό, το πεδίο εφαρμογής και τις διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων μπορεί να εκδοθεί μια ΕΕΕ (άρθρα 1-5), διατάξεις που αφορούν στην έκδοση και διαβίβαση ΕΕΕ (άρθρα 6-10) και στην εκτέλεση της ΕΕΕ από την Ελλάδα (άρθρα 11-23). Επίσης περιέχει ειδικές διατάξεις για συγκεκριμένα ερευνητικά μέτρα (άρθρα 24-31), διατάξεις που αφορούν στην άρση απορρήτου τηλεπικοινωνιών (άρθρα 32-33), σε προσωρινά μέτρα (άρθρα 34) και τελικές διατάξεις (άρθρο 35).

Ρυθμίζεται συνολικά η ΕΕΕ ως δικαστική απόφαση για την εκτέλεση ενός ή περισσότερων ερευνητικών μέτρων σε άλλο κράτος μέλος, με σκοπό τη λήψη ή συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων. Προς τον σκοπό αυτό διευκολύνεται η έρευνα και η δίωξη αξιόπινων συμπεριφορών με διασυνοριακή διάσταση και διασφαλίζεται έτσι η θεσμοθέτηση ενός ενιαίου και με οριζόντιο πεδίο εφαρμογής συστήματος συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων. Όλο αυτό κατατείνει στην ταχύτερη αναγνώριση αποφάσεων και στην αποδοτικότερη δικαστική συνεργασία, επιτυγχάνεται δε ταυτοχρόνως ο απώτερος στόχος της Ένωσης που συνίσταται στη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (βλ. Προοίμιο Οδηγίας).

Πέραν των ανωτέρω θα συμβάλλει το προτεινόμενο σχέδιο νόμου στη βελτίωση της δικαστικής συνέργειας της χώρας μας με τα άλλα κράτη μέλη, αλλά και στην υποβοήθηση του έργου των εθνικών δικαστικών αρχών με την ανταλλαγή των συγκεντρωμένων δια της ΕΕΕ αποδεικτικών στοιχείων. Η χρήση της τεχνολογίας σε συγκεκριμένα ερευνητικά μέτρα για τα οποία μπορεί να εκδοθεί ΕΕΕ θα έχει τόσο

δημοσιονομικά όσο και πρακτικά επωφελή αποτελέσματα, καθόσον θα αποφεύγονται περιττές ενέργειες και δαπάνες.

Η μετάβαση από την αμοιβαία δικαστική συνδρομή στην αμοιβαία αναγνώριση μέσω της Ευρωπαϊκής Εντολής Έρευνας δεν συνεπάγεται πλήρη αυτόματισμό κατά την εκτέλεση των αποφάσεων, καθόσον στην Οδηγία περιέχονται, και συνακόλουθα στο σχέδιο νόμου, γενικοί και ειδικοί λόγοι άρνησης εκτέλεσης Ευρωπαϊκής Εντολής Έρευνας. Περιέχονται, επομένως, ρυθμίσεις που παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης της εκτέλεσης από το κράτος εκτέλεσης, όταν συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι άρνησης.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα ή αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής.

Το σχέδιο νόμου επηρεάζει μόνο έμμεσα το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, μέσω της βελτίωσης και επέκτασης της δικαστικής συνεργασίας. Πρόκειται για νεοπαγή θεσμό δικαστικής συνεργασίας για την εθνική μας έννομη τάξη, ως εκ τούτου υφίσταται αδυναμία εκτίμησης των συνεπειών τους αναλυτικά ανά κοινωνική ομάδα.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών

Πρόκειται για την πρώτη προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος μέσω ενός συνολικού συστήματος συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο. Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Συλλογής Αποδεικτικών Στοιχείων (ΕΕΣΑΣ), που θεσμοθετήθηκε με την Απόφαση-Πλαίσιο 2008/978/ΔΕΥ λόγω του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής του και της μη λήψης μέτρων σε πολλές εθνικές έννομες τάξεις για τη μεταφορά του σε αυτές, αντικαταστάθηκε από την Οδηγία 2014/41/ΕΕ, ενώ η προαναφερθείσα Απόφαση-Πλαίσιο καταργήθηκε ρητά λόγω

του ότι είχε χάσει τη χρησιμότητά της [άρθρο 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/95 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιανουαρίου 2016 για την κατάργηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 26 της 2.2.2016, σελ. 9-12)].

Εξάλλου, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία μπορεί να προσαρμοστεί σε πρότυπο ισχύοντος κανόνα της εθνικής μας νομοθεσίας, επειδή αφενός δεν υφίσταται σχετικός κανόνας, αφετέρου πρόκειται για ένα συνολικό σύστημα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων. Για αυτό, προκρίθηκε η ρύθμισή του με ειδικό νόμο αυτοτελώς και όχι με τροποποιήσεις ή προσθήκες διατάξεων στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή σε άλλα σχετικά με τη δικαστική συνδρομή ισχύοντα νομοθετήματα.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω και επισημαίνεται από την Οδηγία 2014/41/ΕΕ (σημ. 3 και 4 Προοιμίου) οι προϊσχύουσες αυτές νομικές πράξεις της Ένωσης δεν μπόρεσαν να διασφαλίσουν την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών στον επιθυμητό βαθμό. Για τον λόγο αυτό, για τη θέσπιση ενός συνολικού συστήματος συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων σε επίπεδο Ένωσης, καταρτίστηκε πρόταση Οδηγίας με πρωτοβουλία επτά κρατών μελών προκειμένου να τεθεί τέλος στο αποσπασματικό καθεστώς συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων. Τα κράτη μέλη που αναγνώρισαν το κοινό σε όλη την Ένωση πρόβλημα προκειμένου να το επιλύσουν υπέβαλαν πρόταση Οδηγίας που οδήγησε στη θέσπιση της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ. Αφορά, με άλλα λόγια, όχι εθνικό, αλλά ενωσιακό πρόβλημα, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να αναζητηθεί παράδειγμα αντιμετώπισής του σε εθνικό επίπεδο.

Επιπλέον η δικαστική συνέργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών και περιλαμβάνει την προσέγγιση των νομοθεσιών σε συγκεκριμένους τομείς καταπολέμησης της εγκληματικότητας, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό

των άρθρων 82 παρ. 1 και 83 παρ. 2 ΣΛΕΕ, η πρώτη διάταξη της οποίας αποτελεί τη νομική βάση της προαναφερόμενης Οδηγίας. Επειδή οι ρυθμίσεις των διατάξεων της Οδηγίας είναι καινοφανείς, τα μέτρα λαμβάνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και έτσι δεν υπάρχουν ακόμα ενδεδειγμένα παραδείγματα μεμονωμένων κρατών προς αναφορά.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της.

Δεν προβλέπεται η έκδοση διαταγμάτων ή άλλων πράξεων.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις με την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών σε ποινικές υποθέσεις συμβάλλουν στη βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης, με την απλούστευση νέων διαδικασιών Ευρωπαϊκής Εντολής Ερευνας, σε σχέση με το προγενέστερο καθεστώς των δικαστικών συνδρομών, δεν προσθέτουν νέες πιστώσεις και βάρη στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Επομένως, από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη ή απώλεια εσόδων από τον κρατικό προϋπολογισμό.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

Με το σχέδιο νόμου ενισχύεται η αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και αντιμετωπίζεται η πρόκληση της διεθνούς εγκληματικότητας στη διασυνοριακή της διάσταση, που σηματοδοτούν ότι η ΕΕ οδεύει προς τη δημιουργία ενός ενιαίου χώρου, στον οποίο θα υπάρχει αμοιβαία εμπιστοσύνη και αλληλοϋποστήριξη μεταξύ των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου. Αφετηρία θα

αποτελέσει η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Θα εμπεδώσει και θα διευρύνει την ιδέα της δικαιοσύνης στους πολίτες, καθόσον εφεξής με το εν λόγω σχέδιο νόμου η συγκέντρωση των αποδεικτικών στοιχείων για υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα θα είναι ευχερέστερη λόγω της εξάλειψης της διαφοράς των νομικών συστημάτων των κρατών μελών.

5. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

Το σχέδιο νόμου αναμένεται να έχει θετικό αντίκτυπο στην αντιμετώπιση των εγκλημάτων που μπορεί να έχουν σημαντικό δυασυνοριακό χαρακτήρα. Οι νέες διατάξεις που αφορούν στην Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας ενισχύουν το ισχύον θεσμικό πλαίσιο δικαστικής συνδρομής, καθόσον από την αμοιβαιότητα της δικαστικής συνδρομής μεταβαίνει στην αμοιβαία αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων και διαταγών σε ποινικές υποθέσεις, όχι όμως αυτόματα, δεδομένων των προβλέψεων για άρνηση εκτέλεσης της ΕΕΕ. Προς την κατεύθυνση αυτή διευκολύνεται αρκούντως και το έργο της δικαιοσύνης, ενώ ρυθμίσεις που περιέχονταν σε διατάξεις διαφόρων νομικών πράξεων ενοποιούνται στο πλαίσιο της Οδηγίας και καθίστανται υποχρεωτικές ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα για την εθνική έννομη τάξη όπως και για τις εθνικές έννομες τάξεις.

6. Νομιμότητα

Το παρόν σχέδιο νόμου εναρμονίζεται με τα άρθρα 7 και 19 παρ. 3 του Συντάγματος. Έχουν τηρηθεί οι αρχές της καλής νομοθέτησης όπως καθορίζονται στον ν. 4048/2012 και οι βασικοί νομοτεχνικοί κανόνες κατά τη διαμόρφωση των προτεινόμενων ρυθμίσεων που περιγράφονται στο εγχειρίδιο οδηγιών ενσωμάτωσης της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής.

7. Διαφάνεια- κοινωνική συμμετοχή.

Στο πλαίσιο υλοποίησης των αρχών της καλής νομοθέτησης και στο συγκεκριμένο

σχέδιο νόμου έγινε χρήση των μέσων αυτής, όπως αυτά ορίζονται στο αρ. 5 ν. 4048/2012 (Α' 34). Συγκεκριμένα, όπως το αρ. 6 του ως άνω νόμου προβλέπει, το παρών σχέδιο νόμου τέθηκε σε διαβούλευση.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

«Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις – εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία
2014/41/ΕΕ»

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις – εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία
2014/41/ΕΕ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 5/5/2017 με τίτλο «Για την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3^{ης} Απριλίου 2014 περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

5/5/2017

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

10/5/2017

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ:

ΣΥΝΟΛΙΚΑ:

- Υποβλήθηκαν δύο σχόλια επί των άρθρων 4 και 26 του σχεδίου νόμου

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ:

- Άρθρο 4: πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας
- Άρθρο 26: εξέταση με εικονοτηλεδιάσκεψη ή άλλου είδους οπτικοακουστική μετάδοση

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:

-